

MARIDALEN

1987-88

Altertavlen i Maridalen kapell

MARIDALEN 1987/88

Referanse: Maridalens Venners årsskrift 1987/88.

Utgitt mai 1988.

Utgiver: Maridalens Venner.

Ansvarlig redaktør: Sheldon Reinholdt.

Omslagsbilde: Tross Oslo formannskaps "Nei" 8/5 1985 ble det i løpet av sommeren 1987 anlagt en golf-treningsbane på nærmere 40 mål på parkeringsplassen i skogen NV for Brekke-krysset. Arbeidet startet lørdag 13/6 med Oslo skog-vesens anleggsmaskiner og ansatte sammen med medlemmer av golfklubben.
(Foto: Viggo Ree 13/6-87)

Innhold

Omfattende arbeidsoppgaver i 1987 og 1988	2
Maridalsspillet 1988.	4
Maridalen kapell loo år, og litt om søndagsskolen . .	6
Nes gård - historie og restaurering	11
Sørbråtamyra - nasjonalt verneverdig	19
Edellauvskogene - en verdifull naturressurs	22
Ros til Skogvesenet	28
Ny vei til plassen Bakken	29
Naturinngrep i Maridalen - hogst langs bekker	32
Vedtekter for Maridalens Venner	38
Vedtekter for Maridalsspillet	40
Årsberetning for Maridalens Venner 1987	42
Regnskap for Maridalens Venner 1987	45
Golfbaneanlegget på Brække. Utvalgte brev, dokumenter og avisinnlegg og -reportasjer (1985 - 1988) . . 46 -	92
Årsmøte 22/3-88 i Maridalen golfklubb	93
Kjente avisinnlegg og -reportasjoner som <u>ikke</u> er tatt med i dette årsskrift	96

Omfattende arbeidsoppgaver i 1987 og 1988

Styret har ordet

1987 var et hardt arbeidsår. Det vil blant annet fremgå av årsmeldingen, som er gjengitt i dette årsskrift. Noen av oppgavene ser vi fram til med glede, andre vil vi måtte ta opp igjen på grunn av myndigheters eller andres utspill.

1. Golfbanen/golfanlegget på Brekke.

Denne saken har stått på dagsorden gjennom hele året. Både Maridalens Venner og en rekke andre foreninger, organisasjoner og enkeltpersoner har vært sterkt engasjert.

Vi har klart å samle kopier av det meste som finnes av brev, avisreportasjoner og avisinnlegg. En stor del av dette materiale vil våre lesere finne gjengitt i siste del av dette årsskrift.

Vi har ordnet det så kronologisk som mulig slik at det skal være mulig å vurdere stoffet selvstendig.

På grunn av plassmangel har vi bare tatt med det som er vurdert å være viktigst.

For spesielt interesserte har vi også med en oversikt over stoff som ikke er tatt med og hvor det kan finnes.

Noen punkter synes vi det er spesielt viktig å fastslå:

- a) Golfanlegget er ulovlig fordi formannskapet 8/5-85 sa "Nei" til anlegget.
- b) Tross både våre og andres mange brev til forskjellige myndigheter, har ingen, heller ikke formannskapet, svart oss og påvist at vi har urett.
- c) Etter at Fylkesmannen først (16/7-87) ba om stans i anleggsarbeidene og sa at man kunne tenke seg å vurdere midlertidig vernevedtak for Maridalen, fortsatte likevel anleggsarbeidene til de stort sett var fullført i september. Da sa Fylkesmannen (1/10) at midlertidig vern ikke var nødvendig fordi kommunen i et brev hadde forsikret at ytterligere inngrep ikke ville finne sted før verneplansspørsmålet var avklaret.
- d) Det er likevel helt klart at Maridalen golfklubb ikke er fornøyd med den foreløpige "lillefingeren" de har fått. Målet er et storanlegg for golf. Se vårt referat fra golfklubbens årsmøte 22/5-88.
- e) Skal Maridalen kunne reddes fra golfanlegg og andre store tekniske inngrep synes det mer og mer klart at at bare et statlig vernevedtak kan stanse en stykvis forringelse/ødeleggelse av dette enestående kulturlandskapet.

2. Ny Maridalsbok i 1989.

Oppmuntret av suksessen med den utsendte kalender for 1988, har styret nedsatt følgende redaksjons- og arbeidskomite, som står direkte ansvarlig overfor vårt styre: Tore Furuberg, Jahn Børe Jahnsen, Rolf Rasch-Engh, Viggo Ree og Sheldon Reinholdt.

Jahnsen og Rasch-Engh var med i komiteen for "Kom til den fagre Maridal" i 1972.

I øyeblikket drøftes utgivelsen med et kjent forlag for å få profesjonell trykk og design.

Vi har all grunn til å tro at vi skal lykkes slik at ikke bare våre medlemmer, men også mange tusen andre skal få kjøpt en praktbok om Maridalen.

Det tas sikte på en bok på ca. 200 sider i nærmere A4 - format med gamle og nye bilder, selvsagt også i farger.

Stoff er det ingen mangel på. Problemet blir heller begrensningens kunst.

Utenom redaksjonskomiteen vil en rekke andre bidra med tekst og bilder.

NB ! Alle som kjenner til feil i "Kom til den fagre Maridal", bes vennligst omgående skriftlig underrette oss.
--

Vi er også meget takknemlige for ukjente gamle bilder i sort-hvitt og dessuten spesielt gode farge-dias av stemninger og motiver fra dalen til alle årets tider.
--

3. Kalenderen for 1988.

Den er blitt en stor suksess. Ca. 2/3 av medlemmene har sendt oss mer en gjennomsnittlig kr. 40,- pr. kalender.

Det har gitt en nettoinntekt på kalender-prosjektet på vel kr. 14500,- hittil.

Vi takker alle for interessen, som har vært til stor oppmuntring for styret.

4. Utstillingen på Teknisk museum på Kjelsås.

I begynnelsen av mai 1987 ble vi innbudt til å være med på Akerselva-utstillingen og fikk en veggflate på 6 m x 3 m til fri disposisjon.

Som amatører gjorde vi vårt beste med kart, store bilder, bevergnagde trær, slagord, opphengte årsskrift og en kasett med medlemsblanketter.

Stadig nye medlemmer melder seg. Ta en tur og se selv!

5. Vårt forhold til Oslo skogvesen.

Siden Skogvesenet forvalter det meste av Maridalen, vil dette være den myndighet vi gir både "ris" og "ros" i de fleste tilfelle. Selv om det har vært mye "ris" i 1987 har vi også kunnet gi ros. Les selv i årsskriftet !

April 1988

Maridalsspillet 1988

Av Solveig Holm

Vi ønsker velkommen til Maridalsspillet 1988.

Det er i år 15.gang spillet blir gjennomført; første gang var i 1974.

Det er da helt naturlig å feire dette jubileet med et av Carl Fredrik Engelstads tre middelalderstykker. Vi har valgt "Kirkebyggeren", i tidsepoke det første i trilogien. Handlingen er lagt til tiden rundt innføringen av kristendommen i Norge. Vi tenker oss nesten 1000 år tilbake i tiden, en tid med sterke brytninger i vårt land.

"Kirkebyggeren" gir oss en opplevelse av dette.

"Kirkebyggeren" er bare oppført 2 ganger tidligere; i 1979 og 1982.

Spilleplan:

Lørdag	4.juni	1988	kl.	1500 (première).
Søndag	5.	"	"	1300 og kl. 1600.
Lørdag	11.	"	"	1500.
Søndag	12.	"	"	1300 og kl. 1600.
Lørdag	18.	"	"	1500.
Søndag	19.	"	"	1300 og kl. 1600.
Lørdag	25.	"	"	1500.
Søndag	26.	"	"	1300 og kl. 1600.

Billettpriser:

Voksne : kr. 50,-

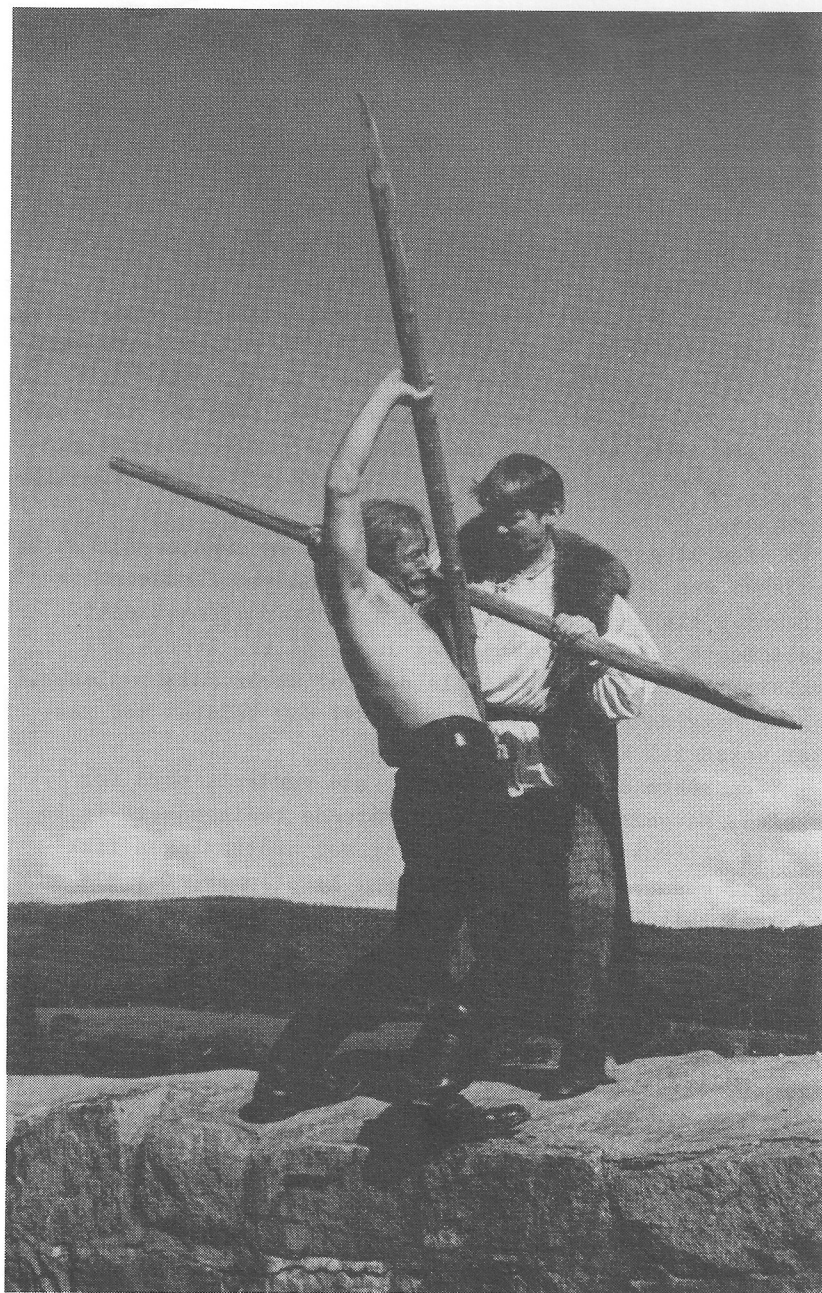
Barn, pensjonister og grupper over 10 stk.: kr.25,-

Adkomst:

Maridalsbuss 18 A fra Jernbanetorget til kirkeruinene.
Privatbiler kan parkeres på Hønefoten parkeringsplass.

Vi ønsker igjen alle velkommen til Maridalen og "Kirkebyggeren".

Solveig Holm
Spillstyreformann

Scene fra «Kirkebyggeren»

Maridalen kapell 100 år

Av Sheldon Reinholdt

Søndag 6/12-87 var det festgudstjeneste i Maridalen kapell. Kapellet var blitt hundre år.

Etter at den siste gudstjeneste i St.Margaretha-kirken visstnok ble holdt 3.pinsedag i 1643, hadde det lenge vært lang kirkevei for folket i Maridalen. Det kan ikke ha vært tilstrekkelig økonomisk grunnlag og interesse for det store løft som måtte til for å gjenreise kirken som forfalt mer og mer og bl.a. ble brukt til stenbrudd for andre bygninger i dalen.

Men ut gjennom 1800-tallet vokste interessen for et gudshus seg stadig sterkere. Det økonomiske fundament og grunnlag ble lagt ved at Sigrid Anne Skar gjennom sitt testamente i 1879 opprettet et legat på kr. 2400,- til reising av et bedehus. Nå ble det for alvor fart i planer, og da byggingen kunne begynne i 1887 var beløpet med renter vokst til kr. 2995,-.

En rekke alternative tomter ble vurdert; nord for skolen, Haugermosen, Skar og nåværende beliggenhet. De to første alternativene falt bort og ved avstemningen fikk Skar 12 stemmer og den valgte tomt 14 stemmer. Det ble en sentral beliggenhet for hele Maridalen. Og et fint utsyn sydover fra kirkebakken.

I 1898 ble den nåværende kirkeklokke innkjøpt og dermed var overgangen til kapell innledet. Bygda ønsket et gudshus med alle kirkelige rettigheter til dåp, konfirmasjon, vigsel og nadverd.

1. mai 1900 ble bedehuset vigslet til kapell.

Kapellet var eid av bygda fram til 1950-årene, men med en vedlikeholdsavtale med kommunen. Men en grundig

Prolog ved Maridalen kapells 50 år i 1937.

Av Olaug Gillebo

(Også opplest ved 100 års jubileet)

I den fagreste dal som ditt øye fikk se,
der ligger kapellet i Maridalen.
Rundt om står skogen med bortgjemt sne,
man venter på støren og svalen.

Her møtte de yngste i slekten Gud,
her søkte de gamle sin trøst.
Og klokken klemte mot dalen sitt bud
i sommer, som vinter og høst.

Og slitne hender ble foldet i bønn,
en hadde så mye å bære.
Men ute sto Brona og duppet i lønn
med høysekken fremme ved gjerdet.

Der borte i dalen gikk bonden med plog,
han sådde og høstet sin jord.
Mens solen skinnet mot svartgrønn skog,
og elven suste fra nord.

Men kirken og troen ble bygget på fjell,
herinne ble talen til gull.
Og presten ble som en bonde selv
som pløyet i hjertets muld.
Skjønt hjerter kan lukkes som elven ved høst
når vinteren går over landet.

Da kirken skal være et lys til trøst
som isbrudd i Maridalsvannet.
Nu feirer kapellet de 50 (100) år,
velsignet være dets virke.
Måtte det samle oss der vi står,
så mange veie vi vet det går
bort i fra Gud og kirke.

Troen må leve om alt går i grus.
Guds kjærlighet rekker oss alle.
For kirken den er et gammelt hus
som står om enn tårnene falle.
Vår Herre behøver oss hver især,
han tente oss alle sammen.
Så får vi tjene ham der vi er
som gnister av samme flammen.

reparasjon og oppussing ville koste så mye at kommunen ikke ville påta seg dette uten også å overta eiendomsretten. Man ble enige om overtagelsesbetingelsene og i 1958 ble kapellet fullstendig rehabilitert. Utvendig ble det ny panel og taktekking samt tårnkappe. Nye vinduer ble satt inn. Innvendig ble det elektrisk oppvarming og maling samt nye stoler og orgel. Kjøkkenet fikk ny innredning og vann innlagt etter grunnboring.

Men det gamle hvite stakittgjerdet ble revet.

I 1970-årene ble det anlagt en parkeringsplass nedenfor kirken mot hovedveien og noe senere også flombelysning.

Maridalen kapell er et vakkert og intimt gudshus med interesserte kirkegjengere, hvorav en god del ofte kan være bosatt langt utenfor Maridalen.

Tynnet furu- og bjerkeskog rammer inn kapellet og skaper trivelige omgivelser.

Ideer som har vært nevnt for å gjøre omgivelsene enda bedre, har vært å få flyttet kraftmasten nedenfor kapellet lenger bort og kraftledningen eventuelt lagt som jordkabel.

Det har også vært nevnt at parkeringsplassen heller burde ligget i søkket mellom kapellet og hovedveien i øst.

Kanskje det også kunne vært en urnelund for dalen her ved kapellet. Det er lang vei til nærmeste kirkegård.

- - - - -

Etter festgudstjenesten var det hilsener og gaveoverrekkelser. Blant annet overrakte Maridalens Venner et maleri foreningen like før selv hadde fått som gave av en pensjonist på Grefsen. Det var av kirkeruinene og hadde hengt i hans barndomshjem siden ca. 1910. Nå henger det under orgelgalleriet.

Av særlig historisk interesse synes jeg gaven fra Inger Løken var. Det var to protokoller som viste en del av søndagsskoleaktiviteten i dalen.

Den eldste protokollen forteller at Søndagsskolen i

Maridalen kapell i 1940-50 årene

Søndagsskoletur i 1950-årene. Over 70 deltok.

Maridalen ble startet i 1892. Fra 1895 er det ført fremmøtedagbok for 24 gutter og 29 jenter. De fleste har etternavn som viser til gårder og plasser.

Som kort notat nevnes juletreffest 6/1, tur til Vestre Aker kirke 2/6 og tur til Halvorsrud 15/9. I alt var det 16 samlinger i 1.halvår og 14 i 2.halvår.

Med vekslende aktivitet er protokollen ført frem til 1903, hvor den avsluttes med følgende setning, som synes å skjule en sørgelig begivenhet:

" Du skjæbne, hvor du griber ubarmhjertig ind i alt bestaaende. " 20/9-1903 Ludv. Raaness

Den andre protokollen er på 118 tettekrevne sider og forteller tildels meget detaljert om Maridalen søndagsskole fra starten 13/9 1942 og til september 1955. Men virksomheten fortsatte fram til 1969 da den ble nedlagt.

I det første året var det innskrevet 73 elever. I årene utover var deltagelsen vekslende med deltagerrekord på 90 barn ved 10-års jubileet.

Da ble det også anskaffet et flott banner med mottoet "Søk først Guds rike".

Men nå vet vi ikke hvor banneret er. Hvem vet ? Vær vennlig å kontakte oss snarest!

Etter hvert minket fremmøtet etter som tiden forandret seg og barnetallet sank radikalt.

I de senere år er det startet en liten barneklubb som kanskje kan sies å være en arvtager.

Den drivende kraft fra starten og frem til 1959 var Tordis Hagen, f. 24/7-19 på Nes gård. På Strandholt bodde hun fra 1934 til stedet ble revet i 1959 og hun flyttet til Grorud.

Inger Karstensen Løken og Sigurd Høie var ivrig med fra 1944 til 1969 med kortere fravær. Av andre, som var med en kortere tid, er nevnt Bina Hassel, Kirsten Andersen Hagen, Bergljot Bonna, Ester Støten og Emma Folven.

Nes gård – historie og restaurering

Av Manfred Rode

I forbindelse med skifte av forpakter på Nes gård, var det ønskelig og nødvendig med en del oppussingsarbeider av våningshuset. Siden bygningen er godt over 100 år, ble Byantikvaren involvert.

Etter anmodning fra Maridalens Venner har arkitekt M.Rode skrevet nedenstående artikkel og laget rekonstruksjonstegningene.

- - - -

Nes gård hørte tidligere til Nordmarksgodset. I 1923 kjøpte Kristiania kommune eiendommen av Harald Løvenskiold.

Hovedbygningens alder er vanskelig å bestemme. Tidligere byantikvar Arno Berg antar at huset er bygget omkring 1850. Byggherren er da sannsynligvis Christen Olsson.

Huset er preget av sveitserstilen som kom til Norge i 1840-årene. Henrik Wergeland skal ha oppholdt seg i kvistværelset og skrevet sin kjente Dalevise her i 1841. Er det sannsynlig at sveitserstilen så tidlig er kommet til Maridalen ?

Siden det finnes en gammel enfyllingsdør med bukkehornshengsler på loftet, er det godt mulig at kjernen i huset er eldre enn det gir inntrykk av. Christen Olsson kan ha ombygget og "sveitserisert" en eldre bygning. Men den nevnte døren kan jo komme et annet sted fra.

Den lave høyden i 1.etasjen med et litt høyere rom i den nordre enden av huset kan også tyde på et eldre hus.

En eiendommelighet er den liggende, utvendige panelen som ikke er av nyere dato. Her har vi faktisk muligheten til å føre de historiske linjene tilbake til 1840-årene.

Parkveien 29 bak slottet i Oslo er et tidlig sveit-

serstilhus (sen-empire) og har også liggende panelkledning. Det finnes få hus av denne type i Oslo, og nå er det nesten ingen mer igjen.

Dessuten minner også den flate takvinkelen på midtrisalitten i Parkveien 29 om hovedbygningen på Nes. Det siste behøver ikke å bety så mye. Den flate takvinkelen var nokså vanlig.

En har mistanke om at Parkveien 29 er tegnet av slottsarkitekt Linstow. Han kan da ha hatt direkte eller indirekte innflytelse over utformingen av denne bygningstypen, altså også av huset på Nes.

I "Den gamle bygningskultur i Aker" fra 1964 skriver Arne Berg at Linstows hus i Wergelandsveien 15 hadde visse likhetspunkter med huset på Nes. Undertegnede har en mistanke om at det kan være en forveksling med Parkveien 29. Huset i Wergelandsveien 15 er av en annen karakter enn det i Parkveien 29 og det på Nes. Eventuelle ombygginger kan i fremtiden avsløre om huset på Nes er et "sveitserisert" eldre hus eller om det er bygget i sin helhet i 1840-50.

Tømmerkjernen med sine eventuelle spor etter forandringer kan vise husets eldre bygningshistorie. Men hvis bygningen er reist som sveitserstilhus eller blitt tidlig "sveitserisert" og H.Wergeland har stått på verandaen eller i et vindu og sett utover Maridalsvannet, er det en liten arkitekturhistorisk sensasjon. Da måtte et av Norges eldste sveitserstilhus stå i Maridalen.

Etter anmodning fra Skogvesenet har Byantikvaren foretatt en vurdering av verneverdien med henblikk på oppussing. P.g.a. gårdens historie, dens betydning i Maridalens kulturlandskap og husets egenverdi, anmodet Byantikvaren om å få huset tilbakeført med utgangspunkt i gamle fotografier.

Krysspostvinduene er derfor i 1987 skiftet ut med en smårutete type. I frontespisen mot tunet finnes et treramsvindu, hvor rammene er delt opp i tre ruter. Det er antagelig den gamle vindustypen som hører til sveitserstilhuset.

Men siden en ikke kunne vite det med sikkerhet, valgte en å gjenskape tilstanden fra tiden før omtrent 1950-årene, da krysspostvinduene kom til. De smårutete vinduene passer i hvert fall bedre til huset enn krysspostvinduene. Snekkerne som skiftet ut vinduene, husket at vindusåpningen i veggen (Høyde- og breddemål) ikke har gjennomgått større forandringer. Det passer bra med vindustypen i frontespisen.

De smårutete vinduene, som vi ser på gamle fotografier, må være fra dette århundre. I hvert fall er de ikke stort eldre. Detaljene gjør det tydelig. Utskjæringene over vinduene hører med til sveitserstilutstyret.

Husets utforming på sydsiden gjør sannsynlig at det tidligere hadde en typisk sveitserstilveranda. Engelhardt Løchen, som vokste opp på gården, husker verandaen. Byantikvaren ble glad da det lyktes for E.Løchen å finne et foto fra 1926 i familiens fotosamling. Bildet viser huset med veranda. Den har opprinnelig tydeligvis vært åpen mot hagen. En merkelig blanding av vindustyper gjør det sannsynlig. Lukkingen av verandaen har kanskje blitt gjort samtidig med at de smårutete vinduer kom til. Bildet antyder at verandaen i den første tiden hadde sidevinduer i 2.etasje med en ruteinndeling av eldre type, smale og brede ruter veksevis med antagelig farget glass i de minste rutene. Slike vinduer kjenner vi fra liknende hus og trapperom i leiegårder.

Parkveien 29 har ingen veranda. Kanskje hørte da verandaen på Nes ikke med til det første utstyret til sveitserstilhuset. Om verandaen burde gjenreises i sin åpne eller lukkede utforming eller i det hele tatt, kan diskuteres.

(Red. mener at midtpartiet i dag virker avkledd og ikke i harmoni med sidepartiene. Midtpartiets små vinduer harmonerer ikke med de større sidevinduene. Disharmonien økes ved et for stort midtfelt mellom vinduene i 2.etasje

og for stor flate mellom vinduene i 1. og 2.etasje. Dette problemet kan løses ved en ombygging av midtpartiet eller helst ved oppføring av en 2-etasjes veranda slik M.Rode kan tenke seg at den så ut etter ? 1850-årene. Den ombygde og innelukkete verandaen fra 1926-bildet er ikke estetisk god.)

I hovedtrekkene kan hovedbygningen på Nes ha følgende bygningshistorie:

1. Før 1840-50 En eldre bygning som fremdeles eksisterer som kjerne i den nåværende.
2. 1840-50 Bygningen omgjort i sveiserstil, treramsvinduer og ingen veranda .
3. ? Åpen veranda tilføyet.
4. Foto 1926 Verandaen er nå lukket inn og treramsvindue skiftet til smårutete type.
5. ? Verandaen fjernet.
6. 1950-årene Vinduene skiftet til kryssposttype.
7. 1987 Smårutete vinduer innsatt. Tilbakeført til tilstand 5.

Byantikvaren har foretatt en fargeundersøkelse av fasadene og er kommet til at sveiserstilhuset alltid har vært malt hvitt som hovedfarge. Diverse detaljer var opprinnelig malt grå, bakgrunnen av løvsagarbeidet over vinduene og de to blindvinduene mot tunet sort og hovedinngangsdøren grønn. Fargene hører antagelig til perioden med treramsvinduer. Men Byantikvaren vil likevel anbefale at de nevnte fargene gjenskapes.

Det hadde vært ønskelig om sementsteinen på taket ved en senere anledning ble erstattet med vanlige enkelkrumme teglpanner. Ved samme anledning burde vindskiene igjen forsynes med "snekkergleden" (utskårne mønstre), som en såvidt kan se på det gamle foto, over verandaen og over østre gavl som pynt oppå vindskiene.

Byantikvaren har også foretatt en rask fargeundersøkelse i rommene i 1.etasje. Det ble funnet som opprinnelige

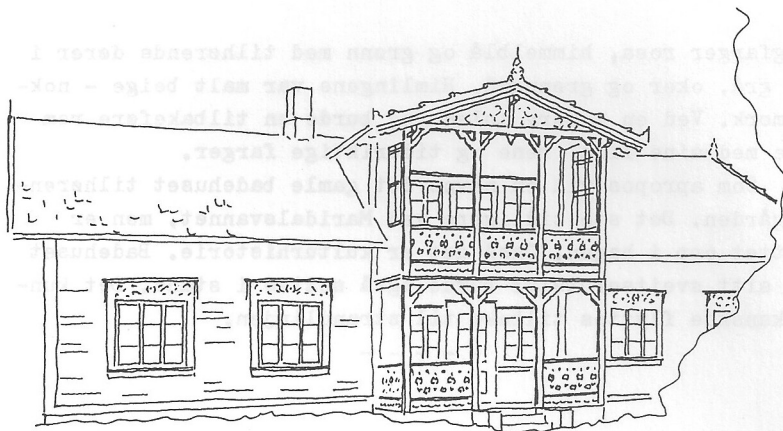
veggfarger rosa, himmelblå og grønn med tilhørende dører i lys grå, oker og grønngrå. Himlingene var malt beige - nok så mørk. Ved en senere anledning burde en tilbakeføre rommene med sine fine, rene og tidsriktige farger.

Som apropos vil en nevne det gamle badehuset tilhørende gården. Det sto tidligere ved Maridalsvannet, men er flyttet opp i hagen. Også det er kulturhistorie. Badehuset med sitt sveitserutstyr burde også settes i stand. Det kunne kanskje flyttes tilbake til strandlinjen.

- - - - -

Parkveien 29
(Foto: S. Reinholdt mars -88)

M. ROPE FEBR. 1968

Tilstand ~ 1850 (9) rekonstruksjons forsøk

M. ROPE FEBR 1968

Fotografi 1926

M. ROPE FEBR 1986

Tilstand før 1987

M. ROPE FEBR 1986

Tilstand ~ 1940-50 ,tilbakeført 1987

Nes gård 1926. Engelhardt Løchen med ny sykkel.

*Nes gård 1987.
(Foto: S. Reinholdt august -87)*

Sørbråtamyra – nasjonalt verneverdig

Av Tor Øystein Olsen

Nord for Pausjøen ligger ei flott, nesten uberørt myr, som av botanikerne Bronger og Rustan har blitt vurdert som nasjonalt verneverdig. (se Maridalen 1986-87)

Like før snøen falt i fjor høst oppsøkte jeg myra.

Sørbråtamyra er ei såkalt flatmyr av mellomrik type.

Ei flatmyr er som navnet sier ei flat myr og som også får tilførsel av vann som har vært i kontakt med mineraljorda. (såkalt jordvannmyr) Myra kan også betegnes som delvis flommyr, dvs myr som fins ved vatn, tjern, elver og bekker og som overflømmes i flomperioder. (som tilfelle var denne høstdagen i november)

Myra er også i all hovedsak mellomrik.

Myr kan deles inn etter tilgang på næringsstoffer. Vannets surhetsgrad gir ofte et godt bilde på dette, og forskjellige planter er tilpasset å vokse under forskjellige næringsforhold. Artsantallet stiger med økt tilgang på næringsstoffer. (fra fattigmyr til ekstremrik myr) På de rikeste myrene i Norge fins over 100 forskjellige blomsterplanter.

Dette er altså ei middels rik myr, med karakteristiske arter som stor myrfiol, myrklegg og pors, mens flaskestarr, stolpestarr, blåknapp, pors og takrør er dominerende arter ifølge Rustan og Bronger. Men myra har innslag av flere sjeldne arter som taglstarr, strengstarr og lappvier(fjellplante).

Vasstelg.

Bregnen vasstelg er den sjeldneste planten på myra. Vasstelg er en såkalt vintergrønn bregne som kan minne litt om vanlig ormetelg.

Den kan forveksles med unge utgaver av andre nært beslekta bregner. Den er en næringskrevende sumpplante som i Norge bare fins på Østlandets lavland.

Selv dumpet jeg rett på ei stor tue av arten med det samme jeg nådde myrkanten. Den var lett å legge merke til da den sto friskt og lysegrønn og ventet på det første snøfallet, mens de andre artene på myra forlengst hadde visnet før vinteren setter inn. Etter hvert oppdaget jeg flere tuer av denne sjeldne bregnen på ca. 40-50 cm.

Myra må vernes!

Ei så stor og velutvikla myr av denne type er svært sjelden i denne del av landet. Myra ligger ca. 150 meter over havet i ei jordbruksbygd rett utafor storbyens larm.

Den viser utformingen av ei typisk "Oslo - gryte" myr hvor bare et fåtall har unngått utryddelse. Slike myrer fins bare i områder med høg befolkningskonsentrasjon (få meter over havet) og er svært utsatt for betydelige inngrep. Vern av Sørbråtamyra haster derfor.

Vi kan si Sørbråtamyra representerer en myrtype som er typisk for lavlandet på Østlandet. (klimatisk og jordbunnsmessig) Lokaliteten har utforminger og sammenhenger som illustrerer myrtypen meget bra. Dessuten er Østlandets lavlandsmyrer av denne type idag svært sjeldne.

Alt dette gjør at myra har fått en nasjonal verneverdi, og er derfor blant de mest verneverdige myrene i landet.

Inngrep rundt myra er foretatt !

I verneforslaget for myra inngår også en rekke andre vegetasjonstyper som rik fukteng, tilgrensede furu og granskogstyper og noe løvskog. Dette kunne blitt et fint verneområde bare et steinkast fra Oslo sentrum.

Men selvsagt måtte Oslo kommune foreta hogst helt ned til myrkanten på begge sider av Skarselva.

Slike inngrep skjemmer stygt i et mulig framtidig verneområde. Visste Skogsjefen om områdets unike posisjon i landssammenheng? Ville man også ha foretatt hogst av trær i Slottsparken? Slike spørsmål kan man stille seg, da man også vet at Oslo kommune har utradert et annet område av nasjonal verneverdi i Maridalen, en edelløvskog ved Skar!

Sørbråtamyra ved utløpet av Skarselva i Dausjøen. På høyden ligger den vakre hovedbygningen på Sørbråten gård. Bildet er tatt som fargeslide 25/10-70 av Kristoffer Kristoffersen (+) Kort tid etter ble bygningen revet. Begrunnelsen var forurensning av drikkevannet. Men gården drives fortsatt og forpakterbor i et mindre hus på tunet. Riving var altså nødvendig.

Edellauvskogene – en verdifull naturressurs

Utdrag fra:

En brosjyre utgitt av Miljøverndepartementet 1977.

Heftet har registreringsnummer ISBN 82-7243-000-2 og er vakkert illustrert med ypperlige fargefotografier. Vår gjengivelse av hoveddeler av teksten vil likevel være tiltrekkelig til at interesserte lesere vil få en systematisk oversikt over stoffet i kortfattet form.

HVA ER EDELLAUVSKOG ?

Ved en grov inndeling av jordens vegetasjon finner en at Norge nesten i sin helhet faller innenfor den såkalte boreale (=nordlige) barskogsone. Denne sonen strekker seg rundt hele den nordlige halvkule og er dominert av hardføre bartreslag. Til denne sonen hører også lauvtrær som bjørk, osp rogn og gråor.

I et belte langs kysten fra svenskegrensen til Trøndelag finner en imidlertid innslag av skogtyper som med et samlenavn kalles edellauvskog. Et felles kjennetegn er at disse skogene hovedsakelig består av treslag med høye temperaturkrav og delvis store krav til jordsmonnet.

KUBIKMASSE FOR NATURLIGE TRESLAG I NORGE (i 1000 m³)

Edellauvtrær	3.680	(Alm, ask, bøk, hassel, lind, lønn, sommereik, vintereik)
Andre lauvtrær	52.500	(Bjørk, gråor, hegg, osp, rogn, selje)
Furu	110.000	
Gran	200.000	

INNDELING I HOVEDGRUPPER.

De naturlige edellauskogene kan deles inn i 4 hovedgrupper. I naturvernsammenheng er det også vanlig å plassere kravfulle typer av oreskog sammen med de egentlige edellauskogene.

Ut fra sammensetningen av treslag og markvegetasjon blir disse hovedgruppene inndelt i ulike skogtyper av fagfolk innen skogøkologi og botanikk.

1. Tørre, sørvendte områder (gode næringsforhold og høy temperatur) med hyppig innslag av alm, lind og lønn.
2. Fuktige områder med dominans av svartor, gråor og ask.
3. Bøkeskoger i Vestfold.
4. Varmekjære eikeskoger på Sørkandet.

EDELLAUSKOGENS HISTORIE.

Preboreal tid (bjørketid) Klima: Kjølig og tørt.
Tidsrom: ca. 8000 - 7000 f.Kr.

Da den siste istiden tok slutt for ca. 10000 år siden, ble de blottlagte landområder etter hvert invadert sørfra av særlig hardføre planter, deriblant bjørke- og vierarter.

Boreal tid (furutid) Klima: Varmt og tørt.
Tidsrom: ca. 7000 - 5500 f.Kr.

Klimaet ble bedre og treslaget furu fikk økt utbredelse.

Atlantisk tid (or, alm, lind) Klima: Varmt og fuktig.
Tidsrom: ca. 5500 - 3000 f.Kr.

Subboreal tid (lind, eik, ask) Klima: Varmt og tørt.
Tidsrom: ca. 3000 - 500 f.Kr.

I sistnevnte 2 perioder opptrådte gunstige klimaperioder. Tidlig i denne tiden antar en at middeltemperatur-
en for varmeste måned har vært opptil 20°C høyere enn i dag. De lavereliggende deler av landet var dominert av

edellauvskog og store deler av Hardangervidda var dekket av furuskog.

Subatlantisk tid (grantid) Klima: Kjølig og fuktig
Tidsrom: ca. 500 f.Kr. - i dag.

Etter ca. 500 år f.Kr. fikk vi et kjøligere klima. Treslaget gran innvandret, og lauvskogene ble trenget tilbake. I dag er edellauvskogenes utbredelse begrenset til de delene av Sør- og Midt-Norge som har særlig gunstig klima.

Norge har i dag verdens nordligste utløpere av edellauvskog.

MENNESKET OG LAUVSKOGENE.

Før menneskene tok til med åkerdyrking var mesteparten av Europa og store deler av Sør-Norge dekket av frodige lauvskoger med et dyreliv som delvis er ukjent for dagens mennesker. I dag har vi svært lite igjen av disse skogene. Tilbakegangen skyldes dels klimatiske endringer, men også i stor grad utviklingen av menneskelig kultur.

Veidemannen fant tidlig ut at dyrking av åkerland gav bedre levevilkår enn bare jakt og fiske og sanking av bær og frukter. En antar at dyrking av skogområder tok til i Norge allerede 2.000-3.000 år f. Kr., og datidens bønder lærte raskt at lauvskogområdene var de mest fruktbare. Lauvskogene og det liv som var avhengig av disse har måttet vike til fordel for oss mennesker.

Ingen vil bytte bort det moderne landbruk med skoger som på langt nær kan gi den samme avkastning. Men med vår tids tekniske muligheter for å endre naturen bør vi føle et spesielt ansvar for at denne naturtypen ikke blir utslettet.

VERN OM VÅR NATURARV BØR OGSÅ VÆRE EN DEL AV VÅR KULTUR.

VERDIEN AV EDELLAUVSKOG.

"De edle" lauvtreslagene har i dag liten økonomisk betydning i norsk skogbruk. Før i tiden var dette annerledes, det er nok å nevne lauvsanking til dyrefor, redskaper i landbruket og eikas betydning for skipsbyggingsindustrien.

Med økt kunnskap om lauvskogens funksjon i naturen og verdi for menneskene har det imidlertid oppstått behov for å ta bedre vare på edellaauvskogen.

1. Norge har verdens nordligste utløper av edellaauvskog. Vi har derfor et internasjonalt ansvar for å bevare disse forekomstene.
2. Det moderne samfunn fører med seg en økende endring og omdisponering av naturlige økologiske systemer. Derfor er det særdeles viktig at vi kan sette av et nett med referanseområder som får være mest mulig uberørt (naturreserver). På denne måten har vi mulighet til å registrere de biologiske endringene som følger av menneskenes aktivitet i andre områder.
3. Edellaauvskogene er knyttet til steder med særlig gunstige klimatiske og jordbunnmessige forhold. En rekke kravfulle plante- og dyresamfunn finnes derfor bare i disse områdene. Edellaauvskogene inneholder således til dels sjeldne økologiske systemer av betydelig interesse for økologisk forskning.
4. Dyrelivet i edellaugskogene skiller seg på flere måter fra dyrelivet i andre skogtyper. En av årsakene til dette er edellaauvskogenes store produksjon av plantemateriale og laverestående dyr, f.eks. insekter. Dette gjør at edellaauvskogene er særlig viktige leveområder for jaktbart vilt og en rik fuglefauna.
5. Mange plante- og dyrearter er helt avhengig av de spesielle livsbetingelser som finnes i ulike typer edellaauv-

skog. Flere arter er i det dag sjeldne og delvis truet med utryddelse som følge av edellaauvskogenes tilbakegang.

6. I våre nordlige edellaauvskoger har det utviklet seg hardføre treraser (provensienser) som på lengre sikt gir mulighet til foredling og økt produksjon under norske forhold.
7. For undervisning på alle skoletrinn er det av betydning å ha adgang til edellaauvskoger. Ved fagskoler innen jord- og skogbruk, høgskoler og universiteter er disse områdene særlig viktige for undervisning i botanikk, zoologi, jordbunnsfag, økologi, og forstlig pleie av denne type skog.
8. Edellaauvskogen er med på å skape variasjon i landskapet og har derfor stor estetisk verdi. Særlig fremtredende er dette om høsten når lauvet skifter farge fra grønt til gult og rødt. Forekomster av edellaauvskog gjør derfor landskapet særlig attraktivt for friluftsliv.

HVORDAN KAN VI TA VARE PÅ EDELLAUVSKOGEN ?

Skogeieren.

Større og mindre forekomster av edellaauvskog bør så vidt mulig opprettholdes og ikke skiftes ut med barskog eller dyrkes opp. Ved avvirkning bør det vises varsomhet med bruk av flatehogst. I mindre bestand bør flatehogst unngås.

Uvanlige og særlig store trær bør spares.

Naturlig edellaauvskog inneholder ofte mange treslag. Av hensyn til dyreliv og estetisk verdi kan en med fordel la flere treslag vokse opp i samme bestand.

Et områdes kvalitet som viltbiotop avhenger blandt annet av skogens struktur. Selv om mange ønsker skogen behandlet som parkskog, kan det av hensyn til dyrelivet være en fordel å unngå bortrydding av undervegetasjon.

Planleggeren.

Lag en oversikt over forekomster av edellauskog i kommunen slik at disse kan innpasses i generalplanen og reguleringsplaner.

Opprettelse av naturreservater.

Den sterke tilgangen av naturlige edellauskoger førte til at Norges Landbrukskøleskole i 1972 (etter oppdrag fra Miljøverndepartementet) påbegynte en omfattende kartlegging av forekomster som bør vernes etter naturvernloven. Kartleggingen er en del av et internasjonalt forskningsprogram (IBP-CT/Silva) og har som hovedsiktemål at et representativt utvalg av norske edellauskogtyper skal gis et spesielt vern for framtida.

Med bakgrunn i dette materiale arbeider nå Miljøverndepartementet og flere fylker med forslag om vern etter naturvernloven (naturreservater) for de mest verneverdige forekomstene. Nærmere opplysninger om dette kan fås ved henvendelse til friluftsf- og naturvernkonsulenten i de enkelte fylker.

Pr. 1. januar 1986 er det opprettet 143 edellauskogreservater etter naturvernloven. Forvaltningen av disse er tillagt de respektive fylkesskogkontorer.

Pr. 1. januar 1977 var det 9 edellauskogreservater.

Maridalens Venner

MARIDALEN
0809 Oslo 8

Postgiro: 2084697
Chr. Bank og Kreditkasse
6080.63.29951

Maridalen, den. 30/3 1988.
Grefsenveien 62, 0487 Oslo 4

Oslo skogvesen,
Mailundveien 21,
0569 Oslo 5.

Positive disposisjoner i Maridalen.

Selv om vi har vært sterkt kritiske til noen sider av skogvesenets disposisjoner i Maridalen i den senere tid, er vi også godt fornøyd med andre.

I løpet av 1987 har vi som egne saker kritisert den nye veien opp til Bakken ved utløpet av Dausjøelva, hogsten ved Lautabekken og langs bekker/grøfter vest for Engelsrud og lenger nord. Ikke minst har vi angrepet anlegget av golftreningsbane ved Brekke.

På den annen side vil vi gjerne gi uttrykk for det vi setter pris på:

1. Rehabilitering av gamlestua og uthuset på Sanner gård.

Her synes vi det er gjort et meget godt arbeid. Det kunne vært ønskelig med takstein i stedet for metallplater på uthuset, men innser fordelene med plater.

2. Rehabilitering av hovedbygningen på Nes gård.

De nye vinduene er stilmessig mye mer i pakt med byggets opprinnelige karakter. Samarbeidet med Byantikvaren har ført til positive registreringer og rekonstruksjonstegninger. En snarlig gjenoppbygging av verandaene på midtpartiet ville berike kulturmiljøet. Med nye takstein m.m. ville alt bli nærmest perfekt.

3. Tynning av skogen rundt kapellet.

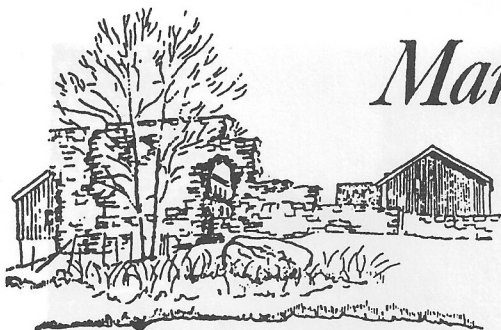
Dette er gjort med godt skjønn og har gjort omgivelsene vakrere.

4. Tynning av skogen langs turveien på østsiden av M.vannet.

Vi takker for at dette er gjort etter vårt ønske ifjor. Mye av opplevelsverdien langs denne veien er kommet tilbake. Men kraftig tynning burde også vært på høyden i svingen nord for Midtoddan. Noe mer kunne også vært hogd ved de beste utsiktspunktene lenger nord.

Atter takk for det vi har opplevd som positivt.

Sheldan Reinholdt
Formann

Maridalens Venner

MARIDALEN
0809 Oslo 8

Postgiro: 2084697

Chr. Bank og Kreditkasse
6080.63.29951

Oslo, 22/6 1987.

Maridalen, den
Grefsenveien 62, 0487 Oslo 4

Oslo skogvesen,
Mailundveien 21,
0569 Oslo 5.

Ny vei opp til tunet på plassen Bakken i Maridalen.

Vi har med forbauselse og forferdelse konstatert at Oslo skogvesen er i ferd med anlegg av en ny vei opp til tunet på Bakken.

Dette må være satt i gang ved en feiltagelse. Vi kan med vår beste vilje ikke finne noe fornuftig grunnlag for den nye oppkjørselen.

På Bakken bor bare pensjonisten Kristian M. Bakken, som er 87 år gammel. Selv har han intet kjøretøy, og plassen har ikke kjørbær redskap. Den ubetydelige ferdsel til og fra tunet foregår bare ved besøk av venner og familie.

Likevel har man altså påbegynt en ny og like lang vei bare ca. 30 meter østenfor nåværende oppkjørsel og med omtrent samme stigning.

Etter at store mengder matjord er skjovet til side, svinger den nye veien seg oppover fullstendig overdimensjonert. Ca. 11 m bred er den nederst, men smalner deretter noe av.

Her synes ikke å være noen annen fordel enn at man kommer litt lenger bort fra hovedveiens sving i vest. Men dette forsvaret er ikke et så ødeleggende inngrep i naturlandskapet.

Skogvesenet burde vite like godt som svært mange at hele Nes-kroken i minst 15 år har vært fokusert som et svært verneverdig kulturlandskapsområde. Skogvesenet skulle også være godt kjent med at etter Miljøverndepartementets brev til Fylkesmannen i Oslo og Akershus samt Stadsfysikus i Oslo, arbeides det iherdig med å få samlet og redigert materialet som vil danne grunnlaget for et verneplanforslag for Maridalen.

Plassen Bakken tilhører Neskroken, og Oslo skogvesens nye vei oppleves som en provokasjon overfor alle de som arbeider for bevaring av kulturverdiene her og i resten av Maridalen.

Hvis det finnes saklig tungtveiende grunner for en ny innkjørsel til tunet og det haster med dette, vil vi foreslå en smal vei i det flate terrenget fra sandkassen i Neskrokveien. En slik vei vil ligge mer naturlig og diskret i terrenget.

Men så sant det er mulig vil vi be om at ingen ny vei blir bygd før den kan vurderes i verneplansammenheng.

Vi tillater oss å be om at rette vedkommende sørger for at de tilkjørte voimasser fjernes og at matjorden skyves tilbake på plass. Dette er teknisk en svært liten sak, men en stor sak for kulturlandskapsarbeidet.

Vi håper på en en snarlig positiv reaksjon på vårt brev.

Kopi til :

Oslo formannsskap + Rådet
Stadsfysikus i Oslo
Fylkesmannen i Oslo og Akershus
Miljøverndepartementet
Østlandske naturvernforening

Sheldon Reinholdt
Sheldon Reinholdt
Formann

*Gamleveien til Bakken.
(Foto: S. Reinholdt mai -87)*

*Nyveien til Bakken.
(Foto: S. Reinholdt juli -87)
Se foto samme sted s. 47 i årsskift 85/86.*

Oslo kommune
Skogvesenet

Maridalens Venner,
v/Sheldon Reinholdt,
Grefsenveien 62,
0487 Oslo 4.

Vår ref.: Dato:
BM/SS 14. juli 1987.

NY VEI OPP TIL TUNET PÅ Plassen Bakken i MARIDALEN

Deres brev av 22.6.1987.

Etter anmodning fra skogsjefen foretok Oslo Helseråd i 1985 en analyse av kloakkutslippene fra Bakken i Maridalen. Det viste seg at utslippene var sterkt forurensende og med stedets nære beliggenhet til Maridalsvannet anmodet Helserådet en omgående utbedring av sanitæranleggene på Bakken.

Denne anmodning ble omgående fulgt opp av skogvesenet.

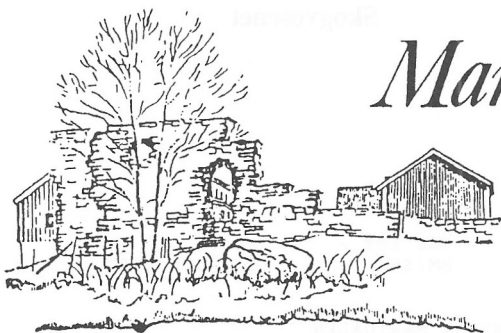
Nødvendig tømning av det nye renseanlegg og henting av husholdnings-sjøppel ble imidlertid nektet av renholdsverket på grunn av den vanskelige og livsfarlige utkjøring til Sandermosveien fra Bakken. Etter vår oppfatning var ny avkjøring til Bakken fra Sandermosveien tvingende nødvendig av hensyn til renovasjon på eiendommen, vern av Maridalsvannet som byens viktigste drikkevannsmagasin og den livsfare trafikkkanter til og fra Bakken var utsatt for. Den nye avkjøring og adkomstvei er etter skogsjefens oppfatning godt tilpasset terreng og landskap, samtidig som plassen Bakken har fått en lenge ønsket sikker adkomstvei.

Det kan forøvrig opplyses at skogstyret med representant fra Byrådet under en befaring i Maridalen den 25.6.87 hadde ingen bemerkninger til det utførte arbeid med ny adkomst til Bakken i Maridalen.

Bj. Mjaaland (sign.)
skogsjef

Ole J. Andersen
økonomisjef

Gjenpart av dette brev er sendt:
Oslo Formannskap
Byrådet i Oslo
Stadsfysikus i Oslo
Fylkesmannen i Oslo og Akershus
Miljøverndepartementet
Østlandske Naturvernforening

Maridalens Venner

MARIDALEN

0809 Oslo 8

Postgiro: 2084697

Chr. Bank og Kreditkasse

6080.63.29951

Maridalen, den 24/2 1988.

Skogsjefen i Oslo,
Mailundveien 21,
0569 Oslo 5

Byrådet,
v/ Jo Frisch,
Rådhuset,
0160 Oslo 1

Fylkesmannen, Finansdirektøren,
Miljøvernadv., Rådhuset,
H. Heyerdahlsgt 1, 0160 Oslo 1.
0160 Oslo 1

Naturinngrep i Maridalen.

Vi viser til Finansdirektørens brev av 23/9-87, J.nr. 8655/87 og Fylkesmannens brev av 1/10-87, J.nr. H 8523/87 KH/kh, arkiv 471.12.

I følge disse brev er det gjort avtale om at

" - - - det ikke vil bli foretatt naturinngrep i Maridalen - uten at det skjer i samråd med fylkesmannen - før spørsmålet om verneplan er avklart. - - - " (Finansdirektørens formulering)

Likevel skjer følgende:

1. Flatehogst ved Lautebekkens utløp.

I cand.scient. Ø.H. Rustan og cand.real C. Brongers store undersøkelse av de botaniske forhold i Maridalen i 1982 ble 6 av 85 lokaliteter vurdert som særlig verdifulle og verneverdige. Se publikasjonen ISBN 82-7309-020-5.

Til tross for dette er det foretatt omfattende hogst i lokaliteten ved Skar, et mindre inngrep i lokaliteten ved Hamneren og fredag 22/1 d.å. ble det etter tillatelse fra skogvesent begynt flatehogst av krattskogen i nordre del av lokaliteten ved Lautabekken utløp.

I henhold til den botaniske undersøkelsens vurdering av området og Oslo kommunes avtale med Fylkesmannen, krever vi øyeblikkelig stans i hogsten.

2. Flatehogst langs bekkedrag mellom Store Brennenga og Skjervan.

Vår vurdering er at det her er gått unødig hardt fram. Vi innser at krattskog langs bekkedrag som deler og drenerer jorder ikke kan få vokse fritt og ta overhånd. Men det er stor forskjell på tynning og total rasering.

3. Grøfting og flatehogst på jorder vest for Engelsrud.

Også her er alt krattet langs hovedbekken fjernet og omfattende grøfting i gang. Vi innser nødvendigheten av at bekker holdes åpne slik at jordbruksarealene ikke blir vannsyke, men også her burde det vært mulig å la noe av krattet stå igjen siden grøftemaskinen bare har arbeidet langs den ene siden av grøften.

4. Ny bekkegrøft over søndre del av jorde ved Salmakerstua.

Dette er muligens den minst betydningsfulle saken, men er likevel av prinsipiell art.

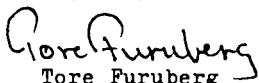
Den tidligere drikkevannsbekken for Salmakerstua kommer fra vest og følger sydsiden av jordet og danner avgrensning mot skogen.

Det ser ut til at den nye bekkegrøften, som tar en snarvei på ca. 40 - 50 m over jordet er tenkt lagt i rør. Hvis så er tilfelle, antas dette å være et brudd på kommunens vedtak om at bekker ikke skal legges i rør.

Konklusjoner :

Vi mener at den avtale som nå er inngått mellom Oslo kommune og Fylkesmannen legger et stort ansvar på Oslo kommune og Oslo skogvesen som daglig forvalter av det meste i Maridalen.

Skogsjefen må gjennom grundig informasjon til alle ledd i etaten og forpakterne i Maridalen påse at avtalen holdes.

Tore Furuberg
Nestformann

Sheldon Reinholdt
Formann

Kopi til : Oslo formannsskap
Teknisk direktør
Oslo helseråd, avd. for natur- og miljøvern
Miljøverndepartementet
Østlandske naturvernforening
Maridalen Vel

Oslo kommune
Skogvesenet

Maridalens Venner,
v/Sheldon Reinholdt,
Maridalen,
0809 Oslo 8.

Vår ref.: Dato:
HH/SS 18. februar 1988.

NATURINNGREP I MARIDALEN

Vi viser til Deres brev av 24.02.1988 om naturinngrep i Maridalen.

Som punkt 1 hevder Maridalens Venner at det er begynt flatehogst av krattskog ved Lautabekkens utløp. Dette er ikke riktig. Skogvesenet ved skogforvalter Helge Haakenstad har gitt forpakteren på Ødegården Tore Brodin tillatelse til en forsiktig pleie og hogst i randsonen til innmarka sydover fra brua over Lautabekken. Det er her meningen å fjerne en del trær innerst mot det oppdyrkete arealet, slik at pløyning og annen traktorkjøring ikke hindres unødig. Det er videre gitt tillatelse til en forsiktig uttynning i tette partier av randsonen.

Et overordnet mål er å bevare det nåværende visuelle inntrykket av randsonen. I forslag til mål og retningslinjer for Oslo kommunes skoger heter det at randsonene skal skjøttes slik at varierte og vakre skogbryn skapes og bevares. Lavtvoksende, stedegne busk- og trearter må søkes prioritert mot innmarka. Vi er inneforstått med å legge disse retningslinjene til grunn ved skjøtselen av randsonene i Maridalen.

Punktene 2, 3 og 4 i Deres brev gjelder alle grøfting av bekkedrag for å holde jordbruksarealene i hevd. For å komme til med traktorgraver er det nødvendig å fjerne kratt o.l. langs grøfta. Slik ryddingshogst er gjort langs bekkedrag mellom Store Brennenga og Skjerven og på jordet vest for Engelsrud. Tillatelse til slik rydding er også gitt ved Salmakerstua.

I forslag til mål og retningslinjer heter det at "Grøfting og vedlikehold av grøfter på dyrket mark og beite er tillatt".

Vi vil få poengtere at vi har et nært og godt samarbeide med forpakterne i Maridalen slik at gjeldende retningslinjer og avtaler blir fulgt.

Vi er videre inneforstått med å forvalte Maridalens jord- og skogbruksarealer i samsvar med forslag til nye mål- og retningslinjer for kommuneskogen (se bl.a. pkt. 5.8. Jordbruksdrift) og nevnte avtale med Fylkesmannens miljøvernavdeling.

Oslo kommune

Skogvesenet

De beskjedne naturinngrep som er tatt opp i brevet fra Maridalens Venner mener vi er ordinære skjøtselsinngrep i den daglige driften av jord- og skogbruksarealene i Maridalen og at de derfor ikke omfattes av avtalen med Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

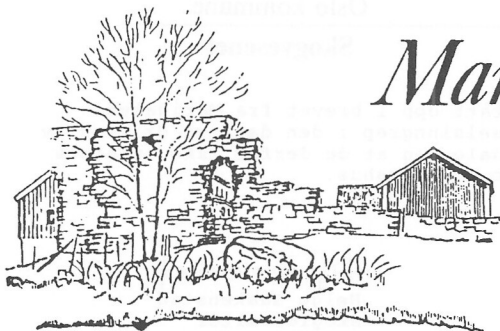
Bj. Mjaaland
Bj. Mjaaland
skogsjef

Helge Haakenstad
Helge Haakenstad
skogforvalter

Kopi sendt: Maridalen Vel
Oslo formannskap
Teknisk direktør
Oslo helseråd, avd. for natur- og miljøvern
Miljøverndepartementet
Østlandske Naturvernforening

Hogst ved Lautabekken.
(Foto: Viggo Ree januar -88)

Maridalens Venner

MARIDALEN
0809 Oslo 8

Postgiro: 2084697
Chr. Bank og Kreditkasse
6080.63.29951

Maridalen, den 26/3 1988

Sogsjefen i Oslo,
Mallundveien 21,
0569 Oslo 5

Naturinngrep i Maridalen.

Vi viser til vårt brev av 24/1 d.å. (Feildatert 24/2) og skogs-
sjefens svar av 18/2 d.å.

Vi er skuffet over skogsjefens svar.

Vi synes svaret nærmest er en opprømsing av fakta.

1. Hogst ved Lautabekkens utløp.

Det virker helt uforståelig at skogsjefen kan tillate hogst
i et område som har så liten kratt og trevegetasjon og når man vet
at området er vurdert som verneverdig og at det arbeides med en
verneplan.

Vi synes ikke skogsjefen har opptrådt i pakt med de retnings-
linjer han har for disse områdene.

✂ Vi tillater oss å vedlegge en uttalelse fra botanikeren
Leif Ryvarden ved Universitetet i Oslo.

2. Flatehogst langs bekkedrag og grøfting. (Se også punkt 3 og 4)

Heller ikke dette svaret er tilfredsstillende. Det er nærmest
snakk utenom kjernen.

Vi skrev: " - - - Vi innser nødvendigheten av at bekker holdes
åpne slik at jordbruksarealene ikke blir vannsyke, men også her burde
det vært mulig å la noe av krattet stå igjen siden grøftemaskinen
bare har arbeidet langs den ene siden av grøften. - - - "

Kjernen i vår klage var at noe vegetasjon burde blitt stående
for at landskapsinntrykket ikke skulle bli for mye forandret og for
å bevare best mulig det dyre- og plantelivet som trives langs slike
bekker/grøfter.

Kopi er sendt:

Oslo formannsskap
Oslo byråd
Teknisk direktør
Finansdirektør
Miljøverndep.
Fylkesmannens miljøvernnavd.
Oslo helseråd, avd. natur- og miljøvern
Østlandske naturvernforening
Maridalen vel
Forpakter Tore Brodin
" Arnt Myrvoll

Formann
Grefsenveien 62
0487 Oslo 4

UNIVERSITETET I OSLO

BIOLOGISK INSTITUTT
AVDELING FOR BOTANIKK

Oslo 9.3.1988

POSTBOKS 1045, BLINDERN
0316 OSLO 3
TLF. (02) 45 46 64

Maridalens Venner
c/o Sheldon Reinhold

Ad hugst ved Lautabekkens utløp.

På anmodning fra Viggo Ree har jeg vært på en liten befarings-
ved Lautabekkens nedre løp.

Det er utført en viss hugst langs jordekanten mot øst.
Lautabekken er som kjent foreslått som et reservat av regional
verdi. Den delen som ligger på nedsiden av veien er liten
og vernesonen er ytterst tynn.

Personlig synes jeg det er sterk beklagelig at trebestandet i
det heletatt berøres her. Følger en en lignende sone rundt hele
bekkens nedre del, så blir det ikke mye igjen av reservatet på
denne siden av veien.

Jeg kjenner ikke hvor de foreslåtte grenser går, men uansett
skulle en latt dette tynne bestand fått stå igjen. Løvskogsmiljøene
i Maridalene er få og tynne, og vi bør verne de som er. Jeg håper
derfor dere når frem i argumentasjonen overfor myndighetene og
at den endelige verneplanen snart kan bli vedtatt.

Vi har så altfor ofte opplevd at skogetaten har hogget ned inntil
reservatene og blottlagt de på en uheldig måte. Skogen skal liksom
tynnes hele tiden, den får ikke lov til å utvikle seg naturlig,
det smaker av kubikkmeter selv i de få løvskogsområdene vi har
igjen i dalen.

De beste hilsner fra

Leif Ryvarden

Vedtekter for Maridalens Venner

Vedtatt på konstituerende generalforsamling 9. juni 1970 med endringer på generalforsamlingene 30.mai 1972, 28. mai 1975, 30. november 1977 og 29. november 1979 og 24.november 1980.

§ 1. Navn

Foreningens navn er Maridalens Venner.

§ 2. Formål

Foreningens formål er å bevare Maridalens nåværende bebyggelse og miljø. Den vil arbeide for å bevare dalens særegne karakter og forhindre rivning av nåværende bebyggelse. Den vil videre arbeide for å øke interessen for dalen som friluftsf- og rekreasjonssted for innbyggerne i Oslo og omegn. Foreningen vil arbeide for å hindre forurensning og tilsøpling av dalen, og verne om ting av historisk og kulturell verdi. Foreningen vil søke å samarbeide med myndigheter, grunneiere, dalens velforeninger, organisasjoner og skoler. Foreningen er partipolitisk nøytral.

§ 3. Medlemskap

Foreningen er åpen for enkeltpersoner, familier og organiserte grupper. Hvert medlemskap representerer en stemme og en valgbar person. Det er anledning til å tegne støttemedlemskap.

§ 4. Foreningens ledelse

Foreningens styre består av 5 medlemmer, valgt for 2 år. Av disse velges det 3 det ene året og 2 det neste. 2 medlemmer velges blant Maridalens beboere.^{x)}

Hvert år velges to varmenn og to revisorer. Formann velges særskilt på generalforsamlingen. Styret konstituerer seg selv med nestformann, sekretær og kasserer. Styret kan opprette særutvalg.

§ 5. Styrets plikter

Styret har den daglige ledelse av foreningen. Formannen innkaller til styremøter. Styret innkaller til medlemsmøter og generalforsamlinger. Medlemsmøter avholdes når dette anses nødvendig. Styret er beslutningsdyktig når minst 3 medlemmer (varmenn) er tilstede og samtlige har fått innkalling. Sekretæren

fører foreningens protokoller. Kassereren har ansvaret for regnskapet, medlemskartoteket og kontingentinnbetalingen. Styret forvalter foreningens midler, men større saker må først godkjennes av medlemsmøte eller generalforsamling.

§ 6. Kontingent

Kontingenten gjelder kalenderåret. Kontingenten må være innbetalt innen 1. oktober eller etter 2 påminnelser. Hvis kontingenten ikke betales i tide, regnes medlemskapet som opphørt. Kontingentens størrelse fastsettes av generalforsamlingen.

§ 7. Generalforsamlingen

Generalforsamlingen er foreningens øverste myndighet. Den holdes hvert år innen utgangen av november og innkalles med minst 2 ukers varsel. Forslag som ønskes behandlet, må være innsendt til styret innen 1. oktober. Generalforsamlingen skal behandle:

1. Valg av dirigent
2. Årsberetning
3. Regnskap
4. Innkomne forslag
5. Fastsettelse av kontingent
6. Valg

§ 8. Ekstraordinær generalforsamling

Ekstraordinær generalforsamling kan avholdes når styret finner det nødvendig eller når minst 1/5 av medlemmene krever det. En slik generalforsamling innkalles med minst 2 ukers varsel, og dagsorden settes opp av styret.

§ 9. Vedtektsendringer

Forslag om vedtektsendringer må behandles på ordinær generalforsamling og vedtas med 2/3 flertall.

§ 10. Oppløsning

Forslag til oppløsning av foreningen behandles av den ordinære generalforsamling hvor det kreves 2/3 flertall for å bli vedtatt. Beslutter generalforsamlingen oppløsning med det nødvendige flertall, innkalles det til ekstraordinær generalforsamling, hvor det også kreves 2/3 flertall for å bli vedtatt. I tilfelle oppløsning kan generalforsamlingen bestemme hvordan foreningens midler skal anvendes, under hensyntagen til at midlene benyttes til Maridalens beste.

Vedtekter for Maridalsspillet

Vedtatt på Maridalens Venners ekstraordinære generalforsamling
1. februar 1978.

§ 1. Navn

Navnet skal være Maridalsspillet.

§ 2. Formål

Maridalsspillet vil gjennom sin virksomhet generelt arbeide for å spre informasjon om og øke interessen og forståelsen for Maridalen i historisk og kulturell sammenheng.

Dette vil Maridalsspillet spesielt søke å oppnå ved at det hver sommer gjennomføres spill ved Kirkeruinen. I den utstrekning man finner det kunstnerisk forsvarlig, bør man gjøre bruk av lokale krefter ved gjennomføringen av spillet.

§ 3. Styrets sammensetning

Maridalsspilletets styre skal bestå av 5 medlemmer oppnevnt for 2 år. Maridalens Venners styre oppnevner 3 medlemmer og Bydelsutvalg 40 - Marka - oppnevner 2 medlemmer. Det oppnevnes også 1 varamann fra Maridalens Venner og 1 varamann fra Bydelsutvalg 40 - Marka. Fra Maridalens Venner oppnevnes 1 styremedlem det ene året og 2 det neste. Fra Bydelsutvalg 40 - Marka - oppnevnes 1 styremedlem hvert år. Varamann oppnevnes hvert år.

Styret konstituerer seg selv med formann, nestformann, kasserer, sekretær og et styremedlem.

§ 4. Styrets plikter

Styret har den daglige ledelse av Maridalsspillet. Formannen innkaller til styremøter. Styret er beslutningsdyktig når minst 3 medlemmer er tilstede. Sekretøren fører spillets protokoll som det sendes kopi av til Maridalens Venners formann, Bydelsutvalg 40 - Markas formann - samt til de bevilgende statlige og kommunale myndigheter. Styret er ansvarlig for at en forsvarlig økonomisk ramme holdes.

§ 5. Regnskap og årsberetning

Maridalsspilletts styre skal ved sesongens avslutning framlegge årsberetning og revidert regnskap for Maridalens Venners generalforsamling og Bydelsutvalg 40 - Marka - hvorefter årsberetning og revidert regnskap oversendes de bevilgende statlige og kommunale myndigheter.

Regnskapet skal være revidert av 2 revisorer, 1 oppnevnt av Maridalens Venner og 1 oppnevnt av Bydelsutvalg 40 - Marka.

§ 6. Oppnevning av representanter

Representanter til Maridalsspilletts styre oppnevnes i desember hvert år.

§ 7. Vedtektsendringer

Forslag til endringer av disse vedtekter må behandles på Maridalens Venners ordinære generalforsamling og vedtas med 2/3 flertall.

§ 8. Oppløsning

Ved et eventuelt opphør av Maridalsspillet tilbakeføres gjenværende bevilgede penger til de bevilgende myndigheter. Aktiva forøvrig tilfaller Maridalens Venner.

x) I denne forbindelse lokaliseres Maridalen å ligge innenfor disse grenser:

Maridalsoset, Langsettløkka, lysløypa til veidele nordover langs Maridalsvannet, Grytebekken, Store Gryta, Nittedals grense til Lørenskog, Gaupekkollen, Øyungsdammen, Fagervann, Skjærsjødammen, Ullevålseterveien, Ankerveien til Sognsvann, østover over Grinda, nord for bebyggelsen, Peder Ankers vei østover, Brekke, anleggsveien, Maridalsoset.

Årsberetning for Maridalens Venner 1987.

1. Styret.

Styret har i 1987 hatt følgende sammensetning:

Formann	-	Sheldon Reinholdt
Nestformann	-	Tore Furuberg
Sekretær	-	Solveig Holm
Kasserer	-	Egil Kvande
PR-sjef	-	Olaf Gulbrandsen

Varamedlemmer: Ulf Thorshaug og Roald Andresen

2. Andre tillitsverv.

Revisorer: Tore Brodin og Inger Johanne Knudsen

Valgkomite: Olaf Lørenskogen, Øivind Øiestad, Eilev Granum.

3. Styremøter.

Det er avholdt 8 styremøter hvorav 2 også har vært arbeidsmøter for utsendelse av årsskriftet 1986/87 og innkalling til årsmøtet 1987 med vedlagt kalender for 1988.

Styret har også samarbeidet over telefonen og hatt kontakt-treff i forbindelse med aktuelle saker.

4. Årsmøtet 1986.

Årsmøtet ble holdt på Teknisk museum på Kjelsås 26/11-86. 40 medlemmer var til stede. Årsmøtesakene i henhold til vedtektenes § 7 ble behandlet.

Før årsmøtet deltok adskillig flere medlemmer i et åpent møte som var arrangert av Oslo Folkeakademi og hvor kåsøren var formannen i Historielaget for Grefsen, Kjelsås, Nydalen, Harry Lagert. Emnet var: "Om liv og virke ved Akerselvas øvre del i tidligere tider."

5. Medlemstallene.

Medlemsoversiktene viser følgende utvikling:

Pr. 1/11-83	:	474	medlemmer
" " 84	:	556	"
" " 85	:	670	"
" " 86	:	732	"
" " 87	:	801	"

Medlemstallet har dermed økt med ca. 69 % på 4 år. Nesten 30 % av medlemmene meldte seg inn i foreningens 5 første år (1970-1974) 70 av medlemmene bor i Maridalen-Sørbråten-området. Vel 400 bor i postdistrikt 4 og 8 (De 70 ikke medregnet). Ca. 67 bor utenbys og utenlands. Resten, ca. 260 bor spredd i Oslo.

Medlemsøkningen er en nettoutvikling fordi det er årlig frafall p.g.a. dødsfall, flytting til ukjent adresse, enkelte utmeldinger og strykninger p.g.a. manglende kontingentinnbetaling tross gjentatte purringer.

6. Medlemsverving.

a) Postmestrene ved Grefsen, Kjelsås og Korsvoll postkontor har også i år vært velvillige og tillatt opphengt verveplakat i vel 2 måneder fra august til oktober. De 4 siste årsskrift har hengt ved siden av plakaten, og til plakaten har det vært festet en eske med postgiromedlemskort. Det har gitt mange nye medlemmer.

b) Den faste vervestand bak publikumsbenkene ved de årlige Maridalsspill har liten virkning. Bare få nye medlemmer tegnes på den måten. Effekten er meget bedre når vår forening presenteres muntlig for publikum like før forestillingen begynner og de interesserte betaler medlemskontingent og får overrakt siste årsskrift straks forestillingen er slutt. Erfaringer tyder på at det kan tegnes ca. 10 nye medlemmer pr. forestilling ved dette opplegget, som det bare lyktes å få til 1 gang i år.

7. Årsskriftet 86/87.

For 4. år på rad var årsskriftet på 64 s. + omslag. Den redaksjonelle linje var igjen en blanding av kultur- og naturhistoriske artikler og bilder samt dagsaktuelt stoff.

Det synes klart at denne formen skaper størst engasjement hos alle de som er interessert i Maridalens fortid, nutid og fremtid.

Styrets formann har vært redaktør og teknisk ansvarlig.

Samarbeidet med vårt faste trykkeri er svært godt og gir et årsskrift av høy teknisk standard til en meget lav pris.

8. Utstilling på Teknisk museum.

I forbindelse med en utstilling om Akerselva i slutten av mai ble vi tilbudt et veggareale på 6 m x 3 m på et meget iøyenfallende sted. Under mottoet "Maridalsvannet er Akerselvas kilde og Oslos kildevann" laget formannen og nestformannen en presentasjon Maridalen i tekst, bilder og gjenstander. De senere årsskrift er opphengt sammen med kassett med postgiro-medlemskort.

På grunn av interessen for utstillingen har museet spurt om vi kan ha vår stand stående vinteren 1987/88. Det har vi svart ja til.

9. Golf på Brekke utfartsparkeringsplass.

Like før årsskriftet 86/87 skulle gå i trykken, fikk styret kjennskap til at det underhånden ble arbeidet intenst for å omdanne utfartsparkeringsplassen til et slagtreningsfelt for golf.

Styrets innledningsartikkel i årsskriftet ble derfor en oppsummering av saksgangen frem til april 1987 med sitater fra tilgjengelige dokumenter fra golfinteressene og myndighetene. Artikkelen ble avsluttet med noen av våre prinsipielle synspunkter på vern av Maridalen og mot anlegg av en flere hundre mål stor golfbane som de golfinteresserte ønsker å anlegge på jordene og i skogen vest for Maridalsveien mellom Brekke og Lokkeberget.

Lørdag 13. juni startet anleggsvirksomheten på parkeringsplassen som et samarbeidsprosjekt mellom Oslo skogvesen og golfinteressene til tross for at Oslo formannskap 8/5-85 hadde vedtatt " - - - avvente verneplanarbeidet for Maridalen før man tar stilling til et golfanlegg i Maridalen. - - -"

I løpet av sommeren sendte vi 3 2-siders protestbrev mot den ulovlige anleggsvirksomheten. Brevene ble sendt til: Oslo skogvesen, Oslo formannskap, Oslo byråd, Teknisk direktør, Stadsfysikus i Oslo, Miljøvernadv. v/fylkesmannen, Miljøvern-departementet, og kopi til Maridalen Vel og Østlandske Naturvernforening. Protestene ble også sendt Finansdirektøren.

I tillegg til våre protester ble det også protestert fra Maridalen Vel, Bydelsutvalg 40-Marka, Oslo og Omland friluftsråd, Østlandske Naturvernforening og flere enkeltpersoner.

På et tidspunkt så det ut til at Miljøvernmyndighetene ville vedta midlertidig vern av Maridalen bygd på naturvernlovens § 18.3.

Men anleggsvirksomheten fortsatte sommeren igjennom, og i et brev datert 1/10-87 aksepterer Fylkesmannen det fullførte slagtreningfeltet etter å ha fått et brev fra Oslo kommune hvor det blir lovet at det ikke vil bli foretatt ytterligere inngrep i Maridalen, uten i samråd med fylkesmannen, før vernespørsmålet er avklart.

Ingen av de kommunale instanser vi protesterte overfor har besvart våre brev. Men i en uttalelse i en annen sammenheng av 3/9-87 bekrefter Oslo Fremskrittsparti at anleggsvirksomheten var ulovlig.

Og så kunne skogsjef B.Mjaaland holde åpningstale og slå det første golfslag under et åpningsarrangement søndag 18/10.

10. Ny vei opp til tunet på plassen Bakken.

I løpet av våren ble det opparbeidet en ny, bred vei opp til Bakken av skogvesenet. Vi protesterte fordi Bakken hører til det spesielle Neskroken-området. Det bor bare en enslig pensjonist der uten bil eller andre kjøretøyer. Han har heller ikke bedt om noen ny vei. Skogvesenet forsvarte veianlegget med at det var nødvendig p.g.a. renovasjonen. Styret er ikke tilfreds med svaret.

11. Maridalsspillet.

I henhold til vedtektene oppnevner Maridalens Venners styre 3 og Bydelsutvalg 40- Marka 2 av et spillstyre på 5 personer. Dessuten oppnevner begge instanser hver et varamedlem og en revisor.

Følgende har vært oppnevnt av Maridalens Venner: Dagfinn Kristoffersen (1986-87), Else Langeland (1986-87) og Solveig Holm (1987-88). Varamedlem : Tove Monsrud (1987). Revisor: Inger Johanne Knudsen (1987).

I 1987 ble spillet avviklet før sommerferien og man spilte samme spill som i 1986 : "Prinsessa og trollnøkkelen" av Trond Brønne og Magne Olav Brevik.

På grunn av mye dårlig vær var det dårlig tilslutning fra publikum, og kommunen måtte yde et ekstra tilskudd.

Se forøvrig egen årsmelding og regnskap som spillstyret legger frem på generalforsamlingen.

12. Kalender 1988.

I håp om å skaffe noe startkapital til en ny utgave av boka "Kom til den fagre Maridal" har styret fått laget en enkel kalender og sendt den ut sammen med innkallingen til generalforsamlingen 1987. Medlemmene anmodes om å gi et gavebeløp til dekning av utgiftene og bokformålet. 4 firmasponsorer har gitt 5000,- kroner til dette.

13. "Kom til den fagre Maridal"

Det spørres etter boka som forlengst er utsolgt. Styret har tatt opp arbeidet med en ny utgave. 3 trykkerier har hittil gitt tilbud. Om finansiering se punkt 12.

14. Kulturvandring + radioprogram.

Blant annet formannen har deltatt i kulturvandring 2/6 og 13/6 arrangert av Grefsen-Kjelsås husflidslag og Østlandske Naturvernforening. Han deltok også i et radioprogram om Wergeland og Maridalen i mai.

Styret i Maridalens Venner

MARIDALENS VENNER.

RegnskapsÅret 16/11-86 - 31/10-87.

	Inntekter	Utgifter
774 kontingenter	kr. 24056,-	
Renter Kredittkassen	" 1410,49	
Renter Postsp.banken	" 452,-	
Solgt Årsskrifter	" 915,-	
Anonym gave	" 1000,-	
Årsskrift 86/87 inkl. uts.		kr. 9026,-
Årsmøter		" 1879,40
Div. kontorrekv.		" 5018,60
Utstilling Teknisk Museum		" 1883,60
	kr. 27833,49	kr. 17807,60
Overskudd		" 10025,89
	kr. 27833,49	kr. 27833,49

Spesifikasjon av beholdning:

Kassabeholdning	kr. 52,37
Postgirokto. 2084697	" 18397,16
Postsp.bank kto. 517825 (2)	" 9496,-
Kredittkassen kto. 60806329951	" 21273,75
Sum beholdning pr. 31/10-87	kr. 49219,28

Oslo, 31/10 - 87

Regnskaret revidert og
funnet i orden. 22/11-87.

Gjerdhønde
Rolf Kvande
kasserer

Jørgen F. Kinnelsen
Vane Berntsen

IS- OG MILJØVERNDEPARTEMENTET
SEKRETARIAT: STADSFYSIKUS V/KONTORET FOR
NATUR- OG MILJØVERNSAKER
ST. OLAVS Plass 5, OSLO 1, TLF. 20 10 70

SAK: 2 /85	SAKSBEHANDLER: Kjell Sandaas	SAKSGANG ETTER RÅDET ☒ FORMANNSKAPET ☐
MØTE: 15.01.85	ARKIVNR.: 217.83	
DATO: 12.12.84	REFERANSE: KS/BE	

TRENINGSANLEGG FOR GOLF PÅ BREKKE UTFARTSPARKERINGSPLASS I MARIDALEN.

Maridalen golfklubb søker om å få anlegge en treningsbane på Brekke utfartsparkeringsplass. I 1981 fremmet park- og idrettsvesenet forslag om en golfbane av internasjonal standard på Stubberudjordene ved Brekke. Planen ble avvist. Stadsfysikus' oppfatning er at et golfanlegg, av hensyn til ønsket om å bevare det gamle kulturlandskapet og kvaliteten på drikkevannet, ikke bør lokaliseres til Maridalen.

- ./ Skogstyret gikk i møte 09.10.84 mot 3 stemmer inn for treningsbanen. Det vises forøvrig til teknisk rådmanns ekspedisjon av 17. oktober 1984.
- ./ Kontoret for natur- og miljøvernssakers høringssvar til skogvesenet av 19.09.84 følger vedlagt. Stadsfysikus har også avgitt en egen uttalelse datert 25.09.84.

Bakgrunn.

- Forslag om å regulere et areal på 400 da ved Stubberud i Maridalen til en internasjonal golfbane ble siste gang fremsatt av park- og idrettsvesenet i 1981. Friluftss- og miljøvernrådet hadde saken til sluttbehandling 18.05.82.
- ./ Rådet gikk dengang imot å plassere en golfbane i Maridalen.

- ./ Nå søker Maridalen golfklubb om å få anlegge en treningsbane på Brekke utfartsparkeringsplass (se kartvedlegg). Dette treningsanlegget gikk som en del av planen i 1981.

Byens drikkevannsforsyning.

Mange av de synspunktene som kom frem under behandlingen av golfbanesaken i 1981-82 vil ha gyldighet også for den foreslåtte treningsbanen. Ved bl.a. en vurdering av faren for forurensning av Maridalsvannet må man legge den samlede belastning i nedslagsfeltet til grunn. Et golftreningsanlegg vil utvilsomt føre til en økt aktivitet i denne delen av Maridalen. Konsekvensen kan derfor bli at man f.eks. må være mer restriktiv med hensyn til å tillate nye inngrep eller økte aktiviteter i andre deler av Maridalen.

Verneverdier i Maridalen.

Stadsfysikus har i mange sammenhenger arbeidet for at Maridalen må opprettholdes som kulturlandskap og jordbruksbygd. Også fra Miljøverndepartementet ble det i forbindelse med behandlingen av reguleringsforslaget i 1981 gitt klart uttrykk for at restene av det gamle kulturlandskapet bør bevares som bl.a. rekreasjons- og opplevelseskilde for byens befolkning og som jordbruksbygd.

Som en direkte følge av dette ble arbeidet med en verneplan for Maridalens geologiske, botaniske, zoologiske og landskapsestetiske verdier påbegynt ved kontoret for natur- og miljøvernaker. Erfaringene taler for at et inngrep, lite eller stort, er uomgjørkelig og har i seg kimen til stadig vekst i området. I et så klart avgrenset geografisk rom og tilnærmevis inntakt jordbrukslandskap som i Maridalen, vil forholdsvis beskjedne inngrep kunne bidra til en sumvirkning som lett reduserer dalens karakter vesentlig.

Stadsfysikus' bemerkninger.

Planen fra 1981 og foreliggende søknad er på flere viktige punkter like, idet et golfanlegg i kulturlandskapet Maridalen uansett vil være et uheldig fremmedelement.

Dalens betydning i folks bevissthet ble klart demonstrert i den motstand som den forrige plan om å ta i bruk Stubberud-området vakte. Motstanden lokalt mot treningsanlegget på Brekke parkeringsplass ser ut til å være like massiv.

Stadsfysikus er kjent med at Brekke utfartsparkeringsplass i dag benyttes til en del ulovlig og støybelastende kjøring med motorsykler og biler. Plassens kapasitet er på ingen måte utnyttet og vil vel heller ikke bli det, bl.a. på grunn av den nye, store parkeringsplassen ved NIVA's kontoren.

En viss kapasitet bør imidlertid opprettholdes med tanke på planlagt gang/sykkelsti langs Maridalsveien og behovet for ordnet og trafikksikker parkering i den sammenheng. Det resterende areal kan tilføres egnete masser for så å gå tilbake til skog gjennom en kombinasjon av planting og naturlig gjenvekst. Naturlig gjenvekst av bl.a. gran, bjørk, osp og selje er allerede igang fra kantene og på midtpartiet. Omlag 75% av totalarealet er i dag en slags „grøftkant-eng“.

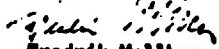
Det understrekes at det ikke er motvilje eller manglende forståelse for golfspill som dikterer dette standpunkt, men en samlet vurdering av et golfanlegg i forhold til andre interesser og verdier der golf i denne sammenheng får en lavere prioritet.

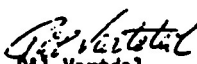
Stadsfysikus har ikke kjennskap til andre områder i eller nær Oslo som rommer de samme kvaliteter og verdier av natur- og kulturhistorisk art som Maridalen. Dette betyr at man bør være ekstra varsom med inngrep her.

Forslag til vedtak.

Stadsfysikus vil invitere friluft- og miljøvernrådets medlemmer til å fatte følgende vedtak:

1. Friluft- og miljøvernrådet kan ikke anbefale at det anlegges en treningsbane for golf på Brekke utfartsparkeringsplass i Maridalen.
2. Det areal av Brekke utfartsparkeringsplass som ikke er eller antas blir nødvendig for å opprettholde en tilstrekkelig parkeringskapasitet i Maridalen, anbefales tilplantet.

Fredrik Mallbye
stadsfysikus

Pål Vartdal

POSTBOKS 1585 VIKA - 0118 OSLO 1

Oslo Formannskap
Rådhuset
Oslo 1

OSLO, 30.1.85

Vedr. Anke over Oslo friluftsf- og miljøvernråds vedtak 15. januar d.å.
i sak nr. 2/85 om å nekte treningsanlegg for golf på Brekke utfarts-
parkeringsplass i Maridalen.

Den 9. oktober 1984 vedtok skogstyret å tillate Maridalen Golfklubb å
benytte Brekke utfartsparkeringsplass som treningsfelt i en prøveperiode
frem til 31. des. 1989, på nærmere angitte vilkår. Dette er et areal på ca.
150m x 250m som har blitt liggende åpent igjen i landskapet på vestsiden av
Maridalsveien etter anleggsarbeidene på Oset.

Den 15. januar 1985 fatter imidlertid friluftsf- og miljøvernrådet vedtak
(4 mot 3 stemmer) om å nekte å anbefale treningsanlegg for golf. Vedtaket
er foranlediget av en feilaktig og misvisende fremstilling fra stadsfysikus.

Til stadsfysikus' fremstilling skal opplyses som en realitet at den bekk som
har vært nevnt, ligger ca. 300 m i avstand fra øvingsfeltet. Til stadsfysikus'
holdning forøvrig skal opplyses at Oslo helseråd under sak 10 for 1981 ENSTEMMIG
vedtok å ikke motsette seg anlegg av golfbane ved søndre del av Maridalsvannet.
Kopi av vedtaket vedlegges. Man må ha lov til å kalle den nye tingenes tilstand
for å være hypokritisk, når det nå IKKE gjelder en golfbane, men bare en
treningsbane.

Vi vil ikke her imøtegå de feilaktige opplysninger, men viser til sakforberedelsen
i skogstyret som mer kompetent i denne sammenheng.

Vi har flere hundre barn og ungdommer oppover Nydalen og Kjelsås, ja helt nede på
Sandaker som håper på å få en treningsidrett på sommertid, for om vinteren byr
Nydalen Skiklubb på den direkte fortsettelse av friluftsfaktivitetene. Vi vil ikke
unnlate å presisere at vi har gått inn i forhandlinger med Skiklubben om deling
av aktivitetene i forhold til årstidene. Vi kan bare vise til den enorme til-
strømming av skientusiaster til bl.a. Bogstad golfbane om vinteren, og det er klart
at det er et like stort behov for de østre bydeler å få en helårlig åpen lunge.

Om den generasjon av politikere som styrer idag ikke har noe spesielt forhold til
friluftslivets betydning for de kommunale utgifters reduksjon, så står ungdommen
uforstående til den nedvurdering som offentligheten representert ved det folke-
valgte besluttende kommunale organer har gjort golfidretten til del. - Det er
også mange eldre, pensjonister som handikappede, som synes dette er ille.
Synspunktene i denne feiltakelse kommer særlig godt til syne i de anførte

opplysninger om at man på denne måte angriper et kulturlandskap. De ca. 180 golfbaner som vårt naboland har, ligger alle i kulturlandskap, og ca. 10% i slike naturvernparker som inneholder både våtområder og fuglefredningsfelter. Men når man betenker at det i vårt tilfelle er beboerne i Maridalen, på Solemskogen og Sørbråten som er natur-"vernerne", så må det være innlysende at det er en uskyldig bruksrett til friarealene for byboerne man ønsker å avskjære. Dette dreier seg ikke om bygging innenfor "Markagrensen". Derfor ber vi høfligst om at Oslo formannskap stadfester skogstyrets vedtak.

Med sportslig hilsen,

MARIDALEN GOLFKLUBB

Ole V. Raanaas
formann

Arild Wahlstrøm
sign.

Leif K. Stensrud
sign.

Kjeld Borge Andersen
sign.

Kjell Kaspersen
sign.

Pål Moestue
sign.

STADSFYSIKUS I OSLO

ST. OLAVS PL. 5 - OSLO 1
TELF. SENTRALBORD 20 10 70

050385 KS/ms

Finansrådmannen
Rådhuset

OSLO 1

TRENINGSANLEGG FOR GOLF PÅ BREKKE UTFARTSPARKERING I MARIDALEN.
MARIDALEN GOLFKLUBBS ANKE OVER FRILUFTS- OG MILJØVERNRADETS VED-
TAK AV 15. JANUAR 1985

./.. Stadsfysikus viser til brev fra Maridalen Golfklubb datert 30.1.85.

Friluft- og miljøvernrådet behandlet saken om treningsanlegg for golf på Brekke utfartsparkering i møte 15.1.85.

./.. Rådet gikk med 4 (2A,Kr.F,SV) mot 3 (3H) stemmer inn for stadsfysikus' innstilling:

"Friluft- og miljøvernrådet kan ikke anbefale at det anlegges en treningsbane for golf på Brekke utfartsparkeringsplass i Maridalen"

I brev av 30.1.85 anfører Maridalen golfklubb som grunn for sin anke at stadsfysikus' innstilling er feilaktig og misvisende, og at dette er årsaken til rådets vedtak om å gå imot et golfanlegg. Stadsfysikus vil imidlertid her påvise at denne påstanden er uriktig. Golfklubbens henvisning til en bekk 300m fra øvingsfeltet som angivelig skulle være benyttet på en usakelig måte i stadsfysikus' argumentasjon, er feilaktig. Denne bekken som imidlertid helt riktig ligger i Maridalsvannets nedslagsfelt, er overhodet ikke nevnt i innstillingen. Derimot ba representanten Holtan-Hartvig (KrF) under behandling av saken opplyst hvorvidt omtalte bekk drenererte til drikkevannet. Han ble opplyst om at så var tilfelle, og dette var øyensynlig medvirkende til hans stemmegivning. Stadsfysikus kan vanskelig lastes for dette forhold.

Angående Golfklubbens argumentasjon omkring sommer/vinterbruk av en golfbane, kan stadsfysikus ikke forstå at arealene er mindre egnet til skigåing slik de ligger idag, åpne og småkuperte, omtrent som en golfbane.

Den stadige henvisningen til golfsportens status og utbredelse i andre land, herunder Sverige og Danmark, finner stadsfysikus mindre interessant. Denne diskusjonen dreier seg om områder med en betydelig lengre barmarkssesong, et helt annerledes landskap sett i forhold til dominerende landskapstype i henholdsvis Norge, Sverige og Danmark. Maridalen er svært verdifull i Norges største by, grønne jorderderi-

mot er svært vanlige i Mellom- og Sør-Sverige og Danmark. For mange av de omtalte verneområdene i våre naboland som omfatter eksempelvis en golfbane, er forholdet slik at golfbanene har vært tilstede før områdene ble vernet.

2/ Både planen om internasjonal golfbane i Maridalen og denne saken om treningsanlegg for golf er behandlet i skogstyret. Ved siste behandling 9.10.84 gikk skogstyret inn for et golfanlegg med 4 mot 3 stemmer. Da golfbanesaken ble behandlet av skogstyret i møte 11.6.82 ble planene forkastet med 5 mot 2 stemmer. Videre er utgangspunktet og vurderingene naturligvis forskjellige i de to etatene, og det er derfor ikke urimelig at konklusjonene også avviker fra hverandre i en slik sak. Forskjellen er bl a at skogvesenet ikke tror på noen videre utbygging, mens stadsfysikus tror vi vil få et kontinuerlig press på arealene rundt i forsøk på en utvidelse.

2/ Det er forøvrig korrekt som Maridalen golfklubb påpeker at Helse- rådet i møte 28.4.81 fattet vedtak om at:

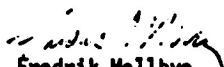
"Helserådet vil ikke motsette seg anlegg av golfbane ved søndre del av Maridalsvannet";

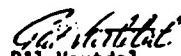
etter at Helserådet i møte 16.2.81 først fattet vedtak om at:

"Helserådet motsetter seg anlegg av golfbane i Maridals- vannets nedslagsfelt";

Imidlertid er stadsfysikus stadig av den oppfatning at et golf- anlegg i nedslagsfeltet til Oslo bys drikkevannskilde er uønsket.

./ I arbeidet med vern av kulturlandskapet i Maridalen og beskyttelse av byens drikkevann på sikt anser stadsfysikus at en slik bit for bit utnyttelse er uheldig. Stadsfysikus anmoder derfor om at be- handlingen av denne saken utsettes inntil en samlet vurdering og bevaringsplan for Maridalen foreligger. Kontoret for natur- og miljøvernaker er i gang med en vurdering av verneinteressene i Mari- dalen.

Fredrik Mellbye
Stadsfysikus

Pål Vartdal
Overingeniør

Kopi: Teknisk rådmann

NORGES GOLFFORBUND

OSLO FORMANNSSKAP

v/Ordfører Albert Nordengen

Bærum, 14.03.1985

**SAK: MARIDALEN GOLFKLUBB'S ANKE OVER MILJØVERNRADET'S FRARÅDING OM GOLFTRENNINGS-
PLASS SYD-VEST FOR MARIDALSVANNET OG -VEIEN.**

Norges Golfforbund avholdt sist lørdag sitt årlige Landsting, hvor bl.a. Norges Idrettsforbund var representert. Der ble det også fremlagt sak om Oslo Friluftsforslag og Miljøvernrad's avvisning av Skogvesenet's vedtak av 9. oktober 1984 om å leie ut et areal vest for Maridalsveien til golftreningsplass.

Maridalen Golfklubb har påanket denne avgjørelse ved brev av 30. januar 1985.

Norges Golfforbund finner miljøvernradets avvisning av Skogvesenet's vedtak å være både underlig og vilkårlig.

Vi vil minne om at Helsreradet's sak nr. 10 i 1981 på Statsfys.'s forslag - vedtok å anbefale en golfbane på sydspissen av Maridalsvannet.

Nå skal man ikke engang få lage en golftreningsplass på vestsiden av Maridalsveien.

Innstillingen inneholder den feil at det angivelig skal passere en bekk i nærheten. Dette er ikke riktig. De vannfredningsmessige forutsetninger er forøvrig behandlet på en positiv måte i 1981. Det ble dengang stillet som et vilkår for en golfbane langs Maridalsvannet's vestsider, at den skal anlegges minst 50 m fra vannet. Treningsplassen som nå er på tale, ligger ca. 700 m fra vannet.

Miljøvernradet's uttalelse går på at det ikke skal være golf i et landbruksmessig kulturmiljø. Såvidt vi vet så ligger landets få golfbaner, blant disse banene i Røyken, Sarpsborg og Bogstad - alle i slike landbruksmessige kulturmiljøer.

I Sverige ligger 180 golfbaner i landbruksmessige kulturmiljøer, -10% også i naturvernområder med våtmarker og fuglefluktsfelter. På Skånes høyeste fjell, Mølle, ligger banen i et lukket naturvernsreservat med restriksjoner mot kjøring. I Sverige får golfbanene tilskudd av naturvernmidler.

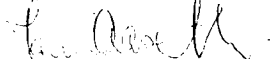
Det er klart at motstanden mot golf i Maridalen ikke er begrunnet i de ord som er brukt i innstillingen, men ligger på et annet plan. Avslaget er således forvaltningsmessig en vilkårlighet. Man aner et nesten sekterisk miljøvernsvn i argumentasjonen fra Helsreradet's saksbehandlere.

Maridalen Golfklubb samarbeider med idrettslag, skiklubber og barneskoler langs markagrensen, og har det ambisiøse mål å motarbeide markabeboernes uvilje mot almenhetens uskyldige bruksrett til golf, - mosjons- og friluftsførmål.

Vi ber derfor om formannsskapet's bistand til at Maridalen Golfklubb nå får leie det omsøkte areal til treningsformål, slik som forutsatt av Skogvesenet's vedtak av 9. oktober 1984.

Med hilsen

NORGES GOLFFORBUND

Jan Aaseth
president

Kopi: Norges Idrettsforbund
Oslo Idrettskrets

DET KONGELIGE MILJØVERNDEPARTEMENT

KONTOR: MYNTGT. 2 - TLF. 11 90 90 - RIKSTELEFONER OG FJERNVALG TLF. (02) 41 90 10
TELEKS 18990 env n
POSTADRESSE: POSTBOKS 8013, DEP., OSLO 1

Stadsfysikus i Oslo
Fylkesmannen i Oslo og Akershus

16.APR 85 002110

Deres ref.

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
85/3889-1 N LE/SST

Arkiv nr. 5512

Dato

Vest

FORSLAG OM LANDSKAPSVERNOMRÅDE I MARIDALEN

Vi viser til møte i Miljøverndepartementet 27.2.85 mellom representanter for Stadsfysikus i Oslo, fylkesmannen i Oslo og Akershus og Miljøverndepartementet der spørsmålet om vernestatus for Maridalen ble diskutert.

Departementet er enig i at Maridalen kvalifiserer for et vern som landskapsvernopråde etter naturvernloven. Vi vil be om at Stadsfysikus i samråd med fylkesmannen i Oslo og Akershus arbeider videre med forslaget om landskapsvernopråde i Maridalen med tanke på å kunne sende et slikt forslag til høring innen rimelig tid. Vi gjør oppmerksom på at verneforslaget med verneregler må godkjennes av departementet før det kan sendes til høring.

Med hilsen

Peter Johan Schei
Peter Johan Schei e.f.
byråsjef

Lars Erikstad
Lars Erikstad

STADSFYSIKUS I OSLO

ST. OLAVS PL 8 - OSLO 1
TELF. SENTRALBORD 201070

KS/lf
26.04.85

Finansrådmannen
Rådhuset
OSLO 1

TRENINGSANLEGG FOR GOLF PÅ BREKKE UTFARTSPARKERING I MARIDALEN

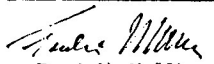
Saken (sak nr. 362) ble utsatt i formannskapet 17.4.85, og det er opplyst fra formannskapets kontor at saken kommer opp på nytt i møte 8 mai.

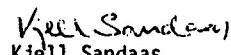
Som avslutning på sitt svar på Maridalens Golfklubbs anke over friluftsf- og miljøvernrådets vedtak om å gå imot et golftreningsanlegg i Maridalen, anmodet stadsfysikus om at saken ble utsatt til en samlet vurdering og bevaringsplan for Maridalen foreligger.

Bakgrunnen for denne anmodningen er bl.a. daværende miljøvernminister Rolf Hansens uttalte ønske om at Maridalen måtte vurderes vernet for fremtiden. I den anledning ble bl.a. representanter for stadsfysikus og skogsjefen innkalt til et møte i Miljøverndepartementet der saken ble drøftet. Offisiell status har verne-
saken fått først ved departementets brev av 15.4.85 til stads-
fysikus og fylkesmannen, der stadsfysikus i samråd med fylkes-
mannen anmodes om å arbeide videre med forslag om landskapsvern-
område i Maridalen. Imidlertid er et betydelig arbeid nedlagt
i verneplanen siden nevnte møte i Miljøverndepartementet, bl.a.
er en botanisk undersøkelse av området nettopp ferdig. Stads-
fysikus vil ta kontakt med skogvesenet og andre berørte etater
om konkrete forhold i planen.

Idag styres utviklingen i Maridalen primært via gjeldende regler for virksomhet i drikkevannets nedslagsfelt.

Stadsfysikus mener at det vil være viktigst å avvente verneplanarbeidet før man tar stilling til et golfanlegg i Maridalen.

Fredrik Mellbye
stadsfysikus

Kjell Sandaas
konsulent

DENNE SIDEN BESTÅR AV 4 KLIPP FRA FORMANNSKAPETS
PAPIRER I FORBINDELSE MED MØTET 8/5-85.

I DOBBEL RAMME NEDERST PÅ SIDEN ER GJENGITT
FORMANNSKAPETS "NEI" TIL ET GOLFANLEGG.

OSLO FORMANNSKAP

RÅDEUSET

Tlf. 41 00 90 - 41 30 90

I

Formannskapets møte o n s d a o 8. mai 1985 kl. 18.00.

U t r a c k

Protokoll fra formannskapets møte den 8. mai 1985.

Til stades: Hans Svelland, Kjersti Solli, Sigurd Østen, Leif Nybø, Per Sæther, Michael Tetzschner, Ingeborg Midttun, Turid Dankertsen, Hanne Finstad, Rune Bjerke, Anne Marie Tannæs, Thorvald Stoltenberg, Tove Haugen Larsen, Arne Kvalheim, Randi Ihlen, Peter N. Myhre, Pål Atle Skjervevøen, Per Eggum Mauseth, Gunhild Emanuelson, Robert Wright, Haakon Magnus Preus.

394 Treningsanlegg for golf på Brekke utfartsparkering i Maridalen

Sendes til finansrådmannen

Brev av 26.4.85 fra Stadsfysikus, brev av 30.1.85 fra Maridalen Golfklubb og brev av 14.3.85 fra Norges Golfforbund ble referert.

Stadsfysikus' innstilling av 26.4.85 ble vedtatt mot 10 stemmer (H og F).

Mindretallet stemte for finansrådmannens innstilling.

Stadsfysikus har behandlet anken og mener at et golfanlegg i nedslagsfeltet til byens drikkevannskilde er uønsket. Man anmoder om at behandlingen av saken utsettes til en samlet vurdering og baveringsplan for Maridalen foreligger.

Overlege Nils Eie
Spesialist i generell kirurgi
og
nevrokirurgi.

Bamseveien 20
0387 OSLO 3

16. juni 1986.

Herr ordfører Albert Nordengen
Rådhuset,

OSLO 1.

Jeg henviser til vår hyggelige samtale i Rådhuset mandag 28. april 1986 vedrørende golf treningsareale i Maridalen og vil på grunnlag av Deres oppfordring til Maridalen Golfklubb om gjenopptagelse av klubbens søknad av 8. mai 1985 om treningsanlegg ved Brekke, fremkomme med noen tilleggsopplysninger.

Den vesentligste grunn for innsendelse av ny søknad er at Nydalen skiklub gjennom formannen, Odd Fløymo på nytt har gitt uttrykk for at de er meget interessert i et samarbeide med Maridalen Golfklubb om å utvikle et helårs idrettssenter i Maridalen, (se vedlagte brev av 24.11 1981 fra Nydalen skiklub til Oslo kommune, side 2).

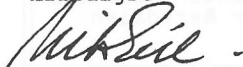
Erfaringene fra helårssentre er gode og i Oslo er behovet for dette stort. Maridalen egner seg like godt for idrettsaktiviteter om sommeren som om vinteren.

Golf og vanlig skiløping supplerer hverandre på flere måter. Kortklippede gressområder forlenger skisesongen fordi disse bare trenger noen få cm. med sne før skigåingen kan begynne. Begge idrettsgrener styrker de samme muskler og både turgåing på ski og golf hører til de minst skadelige idretter. De kan utøves praktisk talt fra vuggen til vi nærmer oss graven.

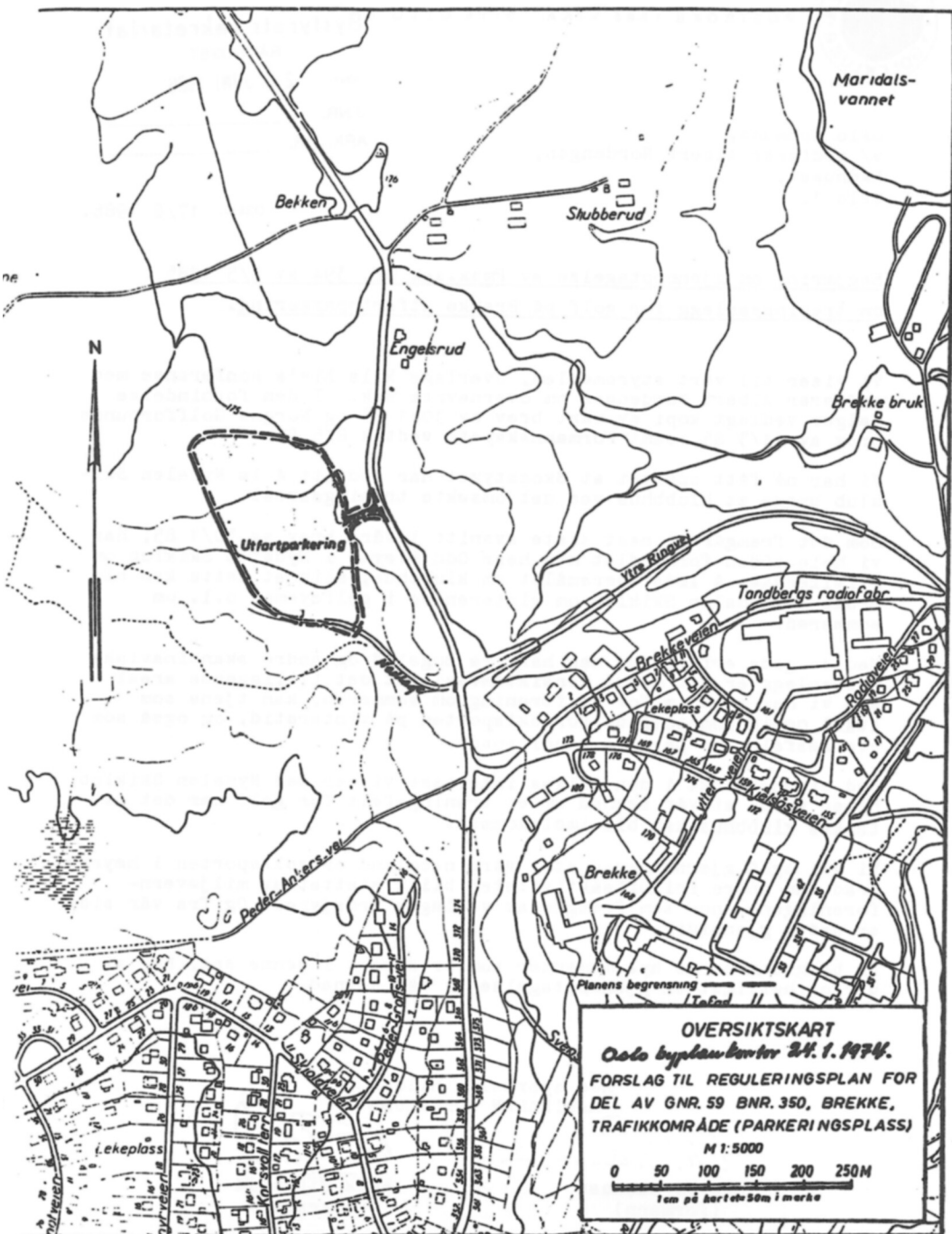
Det er også et poeng at det på ingen måte i første omgang er nødvendig å anlegge en full 18 hulls golfbane i Maridalen, selv om det er et skrikende behov for dette i dag i Oslo. Vår bane på Bogstad er nemlig sprengt. Hundrevis står i kø for å bli medlem der. Jeg tror det i første omgang er viktigst å satse på et treningsanlegg i Maridalen hvor nye og gamle kan få instruksjon, prøve seg og få en viss forståelse av hva golf egentlig er. Senere vil sannsynligvis anlegg av en 9 eller 18 hulls golfbane komme av seg selv.

Hvis på den annen side interessen ikke blir det vi tror - droppes videre utvikling - uten at annen skade er skjedd enn at sjansen til å få et helårs idrettssenter med en av verdens mest attraktive golfbaner, i tillegg faller bort.

Erbødigst

Nils Eie

POSTBOKS 1585 VIKÅ - 0118 OSLO 1

Bystyrets sekretariat
RÅDHUSET

INN. 20 JUNI 1986

J.NR. _____

ARK. NR. _____

Oslo kommune,
v/ ordfører Albert Nordengen,
Rådhuset,
Oslo 1.

OSLO, 17/6 1986.

Begjæring om gjenopptagelse av Fmsk.sak nr. 394 av 8/5 1985
om treningsanlegg for golf på Brekke utfartsparkering.

Vi viser til vårt styremedlem, overlege Nils Eie's konferanse med ordfører Albert Nordengen om overnevnte sak. I den forbindelse følger vedlagt kopi av vårt brev av 30/1 85 og Norges Golfforbunds brev av 14/3 85, samt Formannskapetets vedtak 8/5 85.

Vi har nå fått opplyst at Skogstyret har vedtatt å la Nydalen Skiklub bygge et klubbhus ved det omsøkte treningsareal.

Som det fremgår av nest siste avsnitt i vårt brev av 30/1 85, har vi hele tiden forhandlet med herr Odd Fløyemo i Nydalen Skiklub om i fellesskap å løse spørsmålet om klubbhus, slik at dette kan bli brukt av Nydalen Skiklub om vinteren og i golføyemed o.l. om sommeren.

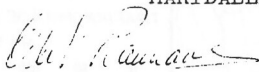
Med de gode erfaringer man har fra Bogstad og andre skandinaviske golfanlegg er det meget hensiktsmessig at det tilliggende areal som vi har søkt om for golf trening om sommeren, kan tjene som start og innkomstområde for skisporten på vinterstid, og også som øvelsesfelt for barn og handicapede.

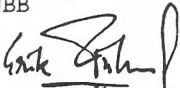
Med utgangspunkt i den felles interesse vi har med Nydalen Skiklub, håper vi nå at vår søknad om et treningsfelt for golf nær det påtenkte klubbhus kan bli imøtekommet.

Vi vil også gjerne nevne at i våre naboland er golfsporten i høyere grad enn andre friluftaktiviteter blitt støttet av miljøvernforeningene, noe som fremgår av vedlagte brosjyre. Og fra vår side er dette gjensidig.

På bakgrunn av de nye momenter som er kommet i denne sak, ber vi derfor høfligst om gjenopptagelse av vår søknad.

Med sportslig hilsen,
MARIDALEN GOLFKLUBB

Ole V. Raanaas
(formann)

Erik Fiskerud
(sekretær)

Oslo kommune
Skogvesenet

1

BM/RJ

Oslo, 5. februar 1987

Arild Wahlstrøm
Postboks 1585 Vik
0118 OSLO 1

D.

TRENINGSFELT (DRIVING RANGE) FOR MARIDALEN GOLFKLUBB PÅ BREKKE I
MARIDALEN

Idet jeg viser til hyggelig samtale den 3.2.1987 tillater jeg meg å
anmode Dem om å sende skogvesenet en ajourført skisse i målestokk
1:10.00 for øvingsfelt (driving range) på Brekke i Maridalen.

./.
Fotokopi av tidligere utarbeidet skisse vedlegges. Det kan videre
opplyses at vann- og avløpsverk med helserådets godkjenning en av de
første dagene vil sende skogvesenet kart med forslag til plassering a
klubbhus for Nydalen Skiklubb inntegnet.

Bj. Mjaaland
skogsjef

Oslo kommune
Skogvesenet

1

JMF/RJ

Nydalens Skiklub
Korsvoll Idrettslag
Idrettslaget Koll
Maridalen golfklubb
Park- og idrettsvesenet
Vann- og avløpsverket
Helserådet
Byplankontoret

Oslo 3. april 1987

INVITASJON TIL MØTE OM PLANER FOR KLUBBHUS, IDRETTSHALL OG TRENINGSFELT FOR GOLF TORSDAG 7. MAI 1987 KL. 1400

Maridalen golfklubb har søkt om å få benytte Brekke p-plass som treningsfelt for golf, Nydalens skiklub arbeider med planer for et klubbhus ved Brekke p-plass og Nydalens skiklub, Korsvoll og Koll arbeider med planer for en idrettshall ved Grinda.

Planene om et treningsfelt for golf ble behandlet av formannskapet 8.5.1985 og følgende vedtak ble fattet mot 10 stemmer:

"Stadsfysikus mener at det vil være riktigst å avvente verneplan-arbeidet for Maridalen før man tar stilling til et golfanlegg i Maridalen". Maridalen golfklubb har bedt om at treningsfeltet blir tatt opp til ny behandling.

Når det gjelder klubbhus for Nydalens skiklub så har helserådet og vann- og avløpsverket antydnet en plassering som vist på vedheftede kart. Nydalens skiklub har ønsket en plassering i tilknytning til p-plassen.

Nydalens skiklub, Korsvoll og Koll har vurdert mulighetene for å bygge en idrettshall i byggesonen innenfor disse klubbenes nedslagsfelt, uten resultat. Klubbene ønsker nå at et område i tilknytning til Grinda p-plass vurderes som tomt for idrettshallen.

Både treningsfeltet for golf, klubbhustomta til Nydalens skiklub og tomta for idrettshallen ligger i Marka. Disse planene må sees i sammenheng og skogvesenet inviterer derfor representanter fra klubbene og de aktuelle etater til et møte for å drøfte saken.

Møtested: Skogvesenets møterom, Mailundveien 21.
Møtetid: , Torsdag 7. mai kl. 1400.

Bj. Mjaaland
skogsjef

J. M. Fredriksen
friluftskonsulent

Nye planer for golfbane på Brekke

"TALEFOTEN"
Grefsen menighetsblad
Mai -87

Maridalen Golfklubb består av en gruppe entusiastiske personer som helt fra 1969 har arbeidet for å få en golfbane til vårt distrikt. Og nå ser det ut til at arbeidet skal kronas med hell.

Styremedlem Bjørn Hagen, 55, Lacmannsvei 46, er vår bydelsrepresentant i styret, og han kan fortelle at nå er det ganske detaljerte planer klare om en bane vest for Maridalsveien. Området består for det meste av ufruktbar skog, og området har ingen betydning for nedslag for drikkevann, og både helse- og vannverk har ingen innvendinger mot at det bygges ut en bane der.

— Nå er vi jo veldig interessert i å få beholde Maridalen som den er. Vil ikke en slik utbygging komme i konflikt med miljøvernerinteresser ellers?

— Nei, slett ikke, forsikrer Bjørn Hagen. — Det viser seg at nettopp utbygging av golfbaner kan være den beste sikring mot snikutbygging på bevaringsverdige områder. I Sverige hvor golf jo har rukket å bli en folkesport, har

miljøvernstyrene gått i kompaniskap med golfklubber og sett på golfbaner som et utmerket middel til å få bevare friluftsområder og verneverdige områder ellers. Der blir golfbaner ofte lagt til verneverdige områder.

— Hvem kan spille golf? Er ikke det oppfattet som en slags rikmannssport?

— Det må da i tillegg være her i Norge, for ellers blir jo nettopp golf sett på som en folkesport. Det gjelder absolutt for vårt naboland Sverige, og i Skottland driver 25% av befolkningen aktivt med golf. Dessuten er golf en typisk familiesport, hvor man kan spille med hverandre etter forskjellige typer handicap-regler slik at man kan ha stor glede av å spille mot hverandre på helt forskjellig ferdighetsnivå. I tillegg er golf en sport hvor det ikke er noen aldersbegrensning. Her kan man spille enten man er 8 år eller 80 år.

— Når håper dere på å komme i gang med utbygging?

— Hvis alt går etter planen, og de politiske myndigheter gjør fortgang, håper vi på å komme i gang med første byggetrinn i 1988.

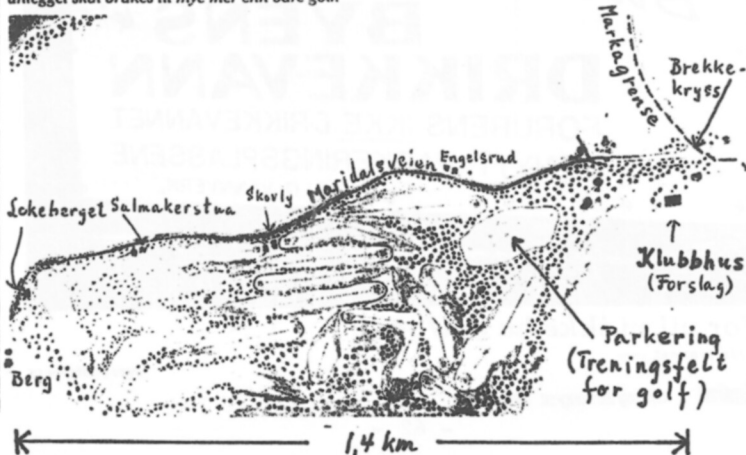
Bjørn hagen kan fortelle at også Nydalens skiklub er interessert i å bygge et klubbhus i dette området. Sett i større sammenheng, håper man på at dette kan bli et helårsanlegg hvor både Nydalen og Kjelsås idrettslag kan ha interesse. Det har også lenge vært på tale med å lage et anlegg som kan være tilpasset ulike former for handikapidrett. Uansett hvordan utbyggingen blir, ønsker Maridalen Golfklubb å være en del av det hele.

— Golf er en fin trim, understreker Bjørn Hagen. — En runde på en 18 hulls bane tilsvarer en 10 km's spaseretur. Så har man fått fin mosjon i friluft samtidig som man også har fått gjort noe morsomt og spennende underveis!

Så vet man det! Hvis det er noen som er interessert i nærmere detaljer, kan man kontakte Bjørn Hagen på telefon 22 05 22. Her blir det i alle fall nå arbeidet for å legge alt til rette for å drive en sport som man kan holde på med langt inn i pensjonisttilværelsen. Ingen dårlig form for utnyttelse av fritiden!

guhu

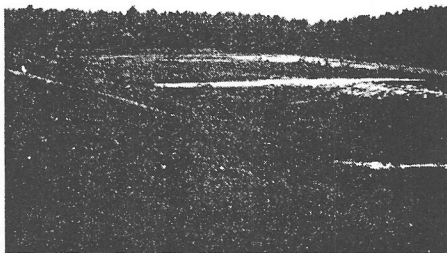
Maridalen Golfklubb planlegger nå en full 18 hulls bane på vestsiden av Maridalsveien ved Brekke. Og anlegget skal brukes til mye mer enn bare golf.

Vi er i gang i Maridalen!

Maridalen GK's golfentusiaster f.v. Jan Aaseth, Arild Wahlstrøm, Erik Fiskerud og Olav Theodorsen.

Maridalen GK's øvelsesfelt en våt og kald junikveld. De to utslagsområdene ligger enda 100 meter hitover mot den som ser på bildet. Området måler ca. 100 x 300 meter.

Etter kontinuerlig arbeid siden 1969, er vi igang i Maridalen! I første omgang har vi fått et felt av kommunen ca. 250 x 150 meter som vil bli en ypperlig driving-range

og en småspillbane. Tirsdag 9. juni møtte fire ildsjeler, Arild Wahlstrøm, Erik Fiskerud og Jan Aaseth fra MGK's styre og Olav Theodorsen fra NGF's banekomité, frem. I løsende

regn gikk motorsagen i timevis og utslagsstedet, ca. 20 x 20 meter ble ryddet for trær og kjerr. Allerede lørdagen etter kom kommunens maskiner og jevnet ut feltet. Arbeidet

med å få øvningsbanen spilleklar vil pågå kontinuerlig. Allerede etter sommerferien vil man kunne presentere et nytt golf tilbud til den lokale befolkning. JAZ

GOLFENTUSIASTEN NR. 2-87

Derfor vil vi ikke ha golfbane ved Maridalsvannet —

Dagbladet Lørdag 22. august 1987

Sverre Heiberg

Maridalens Venner

MARIDALEN
0809 Oslo 8

Postgiro: 2084697
Chr. Bank og Kreditkasse
6080.63.29951

Oslo, 14/6 1987
Maridalen, den.....

Oslo formannsskap,
Rådhuset,
Oslo 1.

Byrådet,
Rådhuset,
Oslo 1.

Teknisk direktør,
Rådhuset,
Oslo 1.

Opparbeidelse av treningsfelt for golf i Maridalen. Forslag til landskapsvernområde i Maridalen.

Lørdag 13/6 d.å. var kommunale anleggsmaskiner og lastebiler i arbeid hele dagen under ledelse av kommunalt ansatte og golfklubbmedlemmer med større planeringsarbeider og tilkjøring av masse på et tidligere steinlagerområde NV for Brekke innenfor Markagrensen i Maridalen.

Tillatelse skal være gitt av Skogvesenet i Oslo.

Dette må stride mot Formannsskapets vedtak i 1985 da golfanlegg ble nektet under henvisning blant annet til at verneplanarbeidet først måtte fullføres før en kunne ta standpunkt til et eventuelt golfanlegg.

Vi tillater oss å be om at de rette kommunale myndigheter straks griper inn og stanser arbeidet slik at Formannskapet vedtak blir håndhevet.

Sheldon Reinholdt
Formann
Grefsenveien 62
0487 Oslo 4
P.tlf. 22 61 71
A.tlf. 28 14 00

- ./.. Vedlegg : Brev til Miljøverndepartementet av 14/6 d.å.
Kopi av begge brev er sendt Oslo skogvesen.
- ./.. Vedlegg : Kopi av Miljøverndepartementets brev av 15/4-87
Kopier sendt Oslo helseråd, avd. for natur- og miljøvern.

Maridalens Venner

MARIDALEN
0809 Oslo 8

Postgiro: 2084697
Chr. Bank og Kredittkasse
6080.63.29951

Oslo, 14/6 1987
Maridalen, den.....

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep.,
Oslo 1

Forslag til landskapsvernområde i Maridalen.
Opparbeidelse av treningsfelt for golf i Maridalen.

Vi viser til Departementets brev av 15/4-85 til
Stadsfysikus i Oslo og Fylkesmannen i Oslo og Akershus.
(Sak 85/3889-1 N LE/SST)

Lørdag 13/6 d.å. arbeidet kommunale anleggsmaskiner
og lastebiler under ledelse av kommunalt ansatte og medlemmer
av en golfklubb med større planeringsarbeider på et område
NV for Brekke innenfor Markagrensen i Maridalen.

Tillatelse skal være gitt av Skogvesenet i Oslo
uten tilstrekkelig saksbehandling og til tross for at
Oslo formannsskap i 1985 vedtok å avslå golfinteressertes
ønske om golfanlegg i Maridalen. Formannskapets avslag
var begrunnet med at verneplanarbeidet først måtte fullføres.

Vi tillater oss å spørre om dette kan aksepteres
når Miljøverndepartementet har bedt om utarbeidelse av en
verneplan.

Vi tør samtidig be om at de Miljøverndepartementet
tar opp saken slik at arbeidet blir stanset.

Sheldon Reinholdt
Formann

Grefsenveien 62, 0487 Oslo 4
P.tlf. 22 61 71
A.tlf. 28 14 00

./. Vedlagt kopi av brev sendt Oslo formannsskap, Byrådet og
Teknisk direktør.

ØSTLANDSKE NATURVERNFORENING

(Norges Naturvernforbunds fylkeslag for Oslo og Akershus)

Oslo Formannskap,
Rådhuset,
0160 Oslo 1.

Kontor: Pilestredet 41 b
Telefon: 42 95 00
Postadresse: Postboks 6804 St Olavs pl
0130 OSLO I
Postgiro: 5 34 24 31
Bankgiro: 1600.84.00583

Deres ref.:

Deres brev:

Vår ref.:

GA

Dato:

16.6.87.

ULOVLIG ANLEGGELSE AV GOLFBANE I MARIDALEN.

Østlandske Naturvernforening var på befaring i det foreslåtte landskapsvernområdet i Maridalen lørdag 13. juni. På vår befaring ble vi vitner til større anleggsarbeider på Brekke utfartsparkering. Flere anleggsmaskiner fra Skogvesenet var i sving med å fylle på jord og planere terrenget. Arbeidene ble ledet av Skogvesenets folk og en representant for Oslo Golfklubb. Ved forespørsel fikk vi klart svar på at dette var planering av en treningsbane for golf.

Miljøverndepartementet anmodet 15.4.85 Stadsfysikus i Oslo om å utarbeide en verneplan for Maridalen. Bl.a. på denne bakgrunn vedtok Formannskapet 8.5.85. å gå imot planene om golfbane ved Brekke.

Østlandske Naturvernforening vil på det sterkeste protestere mot denne ulovlige virksomheten. Vedtaket i Formannskapet er etter det vi kjenner til siste avgjørelse som er falt i saken, og derved endelig inntil saken evt. måtte komme opp på nytt.

Foreningen frykter at dette er første ledd i planer om å tvinge igjennom en golfbane i Maridalen. Vi protesterer på det sterkeste og anmoder herved Formannskapet om å gripe inn slik at vedtaket fra 8.5.85. overholdes, og den ulovlige anleggsvirksomheten opphører. Vi ber om å bli underrettet om de tiltak som iverksettes.

Vi tillater oss å vedlegge brev til Skogvesenet om samme sak.

Med vennlig hilsen
Østlandske Naturvernforening

Gjermund Andersen
daglig leder

Golf-frykt i Maridalen

Maridalen Golfklubb arbeider for tiden med å klargjøre et område i Maridalen til øvelsesbane for golf. Maridalens Venner er redd for at det er begynnelsen til en stor golfbane i dalen.

ANN CHRISTIANSEN

For noen uker siden fikk golfklubben tillatelse av skogvesenet til å ta i bruk et område ved Brekke. Området har vært brukt som lagerplass for stein.

Ønsket om en golfbane i Maridalen er gammelt. Men foreløbig konsentrerer klubben seg om øvelsesfeltet. Tillatelse til å bruke øvelsesfeltet er gitt, til tross for at formannskapet i mai 1985, med 11 mot 10 stemmer, ikke ville ta stilling til et golfanlegg i Maridalen for verneplanen for dalen er ferdig.

— Det vi har gitt tillatelse til, er ikke noe golfanlegg. Øvelsesfeltet er bare et sted man kan stå og slå ball, sier skogsjef Bjørne Mjaaland, og ballspill er bedre for naturen enn det som har foregått der hittil: Motocross og søppeltømming. Han presiserer at både helserådet, vannverket og skogstyrets formann og nestformann er enig i at golfklubben får ta i bruk lagerplassen.

— Maridalens Venner er redd for at øvelsesbanen fører til at Maridalen spises opp bit for bit. Det er galt å gripe inn i dalen for verneplanen er ferdig. Et øket press på Maridalen vil også gi dårligere vannkvalitet på lengre sikt, frykter Sheldon Reinholdt, formann i Maridalens Venner.

Både golfbane og andre idrettsanlegg er fremmedelementer i dalen. Maridalen må forbeholdes friluftsliv og idrett som ikke krever inngrep i kulturlandskapet, mener Maridalens Venner.

U-land

Interessen for golf er stor, men Norge er nærmest et U-land hva anlegg angår, mener klubbens formann Arild Wahlstrøm. På den tidligere lagerplassen i Maridalen vil han gjerne lære opp skolebarn, voksne og eldre, for golf er en sport som kan drives av alle, påpeker Wahlstrøm. Plassen skal gi inntil 30 personer mulighet til å trene samtidig, og golfklubben har planer om både å låne ut køller og baller.

Det er helserådets natur- og miljøvernkontor som arbeider med verneplanen for Maridalen. Nestleder Kjell Sandaas håper at planen vil være ferdig ved årsskiftet, og mener det er lite sannsynlig at den gir plass til noe golfanlegg.

— Personlig mener jeg det ikke er riktig. Jeg er ingen golfhater, men Maridalen er meget spesiell. Vi bør kunne bevare den som den er, sier Sandaas.

Golf- bane- protest

HEIDI BORUD

Østlandske Naturvernforening reagerer kraftig mot anleggelsen av golfbane som nå foregår ved Brekke i Maridalen. Utbyggingen er stikk i strid med et tidligere vedtak i formannskapet i Oslo, hevder naturvernforeningen i en pressemelding.

Norges Naturvernforbunds fylkeslag for Oslo og Akershus var nylig på befaring i det aktuelle utbyggingsområdet. Foreningen var vidne til større anleggsarbeider på Brekke utfartsparkering.

Naturvernforeningen frykter at press fra Oslo Golfklubb vil føre til at hovedstadens politikere gir etter for press, og at resultatet blir at det tas en større jafs av Maridalens verdifulle kulturlandskap til en golfbane. I et brev til Oslo kommune krever foreningen at formannskapet griper inn overfor Oslo Skogvesen slik at formannskapets vedtak overholdes og at den ulovlige anleggsvirksomheten opphører.

STADSFYSIKUS I OSLO

ST. OLAVS PLEASS 5. 0168 OSLO 1
TELF. SENTRALBORD 20 10 70

Oslo formannskap
Byrådet
Teknisk direktør
Skogvesenet
Miljøverndepartementet
Østlandske Naturvernforening
Maridalens Venner

Deres henv. av

Deres ref.

Vår ref.

Dato

297/87/KS/CP
217.84

23.6.87

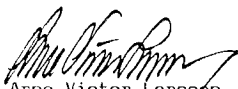
VERNEPLAN FOR MARIDALEN

- ./.
- Gjennom flere henvendelser nylig angående arbeider på Brekke utfartsparkering i Maridalen (lokalisering av treningsanlegg for golf), er status i arbeidet med en verneplan for Maridalen etterlyst. Stadsfysikus finner det riktig på dette tidspunkt å gi en kortfattet orientering om saken.
- ./.
- I brev datert 15.4.85 anmodet Miljøverndepartementet stadsfysikus i samråd med fylkesmannen om å legge fram et forslag til landskapsvernområde etter naturvernloven i Maridalen. Arbeidet ble påbegynt, men i påvente av en helt nødvendig registrering og vurdering av dalens mange kulturminner ble saken stilt i bero. Kulturminneprosjektet ble påbegynt i august 1986 og ventes avsluttet rundt årsskiftet 1987/88. Prosjektet er et samarbeid mellom byantikvaren og stadsfysikus' kontor for natur- og miljøvernsaker. Det utføres av en engasjert etnolog og finansieres av byantikvaren, vannverket, skogvesenet og helserådet i fellesskap. Etnologen har også vekslet mellom Maridalsprosjektet og Akerselva miljøpark-prosjektet under byantikvaren, idet både stadsfysikus og byantikvaren klart ser og interesserer seg for den kulturhistoriske, landskapsmessige og naturlige sammenheng som knytter Maridalen og Akerselva sammen til et natur- og kulturhistorisk perlebånd gjennom kommunens skog-, jordbruks- og bylandskap.

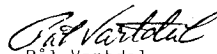
./.

Formannskapet behandlet sak: "Treningsanlegg for golf på Brekke utfartsparkering i Maridalen" i møte 8.5.85, og sluttet seg til stadsfysikus' innstilling av 26.4.85, der "stadsfysikus mener at det vil være viktigst å avvente verneplanarbeidet før man tar stilling til et golfanlegg i Maridalen".

Forslaget til verneplan vil foreligge i løpet av året og stadsfysikus finner det naturlig at ingen større inngrep finner sted i Maridalen før denne planen er ferdig.

Arne Victor Larssen
stadsfysikus

Pål Vartdal
avdelingsleder

Vedlegg

MARIDALEN VEL.
0870 OSLO 8.

Skogvesnet,
Mailundveien 21,
0569 Oslo 5.

Gjenpartsadressater:

- Miljøverndepartementet
- Oslo Formannskap
- Østlandske Naturvernforening.

1.7.1987.

UTBYGGING AV GOLFBANE PÅ BREKKE UTFARTSPARKERING.

Maridalen Vel vil med dette protestere mot den utbyggingen Oslo kommunale Skogvesen og Oslo golfklubb startet på Brekke utfartsparkering, lørdag 13. juni 1987. Som kjent har planene om golfbane i Maridalen vært oppe til høring i Oslo Formannskap, og Formannskapet avslo søknaden på sitt møte 8. mai 1985. Maridalen Vel anser derfor øvingsbanen som ulovlig og finner det høyst kritikkverdig at Skogvesnet, ved Skogsjefen, setter seg ut over et vedtak fattet av Oslo Formannskap.

Vi vil også påpeke at utbyggingen skjer i et område hvor arbeidet med disposisjonsplan/verneplan er under utredning, men ikke avsluttet. Den utbyggingen som nå er startet frykter vi er begynnelsen til et større anlegg, som ville måtte gå på bekostning av dyrket mark og tilstøtende boliger. Maridalen Vel ber derfor om at utbyggingen stoppes.

Per Ersdal
formann

Jan Arve Gran
sekretær

Stadsfysikus 1 Oslo
St. Olavsplass 5
0165 OSLO 1

KOPI

Deres ref.

Vår ref. (besvarett ved svar)
85/3889-7 N GH/sk

Dato

16 JULI 1987

FORSLAG OM LANDSKAPSVERNOMRÅDE I MARIDALEN

Vi viser til brev av 23.6.87, der det gis en status for verneplan-arbeidet.

Departementet har i den senere tid mottatt reaksjoner fra Østlandske Naturvernforening (16.6.87) og Maridalens Venner (14.6.87) på utførte planeringsarbeider i et område nord-vest for Brekke i Maridalen i forbindelse med opparbeiding av et treningsanlegg for golf. Departementet mottok allerede i 1982 henvendelser om et mulig golfbaneanlegg i Maridalen, og en har lenge vært klar over Maridalens betydning som innfallsport til Marka og den verdi området har for friluftsliv og landskapsopplevelse nær Oslo by. Området er dessuten et naturlig bindeledd mellom Akerselva og selve Marka.

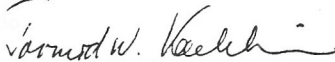
På bakgrunn av Maridalens kvaliteter ba departementet 15.4.85 Stadsfysikus i samråd med fylkesmannen om å arbeide videre med et forslag om et landskapsvernrområde i Maridalen. Inneværende år har departementet bevilget kr 60 000,- til et kulturlandskapsprosjekt i Maridalen.

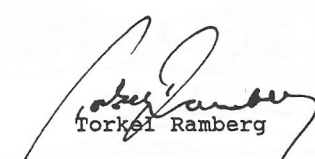
Departementet ber innstendigst om at videre anleggsvirksomhet og tiltak som i vesentlig grad kan tenkes å endre landskapets art eller karakter, ikke blir iverksatt i Maridalen før en har tatt stilling til et mulig landskapsvern etter naturvernloven.

Dersom det skulle vise seg påkrevet, er departementet innstilt på å vurdere et midlertidig vernevedtak (18.3 i naturvernloven) for deler av Maridalen, inntil vernesaken er avklart. En slik vurdering er imidlertid bare aktuell dersom fylkesmannen i Oslo og

Akershus finner dette ønskelig.

Med hilsen

Tormod W. Karlstrøm
Fung. ekspedisjonssjef

Torkel Ramberg

Saksbehandler: Geir Hardeng
Tlf.: 11 77 32

Kopi: - Fylkesmannen i Oslo og Akershus
- Skogvesenet i Oslo kommune, Rådhuset
- Oslo kommune, formannskapet, Rådhuset,
(jf vedtak 8.5.85)
- Østlandske Naturvernforening, boks 6804,
St. Olavsplass, 0130 Oslo 1
(jf brev av 16.6.87)
- Maridalens Venner v/formann S. Reinholdt,
Grefsenveien 62, 0487 Oslo 4
- Kulturminnekontoret, her

Maridalens Venner

MARIDALEN
0809 Oslo 8

Postgiro: 2084697
Chr. Bank og Kreditkasse
6080.63.29951

Maridalen, den 23/7 1987

Miljøvernminister S. Rønbeck,
Miljøverndepartementet,
Postboks 8013 Dep.,
Oslo 1.

Protest mot ulovlig anlegg av golftreningsfelt i Maridalen.

Vi viser til vårt styres uttalelse om golfanlegget i april d.å. og som ble kunngjort i vårt årsskrift 1986-87. Årsskriftet ble sendt ut i mai d.å. til ca. 900

- medlemmer og andre interesserte personer og institusjoner.
./.. Vår styreuttalelse vedlegges som særtrykk.
Lørdag 13.juni arbeidet kommunale anleggsmaskiner på området ved Brekke under ledelse av kommunalt ansatte og medlemmer av golfklubber.

Vi sendte straks en protest mot denne ulovlige virksomheten til Miljøverndepartementet, Oslo formannsskap, Oslo byråd, Teknisk direktør i Oslo med kopier til Oslo skogvesen, Oslo helseråd m.fl.

- ./.. Kopier vedlegges.
For ca. 1 uke siden mottok vi kopi av Miljødepartementets brev av 16/7 d.å. til Stadsfysikus i Oslo.
./.. Kopier vedlegges.

Men den ulovlige anleggsvirksomheten for golftreningsfeltet fortsetter likevel for full kraft som hovedsakelig kvelds- og weekend-arbeid.

Undertegnede nestformann i Maridalens Venner, Tore Furuberg har gjort følgende personlige observasjoner på stedet:

Mandag 6.juli. Anleggsvirksomhet.

Torsdag 9.juli. " "

" 16. "

T.Furuberg var der ca. kl. 1700-1730.

Med lastebil ble det tilkjørt grus m.m.

Formann i golfklubb, Arild Wahlstrøm, ledet arbeide På min forespørsel opplyste han at han hadde lært slik virksomhet i Sverige. Wahlstrøm opplyste at noen av de som drev med planering på feltet denne kvelden var fra Garde-leiren.

Andres observasjoner oppgir at det ble arbeidet i alle fall til kl. 2130 samme kveld.

Fredag 17. juli. T. Furuberg observerte ca. kl. 1530 en rekke nye hauger med grus, sand og jord.

Lørdag 18. " T. Furuberg inspiserte området ca. kl. 1400. Gårsdagens hauger var i mellomtiden utplanert.

Mandag 20. " T. Furuberg foretok en befaring ca. kl. 1530. Han observerte da følgende personer på feltet: Tidligere nevnte Arild Wahlstrøm og Asbjørn Erik Hjertén, som er anleggsområdesjef i Oslo skogvesen.

Tirsdag 21. " T. Furuberg inspiserte anleggsområdet ca. kl. 1545. Følgende anleggsmaskiner tilhørende Oslo skogvesen var da i arbeid:

- a) Bulldozer kjørt A.E. Hjertén.
- b) Traktor m/grabb kjørt av en ukjent.
- c) Lastebil som kjørte til masse.

Denne virksomheten samt virksomheten lørdag 13/6 er fotografert og kan bildene kan forevises. På forspørsel om hvem som var ansvarlig, ble det henvist til A.E. Hjertén. Senere på kvelden fikk T. Furuberg telefon fra et medlem av en modellflyklubb om at A. Wahlstrøm med flere hadde vært på befaring om kvelden. Både modellflymedlemmer og motorsykkelungdommer har brukt området som treningsområde og ser sine interesser sterkt truet.

Onsdag 22. juli Fra annet hold har vi fått opplyst at det også denne dagen/kvelden ble det drevet anleggsvirksomhet med bl.a. såing av gress. Så tidlig som i juni ble det sådd gress som nå spirer.

Konklusjon:

På bakgrunn av formannskapetets vedtak 8/5-85 samt Miljøverndepartementets verneplanbrev av 15/4-85 og 16/7-87 tillater vi oss å be Miljøvernministeren straks ta de nødvendige skritt for å få stanset den ulovlige anleggsvirksomheten av golf-felt i Maridalen. Vi ber om at Naturvernlovens 18,3 benyttes.

Det kan ikke aksepteres at Oslo skogvesens folk og maskiner sammen med golfklubb-medlemmer foretar anleggsarbeid når overordnede myndigheter har sagt "nei".

Tore Furuberg

Tore Furuberg
Nestformann
Skarseter, Maridalen,
0890 Oslo 8.
P.tlf. 42 54 16
A.tlf. 35 56 00

Sheldon Reinholdt

Sheldon Reinholdt
Formann
Grefsenveien 62,
0487 Oslo 4.
P.tlf. 22 61 71
A.tlf. 28 14 00

Kopi til: Oslo formannskap
Oslo byråd
Teknisk direktør i Oslo
Finansdirektør i Oslo
Oslo skogvesen

Fylkesmannen i Oslo-Akershus
Oslo helseråd, Natur- og miljøve
Østlandske Naturvernforening
Maridalen Vel

Protest mot ulovlige anlegg av golfbane i Maridalen

Ulleren Avis -
Akersposten
fredag 24.7.1987

Som svar på Deres avisintervju med Viggo Ree 03.07.1987 om bl.a. øvingsbane for golf på Brekke i Maridalen ønsker skogsjefen å gi følgende opplysninger:

Ved bystyrevedtak av 24.4. og 29.4.1975 ble det midlertidig disponert areal for steinkuseverk på Brekke i Maridalen anlagt i forbindelse med utbyggingen av Oset renseanlegg regulert til utfartsparkeringsplass.

Reguleringen ble stadfestet av Miljøverndepartementet 22.08.1975.

Bystyrets vedtak om regulering av del av gnr. 59 bnr. 350 til utfartsparkeringsplass bygger på bygningsrådets vedtak av 04.06.1969 og 09.12.1970. Den 04.06.1969 fattet bygningsrådet følgende enstemmige vedtak:

«Bygningsrådet vedtar i medhold av bygningslovens paragraf 27 at del av gnr. 59 bnr. 350,

Brekke, reguleres til utfartsparkeringsplass som vist på kart datert 26.04.1969».

• Videre fattet bygningsrådet den 09.12.1970 (sak 415/70) følgende enstemmige vedtak:

«1. Bygningsrådet anbefaler at parkeringsplassen sås til med gress slik at den også kan nyttes til andre formål».

For å imøtekomme bystyrets vedtak ble plassen under opparbeidelse påført grovnettmasse og sådd til med gress med tanke på lek og ballspill på området.

Aralet ble imidlertid lite brukt til utfartsparkeringsplass og heller ikke brukt til «andre formål» som foreslått av bystyret. På grunn av ulovlig søppelfylling måtte plassen etter hvert stenges av for innkjøring. I de senere år er området også blitt sterkt belastet og ødelagt av ulovlig motorsykkelkjøring.

For å få orden på området foreslo derfor skogsjefen for noen år siden at Maridalen golfklubb i samsvarende med reguleringsvedtaket og for å få orden på området skulle få tillatelse til å bruke arealet som treningsområde for golf. Etter at saken ble koplet sammen med et større golfanlegg på innmarksområdene i Maridalen anmodet Helserådet om at saken ble stillet i bero inntil sak om verneplan for Maridalen var avklart. Formannskapet ga den 08.05.1985 sin tilslutning til Helserådets anmodning.

I forbindelse med fornyelse av festekontrakt for Oslo Golfklubb på Bogstad ba skogstyret i møte den 01.09.1986 administrasjonen arbeide videre med muligheten for å skaffe egnede arealer for golfspill. Denne sak ble behandlet av bystyret 03.12.1986. Sak 673. Etter ny henvendelse fra

Maridalen golfklubb ble klubben av skogsjefen i samråd med vann- og avløpsverke, stadsfysikus, formann og varaformann i skogstyret gitt tillatelse til helt midlertidig å benytte Brekke parkeringsplass som øvingsområde for golf. Samtidig ble klubben gitt tillatelse til å plukke stein, påføre grovnettjordmasse på enkelte steder, og så til med gress de områder som var ødelagt av ulovlig motorsykkelkjøring. Det ble videre gitt tillatelse til å planere ut ulovlig tilkjørte fyllmasser i en skråning og på en utslagsplass for golfballer.

Det er nå blitt orden på plassen og skogsjefen er av den oppfatning at de utførte arbeider har forskjøttet området og at tiltaket på ingen måte kommer i konflikt med verneplanene for Maridalen.

Bjarne Mjaaland
skogsjef

Ullern Avis - Akersposten, fredag 31. juli 1987, side 3.

Ulovlig anlegg av golfbane i Maridalen

Viser til skogsjef B. Mjaaland sitt innlegg i Ullern Avis/Akersposten 24. juli 1987. Innlegget bærer preg av at det som er skjedd på Brekke utfartsparkeringsplass er bagatellmessig, noe som ikke er tilfelle.

Lørdag den 13.6.d.å. var kommunale anleggsmaskiner i full sving på det aktuelle området hele dagen. Det ble kjørt på flere billast med sand som ble hentet fra sandtaket på Nordbråten gård, innerst i Maridalen. Arbeidet ble ledet av Skogvesenet og golfklubben. Arbeidet har pågått fram til 22/7, både maskinelt og med håndkraft.

I dag ligger plassen der ferdig opparbeidet til treningsfelt for golf, ifølge Skogsjef B. Mjaaland sitt innlegg. Den er blitt noe større og en turvei som tidligere gikk over området er blitt fylt igjen. Man har også grøftet adkomstveien.

Men, at søppeletømming og motorsykkelkjøring skulle være med-

virkende årsaker til at p-plassen skal ha blitt stengt, er noe tull. Da måtte man stenge alle p-plassene i Maridalen. P-plassen var ikke så lite i bruk som det blir påstått. P-plassen skulle vært brukt av alle de trimmerne som parkerer langs Maridalsveien ved Brekke slik at det ikke var blitt skapt så mange trafikkløstlige situasjoner akkurat der.

Det aktuelle området er blitt et pressområde for snerinteresser. Nydalen skiklubb arbeider med å få etablert et klubbhus ved siden av p-plassen, en modellflyklubb har slitt i ti år med å få etablert seg i området og motorsykkelungdommen vil gjerne kjøre cross der.

Golfinteressene har jobbet uavbrutt siden 1969 med å få etablert seg i området. For å øve mer press på politikerne og få en større tilhørighet til området ble det stiftet en egen golfklubb i 1981 som tok navnet Maridalen golfklubb. Den sendte inn forslag til

våre folkevalgte organer om å få benytte området. Formannskapet gikk den 8.5.1985 inn for Stadsfysikus innstilling hvor det står følgende: Stadsfysikus har behandlet anken og mener at det golfanlegg i nedslagsfeltet til byens drikkevannskilde er uønsket. Man anmoder om at behandlingen av saken utsettes til en samlet vurdering og bevaringsplan for Maridalen foreligger.

Hva er forskjellen på det som nå er blitt gjort og det som Formannskapet sa nei til?

Hvorfor blir ikke dette arbeidet stilt i bero til verneplanarbeidet for Maridalen er ferdig?

En annen sak er at i det samme området lå det for en del år tilbake tre firemannsboliger som het Stubberudgårdene. Avviser fra debatten i bystyret dengang forteller om en diskusjon om hva som var mest vesentlig. Oslos drikkevann eller tre Gårder i Maridalen. Resultatet ble Oslos drikkevann.

Hva gjør at man i dag er mindre bekymret i visse tilfeller for drikkevannet enn det man er for de fastboendes forurensning?

Det henvises til i samme artikkel at Skogstyret ba administrasjonen i 1986 om å finne egnede arealer for golf. Da skulle i så fall Formannskapsvedtaket gjelde slik at Maridalen var uaktuelt som område.

Er det slik at pressgrupper med gode kontakter stiller foran andre brukere av dalen?

Det er nå på tide at miljøverndep. griper inn og foretar et midlertidig vern av Maridalen inntil en verneplan for området foreligger.

Vi kan ikke lenger finne oss i at Maridalen spises opp bit for bit eller at Maridalens verneverdige områder raseres.

Det er på tide å stoppe galenskapen.

Tore Furuberg
Maridalen

ØSTLANDSKE NATURVERNFORENING

(Norges Naturvernforbunds fylkeslag for Oslo og Akershus)

Kommuneadvokaten i Oslo,
Rådhuset,
0160 Oslo 1.

Kontor: Pilestredet 41 b
Telefon: 42 95 00
Postadresse: Postboks 6804 St Olavs pl
0130 OSLO 1
Postgiro: 5 34 24 31
Bankgiro: 1600.84.00583

Deres ref.:

Deres brev:

Vår ref.: GA

Dato: 30.7.87.

VURDERING AV LOVLIGHET VED KOMMUNAL VIRKSOMHET I MARIDALEN.

Østlandske Naturvernforening ber med dette Kommuneadvokaten vurdere lovligheten av de arbeider Oslo kommunes skogvesen har igangsatt på den foreslåtte golfbanen i Maridalen.

Bakgrunnen for vårt ønske er som følger:

1. Da Oset renseanlegg ble bygget var det behov for midlertidig å deponere utsprengt fjellmasse. Det ble vedtatt at denne massen skulle deponeres på gnr. 59, brnr. 350 rett innenfor Brekke i Maridalen. Området ble midlertidig regulert til steinknuseverk. Bystyre vedtok 24.4. og 29.4.75 at området skulle reguleres til utfartsparkeringsplass. Bakgrunnen for vedtakene var bygningsrådsvedtak av 26.4.69. og 9.12.70., hvor bygningsrådet anbefaler at området anvendes til utfartsparkering, og at det sås til med gress slik at den kan nyttes til andre formål.

2. For få år siden kom det opp en sak der Maridalen golfklubb ønsket å anlegge en stor golfbane på innmarka i Maridalen. I den forbindelse foreslo skogsjefen at det omtalte område skulle benyttes til treningsområde for golf. Saken ble bragt inn for formannskapet som i sitt møte 8.5.85. vedtok at saken skulle stilles i bero i påvente av en verneplan for området som Miljøverndepartementet og Helserådet har under utarbeidelse.

3. 13. juni i år begynte skogvesenets mannskaper og maskiner, under ledelse av en kommunalt ansatt og lederen for golfklubben å planere området og kjøre på masser. Dette arbeidet har fortsatt på kvelder og i helgene, slik at golfklubbens ønsker om treningsbane nå i praksis er gjennomført, formannskapsvedtaket fra 1985 til tross. Samtidig har Skogvesenet sperret av området med veibom og store steiner, slik at innkjøring blir forhindret.

4. Maridalen er nå tatt ut som ett av tre norske bidrag til det europeiske kulturlandskapsvernåret. Verneplanarbeidet er inne i slutfasen. Miljøverndepartementet har sendt brev til kommunen ved Helserådet med oppfordring til at ingen inngrep som kan endre

landskapet art eller karakter må foretas før vernplanen foreligger.

Østlandske Naturvernforening vil på denne bakgrunn stille følgende spørsmål til kommuneadvokaten:

1. Kan skogvesenet benytte seg av et bygningsrådsvedtak fra 1970 for å gjennomføre et treningsanlegg for golf som formannskapet ønsket å utsette i 1985?

2. Når området er regulert til parkeringsplass, er det da tillatt å sperre området med bom, slik at det ikke kan benyttes til parkering?

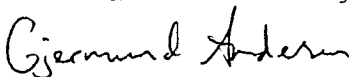
3. Avsperringen med bom og tilretteleggingen for golf representerer etter vårt syn en omregulering av området fra parkering til idrettsområde. Er dette lovlig uten formelle vedtak i bystyre eller formannskap?

4. Hvilke rettigheter har en etatssjef til å fortolke kommunale vedtak etter eget forgodtbefinnende? Finnes det generelle regler? Hvem fører tilsyn med at etatene holder seg innenfor de vedtak som er fattet?

Østlandske Naturvernforening har i denne saken skrevet brev til skogvesenet for å få stopp i det vi mener er ulovligheter. Dette har ikke ført fram, skogvesenet støtter seg til vedtaket fra 1970. Resultatet er at anlegget formannskapet utsatte nå står der, snart ferdig til bruk. Området kan ikke benyttes til reguleringsformålet.

Vi føler at våre argumenter ikke blir hørt av skogvesenet i denne saken og ber kommuneadvokaten hjelpe oss med å finne ut hva som egentlig er riktig og galt i denne saken.

Med vennlig hilsen
Østlandske Naturvernforening

Gjermund Andersen
daglig leder

Kopi til

Fylkesmannen i Oslo og Akershus
Oslo Formannskap
Skogvesenet
Maridalens Venner
Maridalens Vel

MILJØVERNDEPARTEMENTET
Avdelingen for naturvern og friluftsliv

Fylkesmannen i Oslo og Akershus
Postboks 8111 Dep.
0032 Oslo 1

Deres ref.

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)

Dato

5 AUG. 1987

85/3889-13 N GH/tw

FORSLAG OM LANDSKAPSVERNOMRÅDE I MARIDALEN

Vi viser til våre brev til Stadsfysikus i Oslo 15.4.85 og 16.7.87, med kopi til fylkesmannen.

Miljøverndepartementet ved statsråden har mottatt et brev ./. av 23.7.87 fra Maridalens Venner, se vedlegg. Det fremgår av brevet at anleggsaktiviteten fortsetter i det aktuelle området ved NV for Brekke.

Vi ber fylkesmannen snarlig om å vurdere tiltakene og eventuelt behov for midlertidig vern, jf vårt brev av 16.7.87.

Med hilsen

Jan Abrahamsen e.f.
ekspedisjonssjef

Atle Haga

Saksbehandler: Geir Hardeng
Tlf: (02) 11 77 32

Vedlegg.

Kopi:

- Stadsfysikus i Oslo, St.Olavsplass 5, 0165 Oslo 1.
- Maridalens Venner v/S.Reinholdt, Grefenveien 62, 0487 Oslo 4 (henviser til brev 23.7.87).
- Kulturminnekontoret, her.

Maridalens Venner

MARIDALEN
0809 Oslo 8

Postgiro: 2084697
Chr. Bank og Kreditkasse
6080.63.29951

Maridalen, den 18/8 1987.

Miljøvernminister S. Rønbeck,
Miljøverndepartementet,
Postboks 8013 Dep.
Oslo 1.

Fornyhet protest mot ulovlig anlegg av golftreningsfelt i Maridalen.

Vi viser til vår siste omfattende protest av 23/7 d.å.

Vi viser videre til Miljøverndepartementets brev av 5/8 d.å. hvor man bekrefter mottagelsen av vårt brev av 23/7 og hvor man avslutter med:

" - - - Vi ber fylkesmannen snarlig om å vurdere tiltakene og eventuelt behov for midlertidig vern, jf vårt brev av 16/7-87. " Det er svært nødvendig å understreke at dette er en hastesak fordi anleggsvirksomheten bare fortsetter som et samarbeidsprosjekt mellom Oslo skogvesen og golfklubben.

Undertegnedestformann i Maridalens Venner, Tore Furuberg, har ved spredte og tilfeldige besøk på anleggsområdet gjort følgende observasjoner:

Tirsdag 28/7 Snakket litt med en svenske og 2 andre karer som med motorsag skar ned noen trær på den sør-vestre og høytliggende del av området. Anleggsområdet er vel på mellom 20 og 25 mål. Er dette begynnelsen på en utvidelse ?

Onsdag 5/8 Mange mann i arbeid ved 1800-tiden. En gul lastebil tilhørende Oslo skogvesen kjørte på 10-12 lass jord som skulle planeres på øverste skråning. Dette rakk til en del av skråningen. Senere er skråningen stort sett ferdigplanert.

Onsdag 12/8 Ved 0730-tiden om morgenen kjørte en gul traktor med tilhenger med stort jordlass inn på området.

Torsdag 13/8 Gul lastebil kjørte inn på området med jord.

Et annet medlem av vår forening har meddelt oss følgende:

Mandag 17/8 Vårt medlem snakket med en svenske og 2 yngre karer. Svensken fortalte at han egentlig jobbet på Bogstad, men av en E. Wahlstrøm var sendt til Brekke for å drive planering og gresssåing mot ekstra betaling.

Vi tillater oss å minne om følgende :

1. Golfklubb- medlemmers opprinnelige plan var et stort golfbaneanlegg øst for Maridalsveien nord for Brekke og ned mot Maridalsvannet.
 2. Da dette etter hvert fikk for stor motstand, lanserte man en ny plan. Denne gikk ut på en golfbane på vestsiden av Maridalsveien. Banen ville omfatte alt jordbruks- og skogsareale mellom Brekke og Lokkeberget): noen hundre mål.
 3. Da golfklubben skjønnte at heller ikke dette prosjektet syntes å ville bli godkjent, reduserte man planene til "bare" å omfatte steinlagertomta på Brekke, som er på mellom 20 og 25 mål.
 4. Men i sitt møte 8/5-85 vedtok Oslo formannsskap følgende:
"Stadsfysikus' innstilling av 26/4-85 ble vedtatt mot 10 stemmer."
Og Stadsfysikus innstilling var følgende:
" Stadsfysikus har behandlet anken og mener at et golfanlegg i nedslagsfeltet til byens drikkevannskilde er uønsket. Man anmoder om at behandlingen av saken utsettes til en samlet vurdering og bevaringsplan for Maridalen foreligger."
 5. I et brev til byens ordfører, datert 16/6-86, ber et medlem av golfklubben om at saken tas opp igjen. Han skriver bl.a. :
" - - - de (Nydalen skiklub) er meget interessert i et samarbeid med Maridalen Golfklubb om å utvikle et helårs idrettssenter i Maridalen. - - -"
" - - - Det er også et poeng at det på ingen måte i første omgang er nødvendig å anlegge en full 18 hulls golfbane i Maridalen."
" - - - Jeg tror det i første omgang er viktigst å satse på et treningsanlegg i Maridalen - - -"
" - - - Senere vil sannsynligvis anlegg av en 9 eller 18 hulls golfbane komme av seg selv. - - -"
 6. I en reportasje i Grefsen menighetsblad, "Talefoten" mai-87 står det at golfstyremedlem Bjørn Hagen har opplyst følgende:
" - - - han kan fortelle at nå er det ganske detaljerte planer klare om en bane vest for Maridalsveien. - - -"
Nederst på reportasjesiden er gjengitt et plankart over en 18 hulls golfbane som strekker seg fra Brekke til Lokkeberget.
./.
Vedlagt kopi av reportasjesiden i "Talefoten"
 7. Lørdag 13/6-87 startet Oslo skogvesens anleggsmaskiner med kommunalt ansatte samt golfklubbmedlemmer sin ulovlige opparbeidelse av slagtreningsfelt for golf og med en stor golfbane som endelig mål.
- Konklusjon:**
- A) Formannsskapets "nei" i 1985 er ikke endret.
 - B) Ingen høyere myndighet i Oslo har behandlet saken eller tatt noe annet standpunkt.
 - C) Ingen av de politiske og administrative instanser vi har sendt våre protester til har svart eller påvist at vi har urett i våre påstander.
 - D) Vi forventer derfor at Fylkesmannen og Miljøverndepartementet stanser anleggsarbeidet og håndhever formannsskapets "Nei" gjennom et øyeblikkelig vernevedtak bygd på naturvernlovens § 18.3.

Tore Furuberg
Nestformann

Sheldon Reinholdt
Formann

Kopi til: Oslo formannsskap, Oslo byråd, Teknisk direktør i Oslo, Finansdirektør i Oslo, Oslo skogvesen, Maridalen Vel, Østlandske Naturvernforening, Stadsfysikus i Oslo inkl. Natur- og miljøvernkontoret Fylkesmannen i Oslo og Akershus

Hard kritikk mot golfbane

Ved sin opptreden i spørsmålet om golfbane i Maridalen har skogsjefen underminert vår tillit, mener daglig leder Gjermund Andersen i Østlandske Naturvernforening i en uttalelse.

— Maridalen er en av de ytterst få restene vi har i Oslo-området av gammelt kulturlandskap. Området er klassifisert som svært verneverdig, og det kan nå sammen med Akerselven bli ett av Norges bidrag til det europeiske kulturlandskapsvernåret som starter i år. Det meste av området eies av kommunen, og forvaltes av skogvesenet, noe som burde sikre dette unike området. Det er dessverre ikke tilfelle, og det er sakens kjerne: Ved sin handlemåte i golfbanesaken undergraver skogsjefen det samarbeid og den tillit som er forsøkt bygd opp mellom etaten, organisasjonene og lokalbefolkningen, heter det i uttalelsen.

Byrådsvedtak

Østlandske Naturvernforening viser til Oslo byråds vedtak av 8. mai 1985, der det heter at «ved konflikt mellom de forskjellige interesser skal hensynet til naturvern, friluftsliv, vannforsyning, dyreliv og fiske gå foran kravet om størst mulig økonomisk avkastning av skogsdriften». Det vises også til at organisasjonen fra ifjor har sittet i et utvalg som skulle utrede ny målsetning og retningslinjer for kommunens skoger.

— Under arbeidet i utvalget setter skogsjefen i gang

Østlandske Naturvernforening er bekymret for Maridalen.

inngrep i et av de viktigste områdene utvalget behandler, Maridalen. Fra organisasjonens side ønsker vi oss samarbeid og tillit, men opplever at saken presses frem uten høring eller folkevalgt behandling. På befaling 12. mai ble man enige om at ingen anleggsarbeider skulle gjennomføres, og at saken måtte sendes ut på høring og folkevalgt behandling snarest mulig. August er over, golfbaneanlegget skal snart åpnes, men ingen høringssak er sendt ut. På kveldstid og i helgene er det så utført store planeringsarbeider av skogvesenets ansatte og med skogvesenets maskiner, litt etter litt, for at de ikke skal kunne oppdages. Resultatet er at anlegget står ferdig uten at saken har

vært ute til høring eller folkevalgt behandling. Skogsjefen har sagt at en offisiell åpning av banen er nær forestående. Dette strider mot bystyre- og formannskapsvedtak og vanlig kommunal forvaltningspraksis. Formannskapet vedtok et nei til treningsbane i 1985. Bystyret vedtok i 1985 at jordbruksarealene i Maridalen skulle opprettholdes som jordbruk. Utleie av maskiner og mannskap til utførelse av et ulovlig prosjekt er høyst uvanlig praksis. Denne måten å gå frem på fra skogsjefens side, er også beklagelig på grunn av at det nå arbeides serløst for å finne områder for golf i Oslo-området, heter det i uttalelsen.

Foreningen er bekymret for at det som er skjedd bare

er første trinn på vei mot en fullt utbygget 18-hullsbane på vestsiden av Maridalsveien.

Til slutt i uttalelsen heter det: — Østlandske Naturvernforening beklager så sterkt vi kan det som har skjedd fra skogvesenets side i Maridalen, og at vi så oss nødt til å be Miljøverndepartementet om å innføre midlertidig vern av Maridalen. Det hadde vært klart bedre med en kommunal opprydding i saken. Vi beklager enda sterkere at skogsjefen nå har underminert den tillit som vi var i ferd med å bygge opp. Skal vi kunne samarbeide åpent, så må skogsjefen følge spilleregler. Heldigvis har vi god tro på at byrådet vil kunne rydde opp i denne kjedelige saken.

XX

Samarbeidsorgan til behandling av spørsmål som berører friluftsliv og naturvern, herunder sikring og bruk av friluftsområder i Akershus, Buskerud, Oppland og Oslo.

- 81 -

Golfbane på Brekke

Av skogsjef Bjarne Mjaaland

Som svar på artikler i Aftenposten om golfbane på utfartsparkeringsplass på Brekke i Maridalen den 17/8 1987, 3/9 1987 og 4/9 1987 ønsker skogsjefen å få opplyse:

Ved bystyresvedtak av 24/4 og 29/4 1975 ble det midlertidig disponerte areal for steinknuseverk på Brekke i Maridalen, anlagt i forbindelse med utbyggingen av Oset renseanlegg, regulert til utfartsparkeringsplass. Reguleringen ble stadfestet av Miljøverndepartementet 22/8 1975.

Bystyrets vedtak om regulering av del av gnr. 59 bnr. 350 til utfartsparkeringsplass bygger på bygningrådets vedtak av 4/6 1969 og 9/12 1970. Den 4/6 1969 fattet bygningrådet følgende enstemmige vedtak:

«Bygningrådet vedtar i medhold av bygningsslovens paragraf 27 at del av gnr. 59 bnr. 350, Brekke, reguleres til utfartsparkeringsplass som vist på kart datert 26/4 1969.»

Videre fattet bygningrådet den 9/12

1970 (sak 415/70) følgende enstemmige vedtak:

«1. Bygningrådet anbefaler at parkeringsplassen sås til med gress slik at den også kan nyttes til andre formål.»

Som det fremgår av bystyrets reguleringsvedtak av 24/4 og 29/4 1975 om utfartsparkeringsplass på Brekke, så forutsettes det at «plassen skal sås til med gress slik at den kan nyttes til andre formål».

Lite brukt

For å imøtekomme bystyrets vedtak ble plassen under opparbeidelse påført grovneilige masser og sådd til med gress med tanke på lek og ballspill på området.

Aralet ble imidlertid lite brukt til utfartsparkeringsplass og heller ikke brukt til «andre formål» som

foreslått av bystyret. På grunn av ulovlig søppelfylling måtte plassen etterhvert stenges av for innkjøring. I de senere år er området også blitt sterkt belastet og ødelagt av ulovlig motorsykel- og bilkjøring.

For å få orden på området foreslo derfor skogsjefen for noen år siden at Maridalen golfklubb i samsvær med reguleringsvedtaket og for å få orden på området skulle få tillatelse til å bruke arealet som treningsområde for golf. Etterat saken ble koblet sammen med et større golfanlegg på innmarksområdene i Maridalen, anmodet Helserådet om at saken ble stillet i bero inntil sak om verneplan for Maridalen var avklart. Formannskapet ga den 8/5 1985 sin tilslutning til Helserådets anmodning.

Bilkjøring

I forbindelse med fornyelse av festekontrakt for Oslo Golfklubb på Bogstad ba skogstyret i møte den 1/9 1986 administrasjonen arbeide videre med muligheten for å skaffe egnede arealer for golfspill.

Denne sak ble behandlet av bystyret 3/12 1986. Sak 678. Etter ny henvendelse fra Maridalen golfklubb ble klubben av skogsjefen i samråd med vann- og avløpsverk, stadsfysikus, formann og varaformann i

skogstyret gitt tillatelse til helt midlertidig å benytte Brekke parkeringsplass som øvelsesområde for golf. Samtidig ble klubben gitt tillatelse til å plukke stein, påføre grovneilig jordmasse på enkelte steder, og så til med gress på de områder som var blitt ødelagt av lovlig motorsykel- og bilkjøring. Det ble videre gitt tillatelse til å planere ut ulovlig tilkjørte fyllmasser i en skråning og på en utslagsplass for golfballer.

Befaring

Skogstyret og en representant for byrådet ga sin tilslutning til de utførte arbeider under befaring på stedet den 25/6 1987.

Det er nå blitt orden på plassen, og skogsjefen er av den oppfatning at de utførte arbeider har forskjønet området, og at tiltaket på ingen måte kommer i konflikt med verneplanene for Maridalen.

Det kan opplyses at byplankontoret har gitt uttrykk for stor tilfredshet med de utførte arbeider.

Ved fylkesmannens kontor har man den 7/9 1987 fått opplyst at fylkesmannen med de forsikringer som er gitt av Oslo kommune ikke finner å ville be Miljøverndepartementet iverksette vedtak om midlertidig vern av Maridalen etter paragraf 18.3 i naturvernloven.

Skogsjefen tåkelegger

Av Gjermund Andersen,
Østlandske Naturvernforening

Skogsjef Bjarne Mjåland har i Aftenposten for 9/9-87 et innlegg om golfbanen i Maridalen. Innlegget inneholder en rekke uriktige opplysninger og mangler andre opplysninger som ville stille saken i et helt annet lys.

Ved å referere til en rekke vedtak og uttalelser som tildels har lite med saken å gjøre, prøver skogsjefen å gi inntrykk av saklighet og redelighet. Det han i virkeligheten gjør er å tåkelegge sakens kjerne.

1. Skogsjefen skriver at Oslo formannskap i 1985 vedtok å stille golfbanesaken i bero inntil verneplan for Maridalen forelå. Det som ikke står, er at de arbeider som nå er utført på banen, er nøyaktig de samme som formannskapet utsatte i 1985. Arbeidene er således utført i strid med gjeldende vedtak.

2. Skogsjefen viser til vedtak i 1970 og 1975 til forsvær for sine handlinger. Men hvordan kan et eldre vedtak oppheve et nyere? 3. Skogsjefen viser videre til et vedtak fra skogstyret fra 1986. Hvordan kan et vedtak fra skogstyret oppheve et vedtak fra et høyere organ (formannskapet) uten at saken forelegges dette organet på nytt?

4. «Skogstyret og en representant for byrådet ga sin tilslutning til de utførte arbeider under befaling på stedet 25/6 1987.» Har skogstyret og en en-

keltbyråd rett til å overprøve formannskapets vedtak? Hvorfor ble ikke byrådet trukket inn før arbeidene ble startet (13/6)?

5. Skogsjefen skriver at golfklubben ble gitt tillatelse til arbeidene i samråd med Helsedirektoratet og Vannverket. Dette er ikke riktig. Det som ble vedtatt (iflg. skriftlig referat fra skogvesenet) var at saken om klubbhus og treningsbane for golf skulle sendes ut på høring og folkevalgt behandling. Anleggsarbeidene er utført i strid med den avtalen som var inngått på befalingen.

6. Fylkesmannen i Oslo og Akershus vil ikke be om midlertidig vern fordi Oslo kommune har lovet å stoppe anleggsarbeidene. Skjer ikke det, vil slikt vern bli innført. En slik avgjørelse er ingen aksept av de arbeider som er utført.

7. Også Miljøverndepartementet har bedt om at anleggsarbeidene stoppes. Det skjedde i juli. Likefullt fortsetter arbeidene langt ut i august.

Oslo Helsedirektoratet utarbeider nå en verneplan for Maridalen. Arbeidet ventes avsluttet rundt nyttår. Anleggsarbeidene ved Brekke bryter med intensjonene som ligger til grunn for planen. Det kan virke som om kommunens ene «hånd» saboterer det den andre gjør. Til skade for byens innbyggere.

Aftenutgave.

Onsdag 23. september 1987 Aftenposten

Golfbane på Tokerud?

Golfballer kan komme til å suse i luften over 150 dekar jord i Tokerruddalen nord for Fossumveien i Oslo.

LUDVIG LORENTZEN

Park- og idrettsvesenet arbeider med et forprosjekt for en nihulls golfbane på denne grunnen, som eies av kommunen og er regulert til friareal. Forprosjektet blir muligens ferdig før årsskiftet, opplyser prosjekteringsjef i Park- og idrettsvesenet, Øystein Syvertsen.

«Nedsett et utvalg som skal lete etter tomter til golfbane,» foreslo Helsedirektoratets kontor for natur- og miljøvernssaker i et brev til Park- og idrett. Brevet inneholdt dessuten fire forslag: Abildsø gård, Engebråttjordene, Gaustadjordene og Skullerud industripark.

— Vi kan ikke gi en idrett særbehandling ved å nedsette et eget utvalg for golfbane. En slik bane må planlegges som ethvert annet idrettsanlegg, sier Syvertsen.

Han har dessuten innvendinger mot de fire forslagene. Abildsø gård er privateid og ville bli dyr for kommunen å kjøpe. Engebråttjordene, som idag brukes til planteskole av kommunen, er planlagt til gravlund og gang i fremtiden. Gaustadjordene eies av Staten og blir kanskje bebygget med nytt Rikshospital. Skullerud industripark ligger langt inn i fremtiden.

— På Gaustadjordene ville det sannsynligvis bli plass igjen til en attenhulls golfba-

ne ved siden av et nytt Rikshospital. Dermed er Gaustadjordene kanskje det beste alternativet av de fire, selv om grunnen måtte leies eller kjøpes av Staten.

Grønmo blir muligens et bra sted for golf, når søppel-tømmingen der slutt. Men innen overskuelig fremtid virker Tokerrud-prosjektet som det beste, avslutter Syvertsen.

Maridalen enestående

Han er ikke golffolkets beste venn, siden han går imot planene om ny bane i Maridalen, sto det forleden i Aftenposten om konsulent Kjell Sandaas på Helsedirektoratets kontor for natur- og miljøvernssaker. Sandaas liker av flere grunner ikke å ha denne karakteristikken hengende på seg:

— Jeg ser gjerne at Oslo får en ny golfbane, fordi et slikt anlegg er en grønn lunge som byen trenger. Men når det skal utarbeides forslag til verneplan for Maridalen, blir det vanskelig på faglig grunnlag å anbefale golfbane der.

I Maridalen henger jordbrukslandskap og uberørt natur sammen på en helt enestående måte, og det ville vært uheldig å forstyrre denne sammenhengningen med et golfanlegg. Forslaget til verneplan for dalen skal både ut på «høring» og behandles politisk i mange organer. Jeg kan derfor ikke i verneplanen «si nei til golf-anlegg», slik det sto i Aftenposten.

I kontorets brev til Park- og idrett, hvor vi foreslo flere banealternativer, understreket vi at golf er en så arealkrevende idrett at arealkravet i seg selv kan bli et problem, avslutter Sandaas.

Fylkesmannen i Oslo og Akershus

Deres ref.	Vår ref.	J.nr.	Arkivnr.	Dato:
	OF/LSL	8655/87		23.09.87

PROTESTER MOT INNGREP I MARIDALEN

Det vises til møte 27.8.87 mellom fylkesmann Gunnar Alf Larsen og byråd Jo Frisch. Bakgrunnen for møtet var protester mot disponering av Brekke utfartsparkeringsplass til treningsområde for golf og ombygging av adkomstvei til plassene Bakken og Myrvold i Maridalen.

På anmodning fra fylkesmannen kan teknisk direktør bekrefte at det ikke vil bli foretatt naturinngrep i Maridalen - uten at det skjer i samråd med fylkesmannen - før spørsmålet om verneplan er avklart. Det tas forbehold om tiltak som er nødvendige av hensyn til byens drikkevann, f.eks. gjennomføring av pålegg i forbindelse med sanitærinstallasjoner i boliger.

Til orientering vedlegges kopi av skogvesenets brev, datert 10.7.87 og notat, datert 10.9.87.

Teknisk avdeling

U.F. Beichmann

O. Frostestad

Vedlegg : Kopi av skogvesenets brev, datert 10.7.87 og notat, datert 10.9.87

Kopi er sendt byråd Jo Frisch, skogvesenet, vann- og avløpsverket, veivesenet, stadsfysikus, Østlandske Naturvernforening og Maridalens Venner.

Ulovlig anlagt golfbane

Av Viggo Ree

Det er trolig få som er uenige i at golf er en fin form for mosjon. At sporten har få anlegg i Norge har utvilsomt sammenheng med at når baner er under planlegging, har golffolk nesten bestandig kastet seg over arealer som enten er fredet eller som er foreslått tatt vare på i henhold til naturvernloven.

Maridalen representerer den siste urørte rest av de opprinnelige Aker-bygdene. Dette er årsaken til at Miljøverndepartementet har bedt Oslo kommune utarbeide et forslag til en verneplan for dette enestående klassiske kulturlandskap, og området foreslås nå som et av Norges bidrag til Europarådets kulturlandskapsår. Det er således ikke overraskende at golf-sporten ønsker å trenge seg inn med anlegg også i den fagre Maridalen. Ved siste gangs behandling vedtok Oslo formannskap den 8/5-85 at spørsmålet om golfbane i Maridalen skulle utsettes til verneplanforslaget lå på bordet.

Men hva skjer så? Uten å sende saken ut på høring, slik skogsjefen lovet, og uten folkevalgt behandling, satte Skogvesenet og Maridalen Golfklubb i første halvdel av juni i gang med bygging av en

treningsbane på tidligere Brekke parkeringsplass i Maridalen. Skogsjefen leide ut etatens egne anleggsmaskiner og arbeidskraft til golfklubben, som betalte for dette av egen lomme. Sammen har de arbeidet både i helger og på hverdager hele sommeren igjennom frem til slutten av august. Er dette er forvaltningspraksis kommunens ledelse vil være bekjent av?

Skogsjefen uttalte i pressen den 24/7: «Det er nå blitt orden på plassen.» Blandt arbeidene som er utført etter denne dato er nedhugging av skog, utvidelse av banen og tilkjøring av flere talls lastebillass med jordmasser! Området er tidligere regulert til parkeringsplass, og bygningsrådet anbefalte i sin tid at arealet ble sådd til med gress slik at det kunne benyttes til andre formål. Dersom vi ikke hadde hatt formannskapsvedtaket fra 1985, kunne det være interessant å spørre hvorfor parkeringsplassen er forsynt med bom ved innkjørselen, og hvorfor det kun er medlemmer av golfklubben som har nøkkel til bommen?

I lokalmiljøet har folk følt seg maktesløse og sittet omtrent lamslåtte over en slik måte å ta seg til rette

på. Maridalen Vel, Maridalens Venner og Østlandske Naturvernforening har jevnlig protestert, og sendt diverse brev til både Miljøverndepartementet og lokale myndigheter. I et brev fra departementet til stadsfysikus i Oslo av 16/7 ble det på det inndendigste bedt om at anleggsvirksomheten ble stanset. Men ingen våget å gripe inn i ulovlighetene, og arbeidene fortsatte derfor helt til slutten av august, da det ble oppnådd en avtale mellom fylkesmannen og byrådet. På dette tidspunktet var grovarbeidet så å si fullført, og golfbanen i Maridalen et faktum!

Med Skogvesenet og golfklubben i spissen er det nu etablert et fremmedelement i form av et idrettsanlegg i kulturlandskapet Maridalen. Det hele er en høyst provoserende operasjon, og en fullstendig overkjøring av lokalsamfunn og demokratiske spilleregler. I første rekke har skogsjefen med denne demonstrative fremferden skrevet sitt navn i Maridalens historie på en særdeles ufordelaktig måte, og mange, også i Maridalen, spør seg nu om Oslo kommune virkelig kan være tjent med en slik etatsjef.

FYLKESMANNEN I OSLO OG AKERSHUS

Kontoradr.: H.Heyerdahls gate 1
Telefon (02) 429085 - Postboks 8111 DEP. - 0032 Oslo 1

Miljøverndepartementet,
Postboks 8013 Dep.,
0030 Oslo 1.

Deres ref.
85/3889-13 N GH/tw

Vår ref.(bes oppgitt ved svar)
H 8523/87 KH/kh
Arkiv 471.12

Dato
1.10.1987

FORSLAG OM LANDSKAPSVERNOMRÅDE I MARIDALEN

Vi viser til Deres brev, datert 5.8.87.

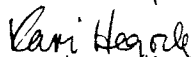
- ./.. Fylkesmannen har i mottatt brev fra Oslo Kommune, se vedlegg, hvor det går fram at det ikke vil bli foretatt ytterligere inngrep i Maridalen, uten i samråd med fylkesmannen, før vernespørsmålet er avklart.

Om Brekke utfartsparkering, har fylkesmannen sagt at den inntil videre kan benyttes som treningsanlegg for golf. Betingelsen er at det ikke tilføres ytterligere masser, og at trær etc. ikke ryddes for å utvide arealet. Videre må det ikke oppføres bygninger. Allerede tilførte masser kan planeres og tilsås.

Fylkesmannen finner ikke etter dette at det er behov for midlertidig vern av Maridalen.

Vennlig hilsen

Nils P. Kaltenborn (e.f.)

Kari Hegvik

Kopi: Østlandske naturvernforening
Maridalens Venner, v. S. Reinholdt, Grefsen v. 62, ✓
0487 Oslo 4.
Oslo kommune, Kontoret for natur- og miljøvern
" " , Skogvesenet
" " , Finansdirektøren
Norges Golfforbund, Hauger skolevei 1, 1351 Rud.

Maridalens Venner

MARIDALEN
0809 Oslo 8

Postgiro: 2084697
Chr. Bank og Kreditkasse
6080.63.29951

Maridalen, den 5/10 1987.

Fylkesmannen i
Oslo og Akershus
Gunnar Alf Larsen,
H. Heyerdalsgt. 1,
0160 Oslo 1.

Finansdirektøren
i Oslo
U.F. Beichmann,
Rådhuset,
0160 Oslo 1

Byråd Jo Frisch,
Rådhuset,
0160 Oslo 1.

3. protest mot ulovlig anlegg av golf treningsfelt i Maridalen.

Vi viser til våre protester av 23/7 og 18/8 d.å.

Samtidig vil vi takke for mottatt kopi av Finansdirektørens av 23/9 (J.nr. 8655/87) til Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Men vi har ikke mottatt kopi av skogvesenets brev datert 10/7-87 og notat datert 10/9-87, som det henvises til i brevet.

Vi oppfatter Finansdirektørens brev som en bekreftelse av Formannsskapets vedtak av 8/5-85 samtidig som det utvider Formannsskapets vedtak til å gjelde alle naturinngrep i Maridalen inntil verneplanarbeidet er avsluttet.

Så langt er vi meget vel tilfreds.

Men vi vil på den annen side med dyp skuffelse og stigende irritasjon underrette Dem om at Skogsjefen i Oslo, hans etat og golfklubben(e) med suveren forakt for alle overordnede vedtak fortsetter sine anleggsarbeider på Brekke.

Undertegnede, andre medlemmer m.fl. har siden 18/8 gjort følgende observasjoner:

Onsdag 26/8 Om morgenen ble det konstatert at 1 lass med planeringsmasse var tilkjørt.
Om ettermiddagen ble det konstatert at flere nye lass var tilkjørt. Antagelig 6 lass.
En rapport forteller at det var Oslo skogvesens folk og biler som kjørte på massen.
Et av våre medlemmer fotograferte virksomheten på samme måte som vi har samlet mange bilder fra virksomheten helt siden 13/6.

Torsdag 27/8 Denne dagen ble det antagelig tilkjørt ca. 10 lass masse.
Om kvelden arbeidet 3 mann, hvorav minst 2 var svenske, med planeringsarbeider.

- Fredag 28/8 Ytterligere tilkjøring av masse. 6 lass ?
- Mandag 31/8 Planeringsarbeider med spade(r) og rive(r) ?
- Torsdag 3/9 En del ungdommer med bil(er) og motorsykler kjørte "cross" på feltet og ødela en del av de planerte områdene og det nyspirte gresset.
- Fredag 4/9 Om formiddagen var 3 golfblubbmedlemmer på området og arbeidet.
- Lørdag 5/9 Det ble konstatert at bommen var reparert etter hærverk.
- Mandag 14/9 Minst 1 svenske og noe andre arbeidet med planering av de store haugene med masse. De hadde hjelp av en privateid traktor. Virksomheten ble fotografert av et av våre medlemmer. Vi fikk rapport om at bommen antagelig har vært forsøkt ødelagt 2 ganger. Den ene gangen ble stolpen med lås så ødelagt at den visstnok måtte erstattes med en ny.
- Søndag 27/9 Vi mottar rapport om 3 gressklippere hadde klistet området. 2 av maskinene var så store at føreren satt på den.
- Søndag 27/9 eller mandag 28/9 Ytterligere planeringsarbeider foretatt maskinelt.

Konklusjoner:

- A) Tross alle vedtak, påbud og avtaler fortsetter anleggs- virksomheten på Brekke som et samarbeidsprosjekt mellom Oslo skogvesen og golfinteressene.
- B) Området er avstengt med låst bom hvor bare Oslo skogvesen og golfinteressene har nøkkel.
- C) Det er klart at når Oslo skogvesen og golfinteressene fortsetter den ulovlige anleggsvirksomheten, som blir stadig mer ulovlig, synker menigmanns respekt i tilsvarende grad for politikere og myndigheter.
- D) Stadig flere antas å oppleve virksomheten på Brekke som arrogant og korrupt.
- E) Skogsjefens virksomhet skaper en stadig dypere og bredere kløft mellom ham og alle de organisasjoner og interessegrupper som er involvert i denne saken.
- F) Skogsjefens håndtering av Brekke-saken oppmuntrer til slikt hærverk som er referert ovenfor, hvilket er samfunnsmessig og moralsk meget uheldig og skadelig.

Vi anmoder innstendig om en endelig stopp på arbeidet på Brekke !

Pore Rumborg
Nestformann

Sheldon Reinholdt
Formann

Kopi til: Miljøverndep., Teknisk direktør, Oslo skogvesen, Miljøvernadv.v/fylkesmannen, Stadsfysikus i Oslo, Oslo formannsskap, Østlanske Naturvernforening, Oslo byråd,, Maridalen Vel,

BYDELSUTVALG 40

MARKA

Oslo Kommune
Skogvesenet
Mailundvn. 21
0569 Oslo 5.

OSLO, 9.10.87

Vedr.: Treningsfelt for golf på Brekke.

BU-40 Marka vil med dette rette en protest til Oslo Kommune angående den ulovlige virksomheten som foregår på Brekke utfartsparkeringsplass. Brekke utfartsparkeringsplass har i flere år vært stengt p.g.a. påstått lite brukt. Trafikksituasjonen langs Maridalsveien er fremdeles til tider temmelig kaotiske og farlige, og Brekke utfartsparkeringsplass kunne med fordel vært brukt for å avlaste denne situasjonen.

Maridalen Golfklubb har tidligere søkt om å få benytte utfartsparkeringsplassen som treningsfelt. Dette ble avslått av formannskapet allerede i 1985 og BU-40 Marka ga allerede høsten 1984 en uttalelse i saken.

Den 9. juni 1987 ble det ulovlig igangsatt anleggsarbeide på Brekke utfartsparkeringsplass, noe som til tross for sterke protester og reaksjoner fra bl.a. Østlandske Naturvernforening, Maridalens Venner og Maridalens Vel, har fortsatt.

Vi vil på bakgrunn av ovenstående be om at:

1) Virksomheten stoppes straks og at formannskapsvedtaket fra 1985 og vårt brev blir respektert. Det har ikke kommet nye momenter inn i saken som gjør at vi kan fravike dette vedtaket som pålegger området å ligge i bero inntil det videre arbeidet med verneplan/disposisjonsplan/bevaringsplan er mer avklart.

2) Bommen og de fysiske hindringer blir fjernet, slik at Brekke utfartsparkeringsplass kan bli brukt til det den er best egnet for sett fra beboernes og brukernes behov og synspunkter.

Med vennlig hilsen

BU-40 Marka

Stein Hansen

Stein Hansen

Sekretær

c.c. Beboere i Maridalen
Fellessekretariatet

DEBATT aften

Skriv kort — ikke over halvannet maskinskrevet A-4-ark, gjerne mindre. Benytt største linjeavstand og en marg på fire cm. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innsendte innlegg.

Ulovligheter

Av Viggo Ree

Golfbane i Maridalen er et faktum. Stikk i strid med formannskapsvedtak fra 1985 og uten folkevalgt behandling har ansatte i Skogvesenet og medlemmer i Maridalen Golfklubb isommer anlagt en småspillbane for golf på Brekke parkeringsplass. Det har ikke manglet skarpe reaksjoner og forømmelser. Maridalen Vel, Maridalens Venner, Østlandske Naturvernforening, Oslo og Omland Friluftsråd, Bydelsutvalg 40 Marka og en rekke privatpersoner har skrevet diverse brev og protestert på ulovlighetene. Oslo Fremskrittsparti har forøvrig også fastslått at utbyggingen har skjedd uten vedtak. Men anleggsarbeidene ble stanset først da banen var så å si ferdig. Formannskapet og kommunens ledelse har utrolig nok sett gjennom fingrene med at deres eget vedtak ikke er blitt fulgt!

Blir man tatt for å kjøre i 90 km/t i en 50 km-sone, blir man ikke klappet på skuldrene og oppmunnet til å kjøre videre med samme hastighet. Men det er nettopp det som nu har skjedd i Maridalen. Fylkesmannen har i brev av 1/10 gitt golfklubben grønt lys for å benytte området som treningsbane for golf. Banen er jo tross alt anlagt! Fylkesmannen har

følgelig bestemt noe som er i strid med formannskapets vedtak.

Falskspill

Skogsjefen og golfklubben har altså lyktes med sitt falskspill. Men dette er også en seier for umoral og selvtækt. En seier for dem som vil undergrave samfunnets rettsregler. Men hverken golfporten, offentlig ansatte eller politikere kan være tjent med slik lovløshet. Dette svekker menigmanns respekt for myndighetene, og jeg er redd for at den ulovlig anlagte golfbanen i Maridalen også vil oppmuntre til fremtidige sabotasjeaksjoner i området, noe vi allerede har sett eksempel på.

Trær

Skogsjefen har i lang tid ansett den tidligere parkeringsplassen som et problemområde. Det vil den fortsette å være så lenge treningsbanen eksisterer. Dette kan imidlertid løses på enkelt vis ved tilplanting av trær (slik det en gang var), noe bl.a. Maridalens Venner forlenget har foreslått. En golfbane i et fremtidig landskapsvernomsråde i Oslos viktigste kulturborg vil bli stående som et symbol på samfunnets godkjennelse av en ulovlig virksomhet. Derfor er vårt demokrati ikke tjent med det.

Golf og tillitt

I Grefsen menighetsblad nr. 3 i år offentliggjøres planer om en 18-hulls golfbane på vestsiden av hovedveien i Brekke/Stubberud-området i Maridalen. Arbeidet med dette prosjektet har pågått siden 1969, og Maridalen Golfklubb har supplert innslaget med et detaljert kart over den planlagte banen. Dette omfatter arealer som idag huser ca. 400 mål produktiv skog og dyrket mark. Golfklubbens kontaktperson forteller videre i intervjuet at de håper å komme i gang med første byggetrinn i 1988.

Men første byggetrinn skjedde allerede i sommer, da golfklubben og Skogvesenet, stikk i strid med formannskapsvedtak fra 1985 og uten folkevalgt behandling, anla en småspillbane på Brekke parkeringsplass. Protester mot ulovlighetene fra en rekke organisasjoner og lokalmiljøet i Maridalen hjalp ikke.

I oppslaget i menighetsbladet ble leserne oppfordret til å henvende seg telefonisk til golfklubbens kontaktperson dersom man var interessert i nærmere detaljer. Dette gjorde jeg den 7. august. Under samtalen fikk jeg opplyst

at golfklubbens medlemmer var «veldig innstilt på et samarbeide med befolkningen i Maridalen», og at «det er viktig at partene setter seg ned og snakker sammen».

Denne samarbeidsånden har Maridelen merket lite til på disse 18 årene! I stedet har vi opplevd at en utbygging av golfbane i dalen skjer uten kommunale vedtak og bak ryggen på oss. Golfklubben og skogsjefen skaper såvisst ikke tillitt med denne udemokratiske og ufine fremferd. En slik provoserende inntrengning i Maridalen er derfor en meget dårlig reklame for denne idretten. Det er sannelig ikke rart at golfporten har få baner i Norge når dens tilhengere benytter slike metoder!

Viggo Ree

LØRDAG 24. OKTOBER 1987

weekend Aftenposten

Ulovlig treningsanlegg

KAJ PEDERSEN

Golfbanekrangelen i Maridalen går videre. Maridalens Venner mener de har sitt på det tørre, og at det er ulovlig anleggsvirksomhet som har foregått på Brekke utfartsparkeringsplass. I formannskapsvedtaket fra 1985 er det presisert at bygging av en treningsbane skulle utsettes til det forelå en verneplan for området. Nå er allikevel banen blitt bygget, og byrådet har godkjent det som har skjedd. Skogsjef Bjarne Mjaaland nekter å uttale seg i denne saken.

Det hele startet med at Maridalen Golfklubb søkte om å benytte Brekke utfartsparkeringsplass som treningsfelt for golf. Etter en rekke behandlinger og høringer, ble det den 17.4.85 vedtatt av formannskapet at banen ikke skulle bygges før det forelå en verneplan for Maridalen.

Søppel

Slik det er idag ligger det et ferdig treningsfelt for golf på Brekke utfartsparkeringsplass. Maridalens Golfklubb sier de har fjernet søppelet som var kastet på plassen, og de har jevnet ut hullene med masse. Videre er det planert ut et stort område, og en såkalt «driving range» (treningsbane for slag) ble ferdigstilt og åpnet i oktober 1987.

— Det har ikke vært store mengder søppel på denne plassen, sier formannen i Maridalens Venner, Sheldon Reinholdt. Det har hele tiden vært en bom ved inngangen, så dette er noe golffolkett dekker seg bak.

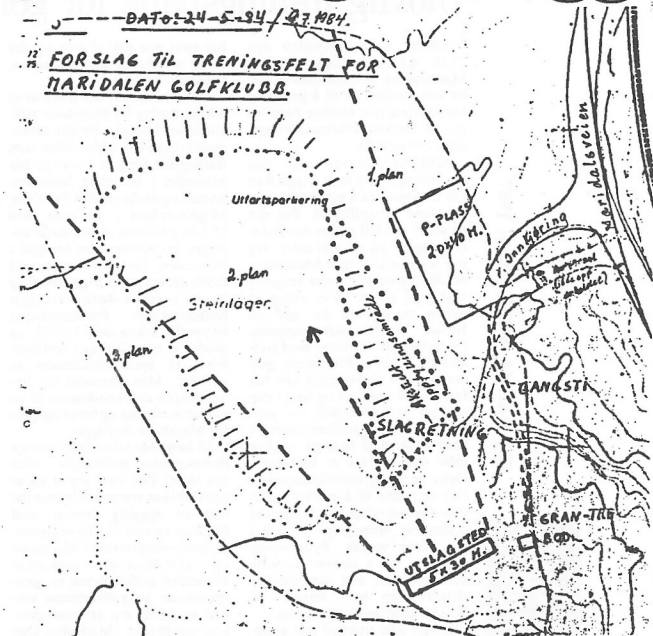
Ulovlig

Kommunalråd Anne Marie Tannes, sier at utbyggingen av området i Maridalen er ulovlig. Det er ingen som har papirer på at det skal bygges en treningsbane for golf i Maridalen, derfor synes hun det er galt at folk skal gå bakveien for å skaffe seg fordeler.

— Selv om Maridalen Golfklubb har fått nei til denne banen fra formannskapet, så har de allikevel bygget den, med Skogsjefens tillatelse, fortsetter Tannes. — Det er Byrådet som har sviklet i denne saken, det er de som skulle ha stoppet utbyggingen.

Positivt

Byrådssekretær Trine Hannevold, sier at Byrådet har godkjent at det er blitt bygget en treningsbane for golf i det aktuelle området. Byrå-

Denne tegningen fulgte golfklubbens søknad til formannskapet, og viser tydelig at det var et treningsfelt for golf som skulle bygges på Brekkes. Selv et nei fra Formannskapet kunne ikke hindre at banen ble bygget.

det presiserer at dette er et høyst midlertidig anlegg, som skal brukes til fritidsformål.

Vedtaket i Formannskapet gjaldt en midlertidig treningsbane for golf, som ikke skulle bygges før det forelå en verneplan for Maridalen.

Godkjent

Byrådet godkjente byggingen av golfbanen, for de syntes det var positivt at banen ble brukt til golfspill, sier Trine Hannevold.

Byrådssekretæren er også i den tro at banen kan brukes til andre idretter. Banen skal jo brukes til skigåing på vinteren, men det kan bli moro når de lokale fotballagene tar banen i bruk. Sannsynligvis har de aldri hatt finere gress under støvlene, og det spørs hvordan golfklubben vil like det.

Finansiert

— Skogseesens maskiner er blitt brukt, og Maridalen Golfklubb har betalt regningen av egen lomme, sier Viggo Ree, en av de største motstanderne av utbyggingen. Tidligere i sommer hevdet Skogsjef Bjarne Mjaaland, at det ikke er hugget tømmer i det aktuelle området. Viggo Ree mener

han sitter med billedmateriale som viser det motsatte.

Gjelder

— Søknaden som Maridalen Golfklubb sendte til behandling, gjaldt kun et treningsfelt for golf på Brekke utfartsparkeringsplass, sier Sheldon Reinholdt i Maridalens Venner. — Denne saken gjelder ikke en 18 hulls golfbane, som mange prøver å dekke seg bak. Han sier videre at Miljøverndepartementet har gått imot byggingen, så det er rart at ingen skal få stoppet ulovlighetene. — Det er ingen som vil innrømme hva som er riktig og galt i denne saken.

Originalt

Vi siterer formannen i Maridalens Venner, da han fikk høre at Byrådet støttet utbyggingen: «Dette er en helt ny, og høyst original styringsmodell for Byrådet. Det er bekymringsverdig at Byrådet vil la seg kjenne ved denne politikk. I denne saken ser det ut som om korridorpolitikken kan velte et formannskapsvedtak, her er det mange som har pratet på gangen.»

Det høres også med til saken at det planlegges et nytt klubbhus

ved treningsbanen. Foreløpig har ikke byggingen kommet igang. Det skal behandles i Skogstyret i nærmest fremtid.

— Byggingen av klubbhuset ble stoppet av formannskapsvedtaket, sier Reinholdt. — Slik det ligger an nå, så virker det som om det hjelper å kjenne de rette menneskene. Da lar det seg gjøre å realisere sine planer, avslutter han.

Skogsjefen

Vi har ikke fått noen kommentar fra golf-folket i denne saken, dette skyldes at det var umulig å ta tak i formannen i Maridalen Golfklubb. Derfor kontaktet vi Skogsjef Bjarne Mjaaland, på oppfordring fra Oslo Golfklubb. Dette ble gjort, og bortsett fra at han mente at banen var lovlig bygget, var han overhodet ikke villig til å kommentere saken.

Maridalens Venner skal behandle saken på nytt, etter uttalelse fra Byrådet. Da vil det sannsynligvis bli sendt et brev til formannskapet, slik at det kan vurderes saken på nytt. Maridalens Venner er for tiden meget opptatt av at noe gjøres i denne saken, så nå gjenstår det å se hvor lang tid det tar før noen får orden på saken.

ONSDAG 11. NOVEMBER 1987

Ullens Pavis.
Akersposten

DEBATT · DEBATT · DEBATT · DEBATT

Ulovlig treningsbane for golf i Maridalen

ONSDAG 11. NOVEMBER 1987

Ullern Avis · Akersposten

I Ullern Avis/Akersposten den 23.10. d.å. har skogsjef Bjarne Mjaaland og golfinteresserte fått en stor spalteplass til å prøve og bortforklare sine ulovlige handlinger på Brekke utfartsparkeringsplass i Maridalen.

Artikkelen prøver etter min oppfatning å vise til at Viggo Ree står i spissen for å protestere mot Mjaaland og golfklubben. For det første er det feil og for det andre er det gjort på en ufin måte. Jeg tror jeg kan si at hele Maridalens befolkning og alle andre reagerer kraftig på at det nå er anlagt et ulovlig treningsfelt for golf på Brekke utfartsparkeringsplass. Protestene har ikke noe med golf-sporten å gjøre. Protestene gjelder kun den ulovligheten som har foregått på området og som i dag er blitt et treningsfelt for golf. Det er synd at golfinteresserte i Oslo velger å gå fram på en sann måte som det her er blitt gjort. Dette er veldig konfliktskapende. Det er grunn til å merke seg at Oslo Fremskrittsparti har uttalt at golfbanens utbygging er satt i gang uten vedtak. Bydelsutvalg 40-marka har i et brev av 9.10. d.å. protestert mot den ulovlige virksomheten som foregår på Brekke utfartsparkeringsplass.

Er det ikke snart på tide at politikere som var med på å vedta vedtaket i formannskapet forteller skogsjefen hva vedtaket innebærer?

Siden skogsjef Bjarne Mjaaland og golfinteresserte påstår i artikkelen den 23.10. d.å. at de ikke

har gjort noe galt så tror jeg det er på sin plass å repetere saken. Følgende har skjedd:

Den 11.7.84 ble det sendt ut et høringsforslag fra Maridalen golfklubb om å benytte Brekke utfartsparkeringsplass i Maridalen som treningsfelt for golf. Forslaget ble behandlet i en rekke høringsinstanser og endte med et Friluft og Miljøvernrådet i et møte den 15.1.85 gikk imot at det skulle anlegges en treningsbane for golf i Maridalen. (mrk.: treningsbane!) Golfklubben anket avgjørelsen og ba om at saken skulle forelegges formannskapet. Formannskapet behandlet saken den 17.4.85, og uttaler at et golfanlegg i nedslagsfeltet til byens drikkevann er uønsket. Man anmoder at behandlingen av saken utsettes til en samlet vurdering og bevaringsplan for Maridalen foreligger.

Så langt har saken fulgt vanlige demokratiske spilleregler. Men hva skjer? Det viser seg at en av golfklubbens styremedlemmer har hatt en hyggelig samtale med Ordføreren den 28.8.86 vedrørende golfrenningsareale i Maridalen og Ordføreren oppfordret Maridalen golfklubb om en genopptakelse av golfklubbens søknad av 8.5.85 om et treningsanlegg ved Brekke i Maridalen. Den genopptakelsen kom aldri i gang. Nå starter ulovlighetene. I et brev av 5.2.87 så skriver skogsjef Bjarne Mjaaland til Arild Wahlstrøm og ber om å få tilsendt en ajourført skisse for øvingfelt for golf på Brekke i Maridalen. Dette

har resultert i at området har blitt utvidet, det har blitt kjørt på mange billast med jord og sand, trær er hugget ned og området er blitt sperret med bom som bare golfklubben og skogvesenet har nøkler til. Området er i dag identisk med kartskissen som golfklubben søkte om å få opparbeide i sin søknad av 11.7.84.

De har greid noe til også. De har meislet inn navnene sine i Maridalens historie på en måte som for dem vil stå der på en dårlig måte. Hvilke konsekvenser vil dette få i forholdet til lokalbefolkningen? Denne saken og dens fremgangsmåte har satt sine spor i forholdet mellom Maridalens befolkning på den ene siden og skogsjef Bjarne Mjaaland og golfklubben på den andre siden. For når forholdet er slik at de folkevalgte avgjørelser blir tilsidesatt slik de har blitt gjort i denne saken, så forsvinner også tilliten til at saker angående området kan bli demokratisk behandlet og man får en større grad av selvtillit, slik som skogsjefen har gjort. Etter min oppfatning kan det rettes opp på bare en måte. De folkevalgte må fortelle at det eneste vedtaket for området er formannskapsvedtaket fra 1985, skogsjefen får ta konsekvensen av sin ulovlige handling og golfklubben får finne seg andre områder til en bevaringsplan/verneplan for Maridalen foreligger, slik formannskapet har sagt.

Tore Furuberg
Maridalen

Om golfbanen og «usaklig hets»

Av A. Chr. Reitan

Politikere oppfordrer til engasjement i spørsmål som gjelder natur- og miljøvern. Enkelte, som miljøvernministeren, går så langt som å si at politikere er avhengig av støtte fra frivillige organisasjoner og andre. Men hva er vitsen når vi blir møtt med beskyldninger av typen «usaklig hets», og det i en sak hvor engasjementet fra naturvernhold er en oppfølging av politikernes egne vedtak?

Jeg sikter til et innlegg av Trygve Horgen og Odd Wivegh ikke før jul og om golfbanesaken, som avslut-

tes med at man «tar avstand fra den usaklige hets mot skogsjefen som er fremkommet i pressen i den senere tid».

Verne Maridalen

Horgen og Wivegh gir med dette inntrykk av at de ikke anerkjenner det arbeidet som frivillige organisasjoner og andre legger for dagen for å verne Maridalen mot tekniske inngrep. Uttalelsen er et angrep på det lokale engasjement i saken. Det er grunn til å frykte at man herefter ikke vil finne det bryet verdt å bru-

ke tid og krefter i saker som gjelder vern av natur og miljø. Og det var vel ikke meningen?

Videre gir Horgen og Wivegh inntrykk av at politiske vedtak ikke er ment å bli tatt på alvor. I denne saken har skogsjefen, med fylkesmannens godkjenning, sørget for at et 40 mål stort område er tatt i bruk til golfbane. Det er skjedd uten at saken ble sendt ut på høring slik skogsjefen hadde lovet, uten at saken var behandlet av formannskap og styre og til tross for at sistnevnte i 1985 vedtok at

spørsmålet om golfbane i Maridalen skulle utstå til verneplanen for dalen forelå og at jordbruksareale skulle opprettholdes.

Vile fått bot

Hvis vi hadde satt oss ned foran skogsjefens anleggsmaskiner sommeren og høsten 1987, ville vi sannsynligvis blitt ilagt bøter for å ha krenket norsk lov!

Forstår Horgen og Wivegh at folk mister respekt for politikere, og at de selv bidrar til dette når de betegner det arbeide vi utfører som hets?

Blompen

Ondag 6. januar 1988

Aftenavisa

Årsmøte 22/3-88 i Maridalen golfklubb

Av Sheldon Reinholdt og Tore Furuberg

Maridalen Golfklubb

Årsmøte avholdes i Oslo Golfklubbs lokaler på Bogstad tirsdag 22. mars kl. 19. Alle interesserte som ønsker medlemskap ell. orientering om sesongens spilemuligheter har adgang til møtet.
Styret i Maridalen Golfklubb.

Mandag 7/3-88 kunne man lese ovenstående kunngjøring i Aftenposten.

Siden årsmøtet var kunngjort åpent for alle, fant vi det så interessant at vi ville møte opp for å bli orientert om golfklubbens situasjon og planer.

Dette referatet er laget på grunnlag av utdelte papirer på møtet og notater gjort under møtet. Vi har bare tatt med ting vi mener har almen interesse.

Vi opplevde formannens oppfatning av dem som ikke vil ha golfbaner i Maridalen som nedlatende og vulgær. Han brukte ordet "idioter" om disse flere ganger, hvilket vel må ansees å være injurierende.

Vi referer følgende:

Formannen Arild Wahlstrøm åpnet årsmøtet, som varte en drøy time, med å konstatere at dette var det første ordinære årsmøte. Ca. 35 til stede, herav halvdelen medlemmer.

Han sa blant annet at det nå endelig var anlagt en treningsbane, men målet er en fullstendig golfbane.

I forbindelse med en utdelt årsmelding ble det opplyst at en erfaren svenske, Leif Nilsson, var ansatt som profesjonell trener for banen, som ville være åpen fra 1.mai og ut sesongen.

Nilsson har deltatt i anlegget av treningsbanen, og igjen sa formannen at man tenker frem mot bane.

Under budsjettet opplyste formannen at loo har betalt medlemskontingent i Maridalen golfklubb for 1987, men at man i løpet av 1988 tror man vil ha skaffet ca. 350 medlemmer.

Til å klippe og stelle banen har man engasjert nabobonden (Arnt Myrvoll på Store Brennga). Bonden har traktor fra før, men skal nå kjøpe glessklipper. For det må han ha skikkelig betaling. Kr. 115000,- i lønn , også inkludert gressfrø. Bonden er vel redd for jordene sine, men nå skal han arbeide for oss.(Fliring i salen.)

I Brekke-distriktet ser de på golf som noe forferdelig. De er visst redde for småfuglene. (Ny latter.)

Før var det mye søppel og elendighet på plassen og mye hærverk i 1987.

Nå er man endelig kommet på skikkelig talefot med myndighetene etter å ha arbeidet med saken siden 1969.

Oslo idrettskrets er meget positive til et golfanlegg og vil prioritere et anlegg i Maridalen.

Under valgene opplyste formannen at flere i styret bare ville fortsette til banen var ferdig.

Han syntes det var ille å bli holdt tilbake av rene idioter.

Arbeiderpartiet vil nå være pådriver for golfbane i Maridalen. Ingen støtte fra de andre surre-partiene.

Under siste punkt, spørsmål fra salen, opplyste formannen at det 40 mål store området tidligere var en stor skrothaug som ikke var blitt brukt til formålet parkering, men kunne nå brukes til det om vinteren.

Kommunen hadde tidligere påført en del jord, men mere var nå påført under arbeidene i 1987.

Golfklubben hadde hatt stor hjelp av skogsjef Mjaaland samt Hjertén og Schei.

Det var betalt avgift for bruk av kommunens maskiner og de samlede anleggsomkostninger i 1987 var blitt 107.850,- kroner.

Mjaaland hadde vært utsatt for mange ubehageligheter av alle disse idiotene som ikke vet hva golf er.

Men Horgen og Wivegh hadde vært meget hjelpsomme .
(Medlemmer av skogstyret)

Dessuten har Tove Heggen Larsen vært til stor hjelp.

Det må bli golfbane til slutt.

Det blir et vakkert, flott område.

I 1988 vil det bli en primitiv 9-hulls bane, men man er ute etter en skikkelig bane.

Håper å få med pressen, som hittil har vært uhyre negativ. Man trenger kontakt med noen skikkelige journalister.

Opprinnelig var tanken 2 stk. 18-hulls baner.

Tegninger er ferdig for 9 hull i skogen og 9 hull på dyrket mark.

Man håper/tror man vil få tillatelse til anlegg på dyrket mark i 1988.

Stadsfysikus Mellbye var kolossalt i mot golf-bane. Han mente at hvis det rant noe ut av en flaske 700 m. fra Maridalsvannet, så forurenset det. (Fliring) Men nå var man heldigvis kvitt ham.

Får man først en 18-hulls bane på vestsiden av veien, får man enda en ny 18-hulls bane ned mot vannet.

Dette vil bli en kolossal attraksjon også for utlendinger.

Men vi holder oss stille om dette nå.

Med mange nok medlemmer vil det bli baner.

Park- og idrettsvesenet har selv tegnet bane ned mot Maridalsvannet.

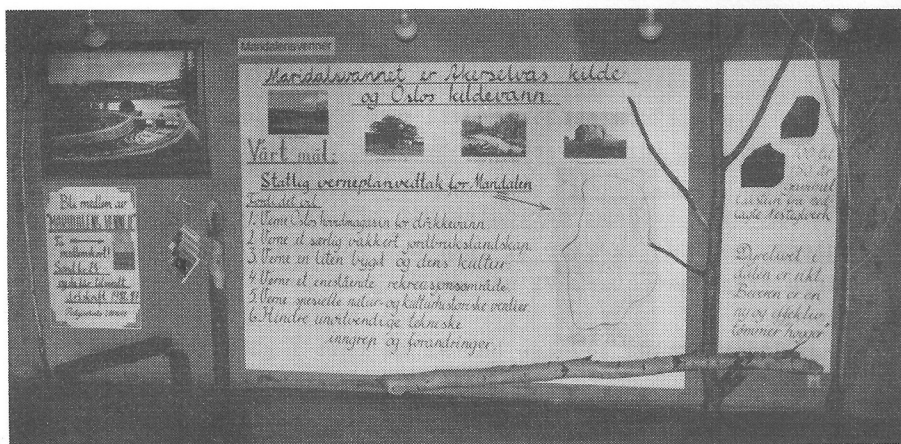
Et styremedlem: Maridalen vil bli et fremtidig riks-anlegg, men det snakker vi ikke om. Forferdelig med alle disse "fågeliskådare". Vi har da et godt forhold til canadagjess.

Under Arilds ledelse har vi nå fått i gang prosjektet i Maridalen.

- - - - -

KJENTE AVISINNLEGG OG -REPORTASJER
SOM IKKE ER MEDTATT I DETTE ÅRSSKRIFT

- 23/6-87 Idealistisk miljøverner.v/ A.-L. Hammer (Aftenposten)
3/7 Ta vare på naturen/Munnrapp talsmann for natur og kultur. (Ullern Avis - Akersposten)
3/7 Golfbane i Maridalen.v/ E.B.Furuberg (Aftenposten-Aften)
7/8 Mot golfbane i Maridalen.v/ T.Furuberg (Arbeiderbladet)
17/8 For golfbane i Maridalen.v/A.Posum (Arbeiderbladet)
17/8 Bråk rundt golfanlegg i Maridalen.v/E.Sandersen (Aftenposten)
18/8 Strid om golfanlegg i Maridalen. (Nationen)
2/9 Naturopplevelser er bedre enn plenstråking.
v/ T.Furuberg (Arbeiderbladet)
3/9 Slutt på graving for golf.(Aftenposten)
5/9 Maridalen foreslås som " uropeisk" landsbygd.
v/K.Tarjem (Arbeiderbladet)
11/9 Golfslutt på Brekke. (Arbeiderbladet)
16/9 Golf til Oslo øst. v/L.Lorentzen (Aftenposten)
21/10 De første golfslag slått i Maridalen.v/ Redaktøren for Golfentusiasten (Aftenposten-Aften)
23/10 Positivt for golfsporten. v/P.Teigen (Ullern avis-Akersposten)
23/10 Vi har gjort vårt. v/B.Mjaaland " " "
23/10 Mjaaland gjør en god jobb.v/ T.Heggen Larsen " "
23/10 Golfkrangelen fortsetter. v/ K.Pedersen " "
23/10 Golfbanen er ikke bygget ennå. v/ K.Pedersen " "
2/11 Hva skjer i Maridalen? v/ A.Rønneberg Rasmussen (Aftenposten-Aften)
2/11 Brekke "golfbane" kan ikke utvides.v/K.Tarjem (Arbeiderbladet)
18/12 Om golf i Maridalen. v/ T.Horgen og O.Wivegh (Aftenposten)

Vår utstilling på Teknisk museum 87/88.
(Foto: S. Reinholdt)

STYRET 1988.

		<u>P.tlf.</u>	<u>A.tlf.</u>
Formann:			
Sheldon Reinholdt	Grefsenveien 62, 0487 Oslo 4.	226171	281400
Nestformann:			
Tore Furuberg	Skarseter, Maridalen, 425416 0890 Oslo 8.		
Sekretær:			
Solveig Holm	Kjelsåsveien 188, 0883 Oslo 8.	233168	
Kasserer:			
Egil Kvande	Arne Garborgs vei 20, 260773 0671 Oslo 6.		
PR-sjef:			
Olaf Gulbrandsen	Kildeveien 2, 0590 Oslo 5	223002	
Varamedlem:			
Roald Andresen	Lachmanns vei 72 B, 0495 Oslo 4.	225546	
Varamedlem:			
Arne Albe	Kolderups vei 18, 0587 Oslo 5	153121	

= = = = =

Revisorer: Tore Brodin, Ødegården, Maridalen.
Inger Johanne Knudsen, Kasa, Maridalen.
Valgkomite: Ulf Thorshaug, Årvollia 23, 0591 Oslo 5.
Øivind Øiestad, Stabburveien 6 B, 0873 Oslo 8.
Viggo Ree, Høgås, Kasa, Maridalen, 0890 Oslo 8.

NOEN PRAKTISKE OPPLYSNINGER.

Postadresse: Maridalens Venner, Maridalen, 0809 Oslo 8.

Postgiro: 2 08 46 97.

Bankgiro: 6080.63.29951 - Kreditkassen.

Medlemsskap: Enkeltpersoner kr. 30,-. Familier kr. 40,-.
Institusjon/forening kr. 75,-. Pr. år.

Årsskrift : Årsskriftet er inkludert i kontingenten.
Følgende tidligere årsskrift kan skaffes:
'72, '73, '75-'77, '80, 81/82, 83/84, 84/85,
85/86, 86/87. Disse koster kr. 20,- pr. stk.
Jubileumsskrift 1982/83 (84 s.) koster kr. 30,-
I tillegg kr. 15,- pr. sending uansett antall
hefter.
Bestill og send penger forskuddsvis pr. postgiro.

"Kom til den fagre Maridal", boken fra 1972, er utsolgt.

